

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXX.

CHICAGO, ILL., 15. ZÁŘÍ 1918.

ČÍSLO 9.

Rudyard Kipling:

JEN.

JEN vytrváš-li, pán své vůle, an kolem každý
Svojí ztrativ, na Tě svádí viny hřích —
Znáš-li na sebe spoléhati, když všichni o Tě pochybují
Sami nejisti jsouce v pochybách svých;
Čekati jen dovedeš-li, nic neznaven čekáním
Či, lži jsa obět', v lžích kupčikem byl's, odepřít —
Neb, v nenávisti, nevolen by's splácel dílem stejným
A přec' nezdáti se nad míru dobrý, přes příliš moudře nemluvit.

V prostředí snů, žít-li umíš, aniž snům's se v pouto dal
Dovedeš-li myslit, však cilem nemnit myšlenky,
Když's mimo Vítězství též i Porážku byl prodělal
A s tváří stejnou naučil's se vítat oba sobce ty;
Slyšíš-li, ana pravda již jsi mluvil
Kroucena lotry u past bláhových,
Či vida, ani třepí dílo v něž's život vložil
Skláníš se, bys opět použil ztupených nástrojů svých;

Mužně dovedeš-li skupit výher spoustu celou
I vrei ji v jeden obrat životní hry hlav či orlů —
A prohrav, s počátky znovu začít, s pílí nezmenšenou,
Aniž bys jen slovem brkl o nezdar svého podniku;
Přinutiti umíš-li jenom srdce, čivy, svaly své
By sloužily Ti kdy ni známky, že jich zde kdys bylo —
A tak vytrvati i když v Tvé útrobě
Nic nežli Vůle, jež velí jim: "Nuž chutě v dílo!"

S davy mluvit dovedeš-li, nepopustiv ze zásad svých,
Či s králi promenovat — aniž se Ti zeizil všednosti pel,
Nemožno-li, by hana protivníků Ti ublížila — ni chvála oddaných,
Pak-li všichni s Tebou čítají — však žádný tolik by se bez Tě neobešel;
Jestliže každá neúprosná minuta pro Tě sluje
Šedesát vteřin drahý, již jsi urazil,
Tvůj jesti Svět, synu můj, se vším co obsahuje —
A — což více jest — název Muže jsi sobě byl vydobyl.

Zčeštil Jan Hulla.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS SOKOLSKÉ OBCE V AMERICE.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the Sokol Union of America.

Vychází 15 každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Dr. J. RUDIŠ JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

Spoluredaktor:

JAROSLAV KOŠAŘ, 1928 So. 63rd Court, Berwyn, Ill.

SUBSCRIPTION \$1.00 per year

Předplatné \$1.00 ročně Do ciziny \$1.25

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázku, zděi tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateři V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru S. O. A., aneb ustanovení jednateřů zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Jdeme list od listu příručkou, jakž sestavil br. Tomáš Vonášek, příručkou, kterou by pročísti si měl každý bratr i sestra, aby poznali pak tím spíše co vše vykonáno bylo v Sokolství i v té české Americe, byt' i tu a tam ještě tak mnohé scházelo! Míjíme totiž "Seznam článků uveřejněných v "Sokole Americkém, Borei a Stráži Sokola", měsíčníků to vydávaných organizacemi, z nichž utvořena byla začátkem roku 1917 Sokolská Obce. Br. Vonášek, jenž si dal s dílkem tímto práci nemalou, povídá v předmluvě: "Nebudu se rozepisovati o výhodách takových seznamů — o tom se přesvědčí každý, komu tato příručka do rukou se dostane. Jak často bylo nám slyšeti výčitku: Co jste udělali? Nuž, zde bratře posuzovateli, máš odpověď". Nepotkáváš-li se s výsledky, jakých bys si přál vidět, není jistě vinou naší, tlumočníci snah našich — pořadatelé našich časopisů — přesvědčují o dobré vůli. Časopisy naše úradní měly býti volítkem všem, kdož se v řady naše hlásili, sta článků poučovalo je o podstatě Sokolství, o úkolech a povinnostech Sokolů, a sta vzory předváděly cvičení tělesných. Co tu výměny krásných, užitečných, poučných myšlenek, co upřímných a praktických pokynů a návodů." Připojíte-li k tomu vše, co vykonáno bylo v šiku sokolském od samého počátku války, na kolik v tom ohledu se činil i list náš, kde nezůstávalo se namnoze při slově psaném pouze, ale hned v zápětí činy následovaly, nebudete se nikterak diviti, že v nitru svém u vědomí poctivě konané povinnosti máme jakés uspokojení, neboť

nebyli jsme nikdy mezi posledními, když jednalo se o tu či onu akci české věci a enosti občanské, zejména v době přítomné. A jestli byla nám v zásadě svobodomyšlného celku vždy pouze a jediné vodítkem pravda poznaná, jestli snažili jsme se list náš udržeti na úrovni co možná nejvyšší, vlastního rázu a postupu, neohlížeje se ani v pravo, ani v levo, zdali proto narazíme, jen když na prospěch bude našeho celku, naši věci a ku povznesení jména českého i lidu našeho výchově, nečinili jsme ničeho více a ničeho méně, nežli jakž vlastní naše sokolská ustanovení, směrnatná kázala nám! Hájili jsme zájmy Sokola, poučovali, povznášeli a při tom stále učili se sami, nepokrytě pronášejíce úsudky své, založené na přesvědčení svém. Že mnohdy i chybili jsme, že nejsme neomylní, kdož by upírali chtěl, ale na upřímné a poctivé snaze nescházelo, jako vždy dobrou vůli jsme měli . . .

Na šestnáctém sjezdu Č. S. P. S. veliké organizace svobodomyšlné ukázalo se nejlépe, byt' byl by vykonal mnoho dobra, zejména pak v podpoře své Č. N. S. a jiných dobročinných účelů našich, že v celku dalo se zjednodušiti a tak hmotně mnoho ušetřiti. Těch oprav stanov nebylo mnoho, dětské pojištění také nemožno nazvati novinkou, o jejíž provedení a zdaru prozatím nelze mnoho říci a pokud se týče spojení všech pokrokových organizací podpůrných a Řádů svobodomyšlných vyslovena zatím silněji jen dobrá vůle. Jak bude dále, těžko říci. Hlavní úřadovnu získal Cleveland a pořadatelem orgánu zvolen br. Here v New Yorku. Na sjezdu bylo bratří našich, Sokolů několik a to ze všech částí Spojených Států a od těch mnohé čerpali jsme poznatky, pokud se týče věci naší. Schůzi V. V. Obce navštívili bratři Tríska ze St. Louis, Bernreiter, Frčka a Štibr z Clevelandu a ti všichni pověřili nám o vlastním postupu práce jejich doma, kde Sokolny ovšem následkem odchodu bratří našich do armády americké, československé a kanadské zejdu prázdnou a veškeru pozornost nutno věnovati dorostu, mládeži obého pohlaví a ženě. Nynější odvod od 18 let do 45 dojísta ještě další mezery v šiku našem vyvolá a tak bude nutno napnouti všechny síly, abyhom to Sokolstvo vedli i na dále k metám vytčeným a tu jen těšiti musí nás, že sjezd Č. S. P. S. vyslovil se na prospěch i věci naší a výchovy naší mládeže, doporučiv Řádům mravní i hmotnou podporu zejména i našich škol tělocvičných a Sokola vůbec, jakož i zavedení tělocviku sokolského na školách svobodomyšlných, kde se dá. Za toto doporučení jen vděčíme a těšíme se, že nezůstane při slovech pouhých.

"A když vložen jest na tebe úkol nějaký, hled' jej vykonati správně, abys nepřivedl spolek do škody. Škodou jest již pouhá pověst nedochvilnosti. Jest-li pořekadlem: "Cože jednotu ta a ta, členové Župy té a té. I to se načekáš, než od nich žádaného dostaneš." Pak to špatně dopadá s pověstí jednoty, Župy. A pěkné není věru, když jméno jednoty v listě

našem v zápisu ústředí Obce, aneb zápisu Župy, ba i Župa sama stojí na místě hanby: "Přes veškeré upomínky neodvedl dosud Sokol ten a ten, jednota v městě udaném, Župa ta a ta lístky jí svěřené, čtvrtletní zprávu, zprávu cvičitele atd. atd." Tak jest týká-li se našeho vlastního zřízení a kde potom jest dochvilnost, když členy jednot v Chicagu, na několik jednotlivců se stěhuje, že dvanácte jich neodvedlo svěřené jim knížky na různé předměty k obsazení pro bazár Č. N. S., ba že na občasně dotazy činovníků vůbec ani necdpověděli, ačkoliv věc se táhne již od zimy. Jaká ta dochvilnost, jaký pořádek? Kdyby se nejednalo o prospěch věci české, kdyby nebylo v zájmu akce, jež dnes jest nejdůležitější všem nám bez rozdílu a Sokolům posvátnou zvláště, ani pak by se nedalo omluviti a v tomto případě jest bezpříkladnou lehkomyšlností a nedbalostí, Sokolů nehodnou.

Čtvrtá půjčka svobody jest v proudu. Víme, že našim netřeba zvláště připomínati, protože to Sokolstvo již dávno ví, co jeho povinností, ale na vzdor tomu jsou ještě mezi námi někteří, již pro ten všemohoucí dollar dali by si vrtat koleno, mají-li na něco dobrého přispěti. Pokud se týče úsporných známek zejména i mládež naše v tělocvičnách činí se znamenitě vedením svých cvičitelů a cvičitelek, o tom namnoze skvěle podány doklady, jako víme, že v těch kterých jednotách bondy třetí půjčky Spojených Států šly dobře na odbyt, vedle všeho toho, co v naší vlastní akci československé se koná. Ale to vše nestačí, musíme jíti ještě hloub do kapes našich, do kapes našich odborů a sborů Sokolek, zejména při této čtvrté půjčce. Ostatně neprokazujeme tu nikomu žádné milosti, žádných neudílíme darů a kdybychom těch bondů koupili ještě více, ba můžeme míti úsporných známek plné knížky a přece nedokazali jsme ani z daleka tolik, co ti naši hoši tam na frontě, již krev svou, životy své i statky věnují na oltář svobody všech národů, jak Spojené Státy nezištně za ni a za ně daly se v boj. To hlavně měli bychom si uvědomiti, jako třeba i tolik znáti, že cokoliv dali jsme Americkému Červenému Kříži, dali jsme i sobě, neboť na tisíce jest na západní frontě, v Sibiři i jinde těch našich, jimž právě tato nanejvýš humanitní instituce pomáhá v každém ohledu i pečuje nejen o jejich stav zdravotní v leženích, ale i samaritánské dílo koná v zákopech, na obvazích i základnách a polních nemocnicích, spolu s nezměrnou péčí o všechny naše k oddechu v tyl poslaných, uprchlíky, ženy, starce a děti, vdovy a sirotky i zmrzačené. Pak je tu boj proti nákaze, tuberkulóze, nemocem specifickým atd. nejen vojáků všech bez rozdílu v táborech zde a jinde, ale i obyvatelstva zemí válkou postižených. K tomu připojíme-li ještě péči o zajatce válečné, jejich korespondenci a nyní i šiky naší československé armády ve Vladivostoku, ve Francii a Italii, jich rodiny doma zůstavší a p., poznáme ihned co dobra každý sebemenší příspěvek naší této instituci i nám prospěje, nemluvě ani o kantínách pro občerstvení vojáků a místnostech různých k odpočinku. Proto ještě jednou, jest-li koupíme

bondy, půjčíme ty peníze Strýčku Samovi a co učiníme pro Americký Červený Kříž, jakobychem sami pro sebe učinili a ty naše! Cvičitelům i cvičitelkám pak doporučujeme, aby měli mládež svou i dorost k tomu, by všude pro Červený Kříž se snažila, zejména i velice snadnou sbírkou staniolu čili po anglicku "tin foil", jakž se na obal různých předmětů, zboží, sýra, čaje, tabáku a jiného používá a po rozbalení odhazuje. Jest vytepaná, aneb vyváleovaná folie cínová s částí olova a sbírá se ve prospěch Amerického Červeného Kříže, jako práce pro mládež zvláště vhodná. Sebraný staniol odvádí se místní úřadovně Amerického Červeného Kříže a u nás v Chicagu, na pátém poschodí, pokoj č. 6, aneb na prvním poschodí č. 64. Jsme jisti, že mládež naše nedá jinou se zahanbiti, jako nedaly se sestry přihlásivší se k službě a studiu na ošetřovatelky na školách vojenských. Pokud víme, jest jich několik.

Stále si hovoříme u Sokolů o dobrovolně na se vzaté kázni a kde ko může již se proti této kázni proviňuje. A to týká se jedinec bratří a sester, uzavírajících kapsy své na čtyry knoflíky, jen aby nemuseli přinést tu ohromnou obět' desíti centů národní daně, jakž naší Sokolskou Obcí a ústředím bylo všem nám bez rozdílu předepsáno. Ano, v některých jednotách jsou i bratři, již raději se vyloučiti dají, aneb vystoupí ze Sokola, aby nemuseli těch pár centů platit, kdežto některé sbory Sokolek a odbory odvolávají se, že jako členky u jiných ještě spolků podpůrných, vzdělávacích a jiných platí národní daň najednou na několika místech, v několika Řádech a pak ještě odváděti mají Sokolu, dle usnesení V. V. Kázeň jest kázeň a u Sokola dodržovati se má do písmenky poslední a tu jediné jest východisko, aby jednoty a sbory, jež na sjezdu zastoupeny býti chtějí, jednoduše zaplatily co až dosud povinny jsou na příspěvcích i daně národní a poslaly přímo ústředí. Na sjezdu pak otázka možnosti či nemožnosti placení takové daně se jednoduše proběře a co třeba již ustanoví. Chápeme, že na příklad v rodině, kde jest otec u Sokola, matka i čtyry dcery, že daň národní obnáší celkem šedesáte centů a pravidelně odváděná do roka činí více, nežli příspěvek leccakého budníka, zejména když ještě otec i matka na tutéž daň i u svých podpůrných jednot přispívati mají. Ale tu snadné východisko, jestli již nelze, aneb nechce se platit u jiných jednot, kde příspěvek jest rázu více méně dobrovolného, odvede se jednoduše Sokolu, kde máme nařízení ústředí, jehož stvrzenky a po případě stvrzenky těch kterých jednot sokolských mohly by býti průkazem u Řádů atd., že dotyčný člen, aneb členka konají svojí národní povinnost. Jestli však celá a větší jednota, jež byla vždy druhým téměř ve všem vzorem odváděti nechce "národní daň" za členstvo své Výkonnému Výboru, aby jen místní odbočky Č. N. S. vykážati se mohly většími obnosy pak i v takém případě nesrovnává se nikterak se sokolským cítěním, byť i ústředí našemu stvrzenky odboček se posílaly, neboť v knihách ústředí o dotyčném fondu vede se pouze

a jediné účet o penězích přijatých a vydaných a dle toho jednotlivé položky se zaznamenávají. Usnesení ústředí platí stejně pro velkou, tak jako i malou jednotu.

Čekali jsme, že sjezd největší svobodomyšlné organizace Č. S. P. S. postará se o zachování prvních pramenů vývoje našeho národního postupu v zemi této, nové vlasti naší a hlavně svobodomyšlného hnutí i práce veškeré na prospěch českého člověka v Americe vůbec. Mníme tím prvé počátky českého národního a pokrokového tisku, počátky toho našeho kutění společenského a co hlavního i počátků podpůrných jednot, jednot sokolských, sborů pěveckých, divadla ochotnického, inu celého našeho života českého v zemi této. Jak to? Inu, máme tu na zřeteli prvá čísla prvního českého listu v Americe "Slovana Amerického", pak již "Slavie" a "Pokroku" a celé ty ročníky uspořádané i vázané, jakž zůstaly po zastavení činnosti dotyčného vydavatelstva "Slavie" v rukou vdovy pí. Tupé. Víme ze zkušenosti, jaký to poklad, jaká vzácná sbírka a když sjezd Č. S. P. S. nekoupil, doporučovali bychom našemu ústředí, aby zakoupení vzácných těch starých listů odkázal příštím sjezdu našemu v Clevelandě. Za časté listovali jsme v těch foliantech uprášených a starých a našli mnohé i Sokolstva se týkající a proto že známe tyto bohaté prameny historie našeho vývoje v české Americe, proto že jedním z nejskvostnějších jest pomníkem vynikajícího bratra našeho Karla Jonáše, jenž vždy byl s námi a prací naší upozorňujeme na věc začas, nežli se oetne v rukou vetešníků, obchodujících se starým papírem.

Opatřili jsme si na žádost mnohých bratří původní znění rozkazu č. 70 generála Marche, pokud se týče "Slovanské Legie" i organizace téže, důstojnického sboru atd. Ti naši, kteří dosud se odkazovali na to, že mají jen první list a dle toho dali se registrovat, poznají z toho, kde jest jejich příležitost k osvědčení, že i oni jsou z naší krve, kdežto všichni ti druzí, již raději by sloužili pod československými prapory učiní dobře, když nyní po prohlášení našeho presidenta uznávajícího naši armádu i naši Národní radu bojující společně proti společnému nepříteli, tím houfněji přidávají se budou do šiků našich. Mezi námi Sokoly nesmí rozhodně býti žádných "slackerů", nesmí být lidí, kteří listiny podepsavše a čestným slovem se zavázavše, chtěli by se vyhnouti a doma zůstat. Nota na bance podepsaná na určitý obnos musí se i v určitou dobu zaplatiti, výmluvy žádné neplatí a tu i onde čestné slovo čestného člověka stejně platí.

Chorvátská Sokolská Župa "Tomislav", jejímž sídlem jest Chicago, oslaví své desítiletí v těchto dnech a protože jest organizace národní, pokroková a toužící po veliké Jihoslavii, bude i Župa Střední zastoupena, jako byla na závodech Slovenské Obce, jež minule se byly odbyly v Atlas parku. Nebylo nic velikého, ale po stránce technické dosti obstojné,

jakž najdete na jiném místě listu našeho. Pěstování styky vzájemné a bratrské se slovanskými jednotami pokrokovými náleží ovšem i do našeho pořadu a to zvláště nyní, kdy všech nás společné tužby se nesou za osvobozením domoviny, jak bratří slovenských, tak zejména i bratří Jihoslovanů. Žijeme v době, kdy máme podstoupiti zkoušku a dokázati skutky, jsme-li více Čechy a Slovany a při tom Sokoly dobrými, nežli jen spolky obyčejnými, leží-li nám na srdci skutečně věc národní, svoboda celého národa československého a Slovanstva vůbec, našeho sdružení sokolského, aneb jenom jednotlivých částí národního tělesa.

Ve chvíli co čísti budete list náš byl tak zvaný "Československý den" na válečné výstavce v Grant parku v Chicagu, kde různé válečné trofeje byly vystaveny i mnoho zajímavého z doby, kdy i Američané vrhli se v zápas s Huny a před tím. Pravda, mohli jsme tam míti i naše české oddělení a trofeje mnohé od samého počátku války ze Srbska, Černé Hory a Albanie, jakož i trofeje našich v československé armádě ve Francii, Itálii a hlavně ovšem na Sibiři. Mnohé dalo by se ukázati snad. Však takto museli jsme se jen obmeziti na službu na výstavce na stanici prvé pomoci Amerického Červeného Kříže a vlastní pořad a doufáme, že jednou podle dávného našeho návrhu dojde a mělo by dojiti k zařízení sokolského musea čili stálé výstavce české, kde takové a podobné památky, zejména z této veliké doby by se uložily na paměť budoucím. A my Sokolové na výstavce sletové roku 1912 ukázali, jak takováto výstavka a museum zřízené by vypadati měly a jak se dá uspořádati, nemluvě ani o tom všem, co by nám naši hoši "tam na druhé straně" mohli opatřiti a zachovati. Americké oddělení na sletové výstavce v Praze budilo zaslouženou pozornost, a oč bylo by nyní zajímavější, když ukázalo by i mnohé z té války a té činnosti válečné Sokolů.

Říkali jsme si, že až budou docházeti seznamy ztrát na bojištích evropských a ze všech front vůbec, že teprve pochopíme co vlastně válka jest a s tímto pochopením přijde i to hrozné uvědomění, že i to co se ztrácí na dálku bolí stejně matku naši, tak jako každou jinou dobrou matku, jež dovedla přinést vlastní oběť největší. A v těch seznamech den ode dne více a více vyskytuje se jmén českých a slovenských hochů zahynulých "na poli slávy", raněných i chorých. V posledních dnech, co toto píšeme, psalo se o ztrátách tím citelnějších, protože týkají se i šiků našich, ano přicházely mnohé zvěsti oficiálně dosud nepotvrzené brzy o smrti toho a zase onoho borce našeho, osobního přítele a bratra dobrého, tak jako na příklad člena Plzeňského Sokola br. B. Veselého, pak již bratří F. Žaloudka, K. Floriána, F. Lehečky, J. J. Šibravy, Václava Kovářika, M. Novotného, jich poranění i br. Kratochvíla, Matouška, Boučka a celé řady jiných a jiných. Kdož by se mohl diviti nám, že vyčkáváme s nekrologem vhodnějším nad těmi, kdož padli, neboť nesnadno uvěřiti, když již stalo se nám,

že mnohé ty smutné zprávy se nepotvrdily k potěše nás i našich, byt' i největší oběť jsme očekávali, vzhledem na mohutný nápor, kdy naši Němčíka ženou za zpěvu: "Begin at Chateau Thierry and will finish in Berlin!"

K BUDOUCÍMU SJEZDU.

Bratři a sestry!

Nevěda ve chvíli této, zda-li okolnost, že sjezd náš zasedati bude na počátku školního období, dovolí mi, abych s Vámi bral podílu na jednání, obracím se k Vám prostřednictvím orgánu našeho, abych zdělil s Vámi, co po mém náhledu vykonati jest nutno, kterým otázkám věnovati též pozornost, tak aby Sokolská Obec naše poslání své vydatněji plniti mohla, nežli jak dělo se až doposud a tu na prvním místě opakuji Vám slova, která pronesl jsem při příležitosti sletu župního v Chicagu: "že jest to první sjezd Sokolstva sloučeného a že Sokolstvo má před celou česko-americkou veřejností složit zkoušku své působivosti k další, vydatnější práci, zkoušku, v které teprv ukážem, jsme-li hodni honositi se tím hrdým jménem Sokol, nebo zdali ukážeme se býti příliš malými k vykonání velikých, vážných věcí a připustíme, aby vše to, co krásného v program Sokolstva jeho zakladatele vepsali, ustoupiti musilo opět osobním libůstkám, naši příslovečné nesnášenlivosti."

Stanovisko moje v otázce sloučení bylo známo, neboť nikdy jsem se názory svými netajil a také jsem je v orgánu našem veřejně projevil. Nebyl jsem nadehnut pro sloučení úplné — ne snad že bych zásadně byl proti společné práci — ale hlavně proto, že nezavíral jsem nikdy zraků svých před nepřijemnou skutečností a věděl jsem, že jest v řadách našich mnoho těch, kdož nejsou s to potlačiti v sobě osobní nelibost, nedovedou zbaviti se zakořenělého nepřátelství, nejsou s to potlačiti své "já" i kdyby celek tím sebe více trpěl, a tací že nebyli by nikdy s to svorně pracovati, čímž by Sokolstvo jen do nepříznivého světla stavěno bylo. Ale celek pojednou pozvedl hlasu svého, všechny jednoty rázem prohlásily se pro úplné sloučení a proto potlačil jsem své osobní náhledy a jako člen výboru pro sloučení vynaložil jsem vše, tak jako bratři ostatní, aby přání celku obou stran uvedeno bylo v skutek. Dnes nemám jiného přání, nežli aby obavy mé se nesplnily a aby sloučené Sokolstvo podalo důkaz, že jest dosti vyspělé, aby přes veškeré malichernosti kráčelo směle v před po té dráze, kterou mu tvůrce jeho byli vytkli. Obavy, o nichž zmiňuji se s hora to také byly, pro které uvítal jsem první návrh na odložení sjezdu, máje za to, že trpké pocity během delší doby nashromážděné budou časem poněkud oslabeny a že s větší shodou pak pracováno bude — ale když krátce na to třetí sdružení sokolské — Děln. Am. Sokol — přihlásil se k Obci a počínaly ozývati se i stížnosti, jako by odložení sjezdu bylo dílem většiny, tu spřátlil jsem i s tou myšlénkou, aby sjezd konečně přece svolán byl, tak aby nikomu nebyla dána příčina k

stesku, že již při samých počátcích není bráno ohledu na přání těch, kdož nalézají se v menšině.

Ale — tu v zápětí ozvaly se opět hlasy, že V. V. neměl práva určovati, aby za každou jednotu vyslán byl jeden zástupce, jelikož se to přiči stanovám. Jest snadno zasednouti na stoličce soudcovskou a pronášeti slova kritiky, ale obtížnějším úkolem jest zasedati v ústředním tělese, odstraňovati hrany, na které při společném postupu by se mohlo narazit. Lod' chce-li vyhnouti se nebezpečí, musí často uchýliti se od vytčené dráhy — a my vedli anebo aspoň snažili jsme se vésti naši lod' tak, aby všem úskalím se vyhnula, ba často i úskalím zaviněným naší netečností, naší nedochvilností, naší známou nedotknutelností.

Ti, kdož kloní se k náhledu, že V. V. svým rozhodnutím, aby každá jednotka zastoupena byla jen jedním zástupcem, překročili článek stanov, zapominají, že odhlasováním všech jednot bylo dáno V. V. právo články stanov měniti, kde toho prospěch celku bude vyžadovati a my všichni věříme, že **čím méně zástupců, tím rychlejší a vydatnější jednání bude.** Máme sice sjezdový fond, ale jest nevyhnutelné v nynější době fondem tím plýtvati? Dnes ovšem nelze fondu toho k jinému účelu obrátiti — ale nemá sjezd právo se zbývající částkou naložiti jak za dobré uzná? Či máme neústupně státi na tom, aby jen proto byl drahým cestovním úplně vyčerpán, poněvadž jsme si do fondu toho peníze odváděli? Nebude každý upřímný Sokol, každá upřímná Sokolka spíše souhlasiti, aby zbývající částka obrácena byla sjezdem na nějaký dobrý účel, nežli aby vyplýtván byl na výlohy cestovní? Nechci ani věřiti, že jest dnes mezi námi Sokola neb Sokolky, kteří by raději viděli fond sjezdový vyčerpaný placením cestovního zbytečného počtu vzdálených zástupců, nežli aby zbývající částka obětována byla některému z těch účelů, jichž v nynější době volá k nám o pomoc celá řada! Výk. Výbor jednal jen z čistých pohnutek, věda, že při menším počtu zástupců více a rychleji se vykoná a když původně rozhodnuto bylo, aby sjezd odložen byl jen z příčin úsporných, očekával, že setká se se všeobecným souhlasem, když postará se o to, aby sjezd obeslán byl při menším vydání. I když přes toto vysvětlení přece jen další slova kritiky budou pronášena, bud' si — nejsme povzneseni nad kritiku, ale chováme vědomí, že jednali jsme tak, jak nám za panujících okolností kázala povinnost k celku. Jedná-li se nám o to, aby vydání spojené se sjezdem bylo co nejmenší, pak očekáváme hlavně, že každá jednotka nebude ani státi na tom, aby zastoupena byla, že právě vzdálenější, jichž zastoupení bylo by spojeno s velkým vydáním, budou vedeny touž snahou a dají se zastupovati některým zvoleným zástupcem neb zástupkyní z místa bližšího, neboť věřím, že čím menší počet zástupců, tím více práce vykonáno bude a tím více jednání sjezdové zkráceno bude. A hlavní úsporu vidím v krátkém, plodném zasedání. Na jednotách a zástupcích pak jest, aby naděje ty nezklamaly.

"Běda tomu, skrze něhož pohoršení pochází!" volám k všem bratřím a sestrám do sjezdu vyslaným. Žijeme v době, kdy se všech stran slyšíme vý-

zvy k pospolitě, svorné práci — kdy rozdíl stavů, přesvědčení politického i náboženského mizí a všechny vrstvy národů za demokracii bojujících spojují se k společné práci za jediným cílem — a i náš sjezd má býti obrazem bratrské a sesterské snahy pro dobro celku — a kdo přes to vše odhodlán jest vyhledávati příčiny, aby jen svému roztrpčenému nitru odlehčil, kdo pohlíží ku sjezdu s nadějí, že tam svoji osobní nelibost bude moci ukojiti, na toho padniž všechna vina, nepřineseli nám sjezd to, co od něho očekáváme a sice: opravdové utužení svazků bratrských, položení pevných základů naší organizaci a tak povzbuzení nás všech k další, slibné, neochabující práci!

Byla to nynější doba, kdy na bojišti světovém rozhodováno jest i o osudu našeho národa, která spůsobila, že sloučení, o které po tak dlouhou dobu jsme byli marně usilovali, provedeno bylo v tak krátké době. Žel však, že již na samém prahu nové činnosti nelibostná Morana zasáhla do našich řad a vyrvala nám našeho nezapomenutelného starostu, br. Jana Šimana, jemuž budiž sjezdem věnována čestná vzpomínka. Při posuzování svých bližních netáží se nikdy čím jsi, ale snažím se vždy nalézt odpověď na otázku: jakým jsi člověkem? A úctu k Šimanovi poctit musil každý, kdo tuto otázku sobě předložil. Muž, jenž i ve víru politickém, do něhož Šiman byl též ztrzen, zachoval si poctivé jméno, zaslouží si, aby památka jeho etěna byla těmi, kdož poctivost vepsali na první místo v programu svého života. Budiž br. Šimanovi zachována mezi námi věčná památka. — Druhým neunavným pracovníkem a členem Výk. Výboru, jenž s námi na vždy se rozloučil, byl br. V. Roubal. V okolí, kde působil, nebylo jediného podniku národního, kde by byl Roubal scházel, pokud mu to zdraví jeho dovolovalo. Vzpomínám Roubala jako jednoho z našich prvních závodníků (druhé závody N. J. S. v Detroit), vzpomínám ho jako nadšeného Sokola a horlivého pracovníka a i on zaslouží si, aby mu projevena byla shromážděnými zástupci čestná vzpomínka.

Válka a Sokolstvo.

Přes to, že ozvaly se hlasy, že Sokolstvo v době nynější nekonalo povinnosti své jak by mělo, věřím, že s pýchou můžeme dnes poukázati na prázdné tělocvičny a otáže-li se nás někdo, kde že jsou ti naši borei? můžeme odpověditi bez ostychu: jsou tam, kam volala je povinnost — bojují v řadách za demokracii světa — za osvobození malých národů! Vyskytli se sice jednotlivci, kteří přihlásili se pod prapor česko-slovácký a dané slovo zrušili — ale o takových dříve sud'me, za jakých okolností se hlásili a co pohnulo je k tomu, že čestnému závazku svému nedostáli, neb lépe řečeno, dostáti nemohli. Ti pak, o nichž se přesvědčíme, že jen z pouhé zbabělosti čestný závazek zrušili, takoví v řadách našich míst by míti neměli. Sjezd měl by vyzvat všechny členy, kdož nepodlehají zákonům Spoj. Států a které nevážou svazky rodinné, aby rozmnožili řady armády česko-slovácké, bojující za osvobození naší vlasti. Jednoty pak měly by v místnostech svých zasa-

dití mramorové desky a v nich pro věčnou památku vrýti jména všech těch svých členů, kdož mladé své životy v boji za svobodu národů nasadili. — Jakých obětí finančních Sokolstvo naše přineslo na oltář osvobozovací akce, o tom podá podrobnou zprávu br. jednatel.

Obesilání sjezdů.

Kdyby veliké organizace americké, mající statisíce členů, svolávaly sjezdy dle našeho způsobu, našly by v celých Spoj. Státech budovy, která by jejich zástupce pojmul a veliká část' jmení by býti musila býti obětována na výlohy cestovní. Říkáme, že jsme tělesem pokrokovým, ale přes to nejsme s to zhostiti se zastaralého zvyku, kterým jednání sjezdové jest zbytečně prodlužováno a který mimo to stojí ohromné sumy peněz. Doporučoval bych, aby sjezdy obzesilány byly určitým počtem zástupců za každou Župu a bude-li hleděno k tomu, aby zvoleni byli zástupci schopní, pracovníci spůsobili a ne jen takoví, kteří dovedou hodně mluvit a málo povědít, bylo by jednání sjezdové značně zjednodušeno a peněz takto ušetřených mohlo by obětováno býti účelnějším. Spůsob volby: Jednotlivé jednoty pošlou jména schopných kandidátů župním výborům — tyto sestaví listinu, kterou rozešlou jednotám ve své Župě do výročních schůzí a ve schůzích jednot se o těchto hlasuje. Určitý počet kandidátů, obdrževších nejvyšší počet hlasů jest vyslán do sjezdu jako zástupci.

Sjezdy cvičitelské.

Peněz tímto způsobem ušetřených obětováno by býti mohlo na obesilání sjezdů cvičitelských, které spojeny by byly s přednáškami odbornými, praktickým cvičením a seznamováním cvičitelů a cvičitelek s novými poznatky na poli tělesné výchovy. Sjezdy tyto by v značné míře přispěly k luštění nejdůležitější otázky našeho sdružení a sice výchovy schopných cvičitelů a cvičitelek a touto otázkou musíme se nyní vážně zabývat, nemá-li v době poměrně krátké sokolská činnost u nás náležitosti minulosti. Zvláště sestry měly by býti pobádány k tomu, aby osvojovaly si vědomosti odborné, neboť velmi častota mající dosti spůsobitou sílu k vedení dorostu mužského, nemá nikoho, kdo by staral se o tělesnou výchovu dorostu ženského.

Kroj.

Sjezd do otázky kroje zasáhnouti nemůže a nesmí — neboť základním článkem sloučení jest, že pokud jedno těleso bude státi na udržení svého kroje, nemá ani sjezd práva o jakoukoliv změnu kroje se pokoušeti. Článek tento přijat byl do základních článků slučovacích hlavně proto, aby odstraněny byly všechny pochybnosti, všechna nedůvěra, všechny obavy, že by někdy většina mohla se pokoušeti o změnu kroje na úkor přání menšiny. Jediné, co sjezd v otázce této vykonati by mohl, jest požádati tělesa, která sloučením nynější Obec utvořila, aby o otázce kroje po sjezdu uvažovala a snažila se pracovati k tomu, aby zaveden byl po čase kraj jednotný, anebo aby kraj zrušen byl docela. Není žádnému z nás

tajno, že různost kroje jest velice na překážku naší reprezentaci při veřejném vystupování, jelikož cizina vidí v nás stále různá sdružení — ale co hlavního, že chtějí-li sloučiti se dvě slabší jednoty, mající různý кроj, nemohou tak učiniti, jelikož článek o stejnosti kroje jednotlivých jednot jim v tom překáží. Tvrdíme stále, že кроj Sokola nedělá — ale při tom přece tvrdošíjně stavíme кроj v cestu i tam, kde jedná se o společný prospěch.

I kdyby sjezd nechtěl v otázce kroje žádného usnášení učiniti, mělo by býti nějaké opatření učiněno, aby jednotám s různým krojem v práci slučovací nebylo překáženo. A když dotkl jsem se slabších jednot, které by sloučením zmohutněly a mohly vydatněji pracovati, žádám, aby sjezd vyzval všechny slabší jednoty, jichž blízkost činí sloučení možným, aby hleděla slučovati se v jednoty silnější. Slabší jednoty, zápasivší o svoji existenci, nedodávají síly základům našim — ba mohli bychom na základě zkušenosti říci, že opak jest pravdou. Jak jsme s to vysvětliti veřejnosti, když všude volá se dnes po společné práci, po společném postupu, a my v malém okolí trpíme dvě jednoty, které by pod jednou střechou vydatněji působiti mohly?

Výchova sil cvičitelských.

Stojíme po dnes před nerozluštěnou otázkou výchovy učitelských sil. Dobrý cvičitel neb cvičitelka jsou duší činnosti v jednotě — učitelský sbor bude duší celé Obce. Bez schopných cvičitelů neb cvičitelek budeme sokolskou organizací jen dle jména. Naše veřejná vystoupení musí podávati ukázkou naší vyspělosti — posud to právem říci nemůžem — a jest všeobecně uznáváno, že jen schopné síly cvičitelské jsou s to vábit a udržet česko-americký dorost v našich tělocvičnách. Neudržíme-li si dorostu, zaniknem co jednoty sokolské a klesneme na pouhé spolky zábavné. Otázka tělesné výchovy vystupuje více a více do popředí, lid zdejší vynakládá vše možné, aby odhovávaní byli schopní učitelové a schopné učitelky tělocviku, vědouce, že jen schopná síla odborná dorost k tělocviku připoutati jest s to, jen u nás nejeví se po dnes takový pokrok, jaký by býti měl. Byli jsme před lety pionéry myšlenky výchovy tělesné v zemi této — a dnes zůstáváme daleko za těmi, kteří se byli před lety od nás učili. Vynajít cestu — neb dáti Ústřednímu Výboru technickému právo vynajít cestu — jak otázku tuto rozluštití, bude též jednou z nejhlavnějších úkolů sjezdu letošního. Kéž věc ta nalezne u zástupců náležitěho pochopení!

Sokolky.

Nechci míchati se do záležitostí našich sester, zvláště ne do záležitostí kroje, pokládaje sestry naše za dosti vyspělé, aby samy veškeré sporné otázky k všeobecné spokojenosti si vyřídily. Jelikož ale stal jsem se bezděčným svědkem nemilého sporu o krytu hlavy sester cvičících při veřejném vystoupení, rád bych viděl, aby odstraněno bylo vše, co v budoucnosti mohlo by zavdati podnět k výstupům podobným. Bratři i sestry býv. Župy F.-T. hájí jako kryt hlavy šátečky se stanoviska zdravotního, dokládajíce, že

šáteček chrání hlavu před zářem slunečním. Sestry býv. N. J. S. pohlížejí na šátečky opět jako na něco exotického, o čemž i cizinci nejednou pronesli nemilé, národního citu našeho nepříjemně se dotýkající porovnání. Nechci rozepisovati se o tom, co jest krásné a co není — krása jest otázkou vkusu a co někomu se zamlouvá, marno jest přesvědčovati ho, že to není hezké. Gusta jsou, jak známo, rozličná. Promluvíme o šátečkách jen po stránce zdravotní a tu nelze šáteček úplně obhájit, když celá hlava v parném dnu jest zahalena a přístup vzduchu k vlasům jest úplně zamezen. Věřím, že by oběma stranám vyhověno bylo, kdyby pestré šátečky nahrazeny byly vkusnými bílými plstěnými kloboučky. Tím vyhovělo by se požadavku zdravotnímu, a přispůbili bychom se tak i zvykům země, kterou svým druhým domovem nazýváme a k níž příchyllost každou chvíli veřejně dokumentujeme.

Práce za osvobození staré domoviny.

Vyskytly se též hlasy, aby veškeré jmění, jimž dnes Obec vládne, obětováno bylo ve prospěch akce mající za účel osvobození naší staré vlasti. Přiznávám, že hlas takový jest pravou oasou v té poušti tísnivých protestů proti vymáhání příspěvků ve prospěch téhož účelu, v té spoustě stížností, že 10 centů měsíčně na oltář vlasti jest pro mnohé Sokoly a pro mnohé Sokolky příliš velkou obětí — ale přes to, že jsem přesvědčen, že Sokolstvo na prvním místě má konati svoji povinnost, musím varovati zástupce i zástupkyně, aby ve chvíli nadšení nedali se unésti tak daleko, až by podlomili povážlivě základy naší těžce zbudované organizace a to ve chvíli, kdy hotovíme se k novému rozmachu, k nové práci. Chceme na dále žít a ne jen živořit. Chceme-li prohloubiti naši technickou činnost, aby tato nebyla jen mělkým akrobatstvím a bavením veřejnosti jednou neb dvakráte do roka nějakým veřejným vystoupením, vypočítaným jen pro výdělek, kde odborník marně pátrá po nějakém hygienickém podkladu našich cvičení — chceme-li vychovávat síly odborné, jichž jeví se stále větší nedostatek, chceme-li odhovávat si mladé síly, aby převzítí mohly práci těch, kteří co nejdříve nuceni budou v práci ustati, chceme-li aby náš list pronikl do širších vrstev lidu našeho a šířil v něm poznání důležitosti racionální výchovy tělesné, k tomu je třeba prostředků hmotných — a jak rád vidím, bere-li Sokolstvo tak vřelou účast na práci osvobozovací, přináší oběti, věřím při tom též, že nebylo by radno ochromiti činnost naší v době, kdy i zde čeká na nás těžká práce, má-li utvoření mocné organizace veřejnosti české přinésti to, co se od nás očekává, t. j. hlubší, plodná práce, abychom nejen vyrovnali se organizacím jiným, ale v mnohém je i předčili. Nezapomínejme, že máme též povinnosti vůči sobě — že chceme na dále žít a ne býti Sokoly a Sokolkami jen dle jména. a k tomu potřebovati budeme hmotných prostředků. A proto nežli k jakému platnému rozhodnutí přijdeme, položme si na před otázku: Nebyla-li práce naše takovou, jakou býti měla, pokud vládli jsme prostředky hmotnými — jakou bude ta činnost naše, když se těch prostřed-

ků rázem zbavíme? A proto bratří a sestry: chceme-li žít, pak pamatujme též na sebe, — nezáleží-li však na tom, zdali žít na dále budeme anebo ne, pak ovšem nebylo by krásnějšího účelu, kterému bychom měli své veškeré jmění věnovati, než-li jest akce mající za účel osvobození naší staré domoviny.

Na konec ještě toto připomenutí: při sestavování jednotlivých článků ústavy naší, budiž hleděno k tomu, aby znění článků bylo takové, by nepřipouštělo žádných jiných výkladů. Přicházíme často na články, o jejichž smyslu panují různé náhledy, které může si každý vykládati jinak a máme-li přesně dle článků ústavy naší se řídit, musí znění článku těch býti takové, aby každý jiný výklad byl naprosto vyloučen. Jen tenkrát je možno, aby naše jednání přesně dle stanov bylo vedeno, jen tak předejdeme stálým dotazům, o pravém smyslu toho neb onoho článku.

S přáním mnoha zdaru a v naději na slibnou budoucnost Váš

Josef Čermák,

starosta Sokolské Obce v Americe.

PRYČ S RAKOUSKEM ...

Rozumí se samo sebou, že s radostí velikou přivítali jsme zvěst z Washingtonu, že československé armádě a naší Národní Radě, prvé veliteli a druhé hlavnímu a našimi doma splnomocněnému zástupci prof. Masarykovi dostalo se konečně uznání a postupu našemu oprávnění před celým vzdělaným světem spojeneckým. Boj náš za samostatnost schválen byl a volnost národa našeho zaručena slibem Veliké Británie, Francie i Italie a nyní konečně přišly i Spojené Státy americké, aby činnost vojů našich, s nimiž v jednom šiku jdou i Američané a všichni spojenci na Sibiři i na druhých frontách vyzvedla se jako činnost nového spojence a de facto vlády nového státu československého. Ke všem praporům spojenců tedy i zde v Americe připojen prapor náš! Co to znamená, dovedeme pochopiti všichni my, již činně zasáhli v akci nejprve pomocnou a z té konečně politickou, od samého počátku i na místech, kde bylo třeba nejen hodně odvahy, ale i čeliti nebezpečím, předsudku a příkořím všelikým. Pracovalo se klidně dále, pak již silněji a když konečně došlo na uznání tužeb národa našeho Francií, Itálií a Velikou Británií, když nedaly se důkazy nejpádňější v tom tahu našich hochů Sibiři jen tak zhola odbýti, došlo konečně i zde na armády jejich uznání, spolu s Národní Radou, uznání však celého národa našeho a jeho snah nejsvětějších jako celku marš bys' hledal v tom diplomatickém a pro nás dojistá jen věku-památném aktu státního tajemníka Roberta Lansinga, jenž praví doslova:

“Jelikož se československý národ chopil zbraně proti německé a proti rakouské říši a jelikož zorganizovaná vojska svá pod velením důstojníků vlastní své národnosti, poslal v úplném souhlasu s pravidly a obyčejem civilisovaných národů na bojiště, kde se vede boj proti oběma říším zmíněným, a jelikož Čechoslováci, domáhající se v přítomné válce ne-

odvislosti svojí, složili svrchovanou politickou autoritu do rukou Československé Národní Rady, vláda Spojených Států uznává, že válečný stav stává mezi takto zorganizovanými Čechoslováky a německou a rakousko-uherskou říší.

Rovněž uznává Československou Národní Radu za skutečnou válčící vládu, opatřenou řádnou autoritou k řízení všech vojenských a politických záležitostí Čechoslováků.

Vláda Spojených Států prohlašuje dále, že je hotova navázati úřední styky se skutečnou, takto uznanou vládou a sice za tím účelem, aby se pokračovati mohlo v boji proti společnému nepříteli, říši německé a rakousko-uherské.”

Nám, ve vždy šlo od samého počátku jen a jedině o rozbití Rakouska, nám kteří známe, že v rámci černo-žluté říše sotva by Slovanstvo obstálo vůbec, kdyby i sebe více smluv a úmluv napsalo se o slibované autonomii, třeba i “u zeleného stolu” po válce. Na takové psané a jiné sliby nedají se naši doma nachytati a my za hranicemi a zejména všude tam odkud odboj se vede a rozumí se hlavně na všech frontách nemůžeme býti spokojeni s drobečky, když nám celé krajíce chleba v té mezinárodní směsici právem a po spravedlnosti náleží, povážíme-li pokud československý stát volný a samostatný s náležitým místkem přechodním do volné Jihoslavie bude nejlepším klínem v budoucnu, aby Němčíku nemohlo znovu ani v duchu napadnouti, že nový by mohl být ten jeho: “Drang nach Osten”, čili tah na Východ, nová rozplameněná válka, snad i hroznějšího ještě dosahu hrůz doby přítomné i “projevů kultury”. Tomu má-li se předejít, svobodný stát československý musí tvořiti pevnou hráz rozpínavosti německé a Jihoslavie musí mu poskytnouti cestu k moři, aby tím spíše se rozvíjeti mohl. To ale hned v té chvíli, jak se stane, bude míti za následek rozčlankování Rakouska, na jedné straně odtrhne se Halič a přidá k volné Polce, na druhé straně Chorvátsko, Slayonie a Bosna i Hercegovina připojí se k Srbsku i Černé Hoře a my čelíce Němčíku budeme mezi nimi. A jak mohlo by být jinak, vždyť vše, co jest historií českou v Rakousku, bylo neustálým bojem Vídně proti právům království českého. Snahy centralisační a germanisační jevíly se spolu s ovládnutím lidu Římem po staletí, kdežto v nynější válce z Čech, Moravy, Slezska a Slovácka tylo, kořistilo a mezi tím co lid náš hladu a utrpením zmíral, do Vídně zásoby potravin se posílali musily i daně zvýšené a mnohé fondy našim zabavené. O dani válečné z krve nemluvíme. Dynastie rakouská to jest habsburská musí býti odstraněna a schválením tužeb našich spojenců již se dokazuje, ba poskytne vůdčím silám národa a vojsko naše, aby na rovni stálo podle smluv mezinárodních v Hagu učiněných s vojsky spojeneckými vůbec. Čili jest po “zrádeování a věšení zajatců z našich řad” Habsburky a Němčíkem, jako jest jisto, že dnes již hrozí nebezpečí zevní nepřítelům našim. Zprávy z bojišť dokazují!

Dnes i neurputnější nepřítel historických práv vidí, že v duších národů pevně je zakotveno jen, co dovede se hájiti a obět'mi všeho, krve a statků, do posledního dechu — a ne umělé útvary státní, které udržují se jen tíhou mocenských poměrů, policejní mocí státní, a které lid snáší, trpí, kterým se podřizuje, ale ku kterým při nejlepší vůli nedovede cítiti nic teplejšího, ničeho co budí nadšení a obětavost, ba naopak. Dnes již sotva jakákoliv prozíravá politika dynastická a státní se dá v Rakousko-Uhersku pěstiti, o tradiční věrnosti ku starým útvarům státním nemůže se mluvit a po všem co se na říšské radě ve Vídni stalo, kde naši silně promluvili, jest již marné odkazovati se vládou na věrnost posvěcenou tisíciletou korunou jednotlivých států v jich směsici divné, v níž nejnebezpečnějším pojátkem je mocnářství samo, trpící růzností národů je obývajících, národů, jichž životní zájmy jsou si cizí a často protichůdné. Politika rakouská hledala tmel říši spojující od Marie Teresie v centralistické burokracii v momentu čistě vnějším, mechanickým, chtěla překlenouti propasti různých zájmů národních a hospodářských šablonovitou vládou kancelářů, místo co by ukazovala, že nepokládá tyto rozdíly za neštěstí pro mocnářství, nýbrž že naopak historické poslání své vidí v tom, aby žárlivě střežila a hájila zvláštnosti všech svých národů a zemí, aby byla jich nejsilnější a nejbezpečnější ochranou proti všem nepřítelům zevním. Místo toho dala se upoutati vláda ta, kupce s tužbami svých národů, na Berlín a nyní musí toho nésti následky až do písmenky poslední, zkázy úplné. Vídeň nestarala se nikdy, aby připoutala nejpevnějšími pouty jednotlivé národy své k sobě, a sice nejen vděčností a láskou, nýbrž také životními jich zájmy, poněvadž by ve společné dynastii a ve společné obraně všech národů a zemí pod žezlem dynastie spojených, viděly nejlepší záruku své vlastní budoucnosti, svého svobodného rozvoje a nerušeného postupu. To všechno však se nestalo, ba naopak vše co se dělo jménem Rakouska bylo na úkor jeho národů, vyjímaje jednoho privilegovaného, to jest Němce, jenž roztahoval se v Rakousko-Uhersku vládou ve všem podporován jako doma v říši. Tak vzájemné důvěry mezi lidem naší a vládou nikdy nebylo a protože nebylo, nebude ani příště, kdy již my sami, vojska naše a naše síly vůdčí o budoucno vlastní se postaráme, nevěříce více přísahám a slibům všelikých „panovníků z boží milosti“, ani jejich věrným sprostředkovatelům v Římě. Věc naše stojí na lepších základech, nežli kdykoli stála v rámci Rakouska a před forum celé Evropy stavíme se dnes s puškou v ruce na jedné a důkazy práv svých na straně druhé. Jdeme cestami volnými politikou odpovídající historickým a přirozeným základům království a zemí spojených s námi a když takto jdeme nemůže nic jiného následovati, nežli pád a zase pád Rakouska a celé jeho prohnité mašinerie naražené na brdo německé. Po nás uznání Spojených Států amerických dostane se do jista i veliké Jihoslavi a tak i vyvolaná žárlivost všech států evropských jest zárukou samostatnosti malých národů slovanských na Balkáně i nás ve středu Evropy.

Že jsme získali uznání však rozhodně nikoho z nás neopravňuje, aby již skládal ruce v klín, aby ve všem spolehal se jen na ty naše spojence i zde ve Spojených Státech a podobně, aby těšil se, že nyní máme všeobecnou mravní i hmotnou pomoc spojenců zajištěnu a sami, že již nemusíme se namahat. Ba naopak činnost zvýšená musí následovati, důkazy, že si uznání spojenců zaslouhujeme, že známe své povinnosti, jak k armádě naší, tak i k podpoře všech těch tužeb nejsvětějších vůdce našeho prof. Masaryka, jehož památná slova nutno tu uvést v plném znění:

„Americké uznání liší se od francouzského a britického v tom, že tato uznávají právo na naši nezávislost přímo, kdežto stylisace Lansingova uznává v první řadě naši armádu a Národní Radu. Mluví však o Českoslovácích, prohlášení označuje celý náš národ. Britický text uznává naši Nár. Radu přímo jako de facto vládu. Spojené Státy kladou důraz na válečnictví a zdůrazňují organizaci našeho národa, jak se ukázala za prvé v mobilisování armád a za druhé ve svěřeni všech politických záležitostí vůdčí autoritě Národní Rady. V souhlasu s humanitními principy americké konstituce, vojenská praktika našich armád (to platí zvláště o naší armádě na Rusi) jest uznávána.“

Podle současných zpráv uvítali naši ve staré vlasti prohlášení veliké republiky Spojených Států amerických s radostí obrovskou, jako všechny ty zvěsti silného našeho odboje československé armády na Sibiři, již bez odporu první a hlavní zásluha náleží, že nedostalo se ve Washingtoně uznání spíše bolševikům, jakž v jedné chvíli již jsme se strachovali, znájece nerozhodnost a neustálenost některých kruhů amerických, ba i našich. Říkali jsme vždy, že nám zadarmo nikdo ničeho na míse nedonese, že svobodu otčiny získati bude třeba obět'mi nezměrnými a pouhé dolláře, že nestačí. Dnes se ukázalo, jako těšiti nás musí, když národu československému z rozhodnutí politických stran, představujících jednotnou politickou vůli všeho českého národa doma i Slováků, ustavil se a v činnost vešel Národní Výbor Československý, jenž zdůraznil právo sebeurčení v samostatném demokratickém státě československém s vlastní správou a pod vlastní svrchovaností. Tak mluví naši doma, tak prohlásilo předsednictvo Národního Výboru, na němž zasedají sami pokrokovci, české státoprávní demokracie, jako předseda Dr. Kramář, české strany národně socialistické br. V. Klobáček, české strany agrární br. A. Švehla a Dr. Soukup za stranu sociálně demokratickou. Všichni naši doma s důvěrou v úplné vítězství se činí a pracují na říšském sněmu zájmy lidu svého hájí, nikterak následků se nestrahoujíce a v žádné kompromisy nevěhajíce nikde a s nikým! Za jeden táhnou provaz silně a statečně. A táhnou po uznání spojenců s tím větším úsilím a s tím hrdějším vědomím, že to přece jen s tím naším vojskem hrdinným vyhráme na všech frontách jen se spojenci. A tomu zdar i všech nás slib, že znovu nasadíme páky přičinění a obětí všech . . .

K NAŠEMU SJEZDU.

II.

Nežli budeme pokračovati v této úvaze, dovolte bratři a sestry, abychom doporučili důkladnému přečtení slova našeho starosty Obce br. Jos. Čermá-sjezdové. Jsou slova napsaná, jakž zkušenost mnohaletá, sokolská a bratrská dala jim vytrysknouti z péra, jež zná ty naše šiky, ty mnohé naše bolesti i potřeby a jsou napsána věru jen v pravý čas, aby zástupci sjezdu našeho měli příležitost k náležitému rozboru i úvaze. A této pozornosti věnovati třeba všem možným opravám a článkům, jež do stanov nových zařadeny býti mají dle přání jednot našich, bratři a sestra, aby prospělo se velikému a spojenému celku našemu, jehož zájmům musí platiti veškerá snaha naše a zejména snaha i přičinění zástupců našich na sjezdu, jenž zahájen býti má dne 14. října v Clevelandě, O. a to po náležité poradě předběžné každý bratr i sestra, aby tu již v prvé řadě vybrou-silo se vše co třeba, jak po stránce technické, vzdě-lavatelné i sokolské vůbec a vlastní jednání sjezdové se, nejen uspíšilo, ale i náležitě prohloubilo u vědomí, že tentokráte to naše Sokolstvo přistoupilo k řešení otázek nejen výchovy lidu našeho se týkajících, ale otázek, jakž těžká doba válečná byla s sebou přine-sla na lepší budoucno národů a tu ovšem i národa našeho tam doma!

To vše na zřeteli majíce, vrátíme se opět k mi-nulému článku našemu, v němž poukázali jsme hlav-ně i na to, že jednou z cest na poučení i mládeže na-ší a našeho dorostu obého pohlaví, jest bez odporu tisk sokolský. Řekli jsme si jak si představujeme právě pro tu naši mládež, pro ten dorost náš, vedle všeho toho co učiniti třeba pro členstvo a širší kruhy zejména i v listě našem. Vzpoměli jsme ovšem i nut-ných oprav a upozornivše na články i v rouše an-lickém psané, poukázali jsme na cesty, jakž by se provést dalo, aniž bychom věci naší české a soko-lské nějak zadali, čili že činili bychom po případě zrovna vše to co konají dnes již i jiné orgány veli-kých sdružení českých u vědomí, že třeba i mezi ná-mi pamatovati na výchovu našeho budoucna, nejen zdravou v těle, ale i ve volné mysli sokolské . . .

Nevíme, jak se poměry utváří, nevíme prozatím kdy bude po hrozné této válce, aniž můžeme již na-před tvrditi, že ta či ona opatření stanov našich bu-dou měněna čas od času, aby přispůsobila se okol-nostem a po případě stavu válečnému, ale tolik ví-me, že již na příklad dnes jest tu nový zákon o tisku, který rozhodně nařizuje šetření papíru i nedovoluje zasílání listu na nikoho bez předplatného a z ozná-mek požaduje náležitý výkaz, dle něhož a vlastní listu tendence vzdělavatelné řídí se pak poplatek na poštovné i udržení si povolení čili vládního "per-mitu", vydávaného neanglickým časopisům, aby ne-musely vše co se týká války a snah jednotlivých ná-rodů po stránce politické i pomocné jednoduše pře-kládati a úřadům vládním předkládati, před kaž-dým vyjitím dotyčného čísla. Tento "permit" náš "Sokol Americký" má ovšem, ale tím není řečeno,

že jako list cizojazyčný, že k vůli úspoře papíru i z důvodů jiných, jež později by se naskytnouti mo-hly nemohl by míti obtíže. Stačí tu poukázat pouze na divné snahy v Iowě, Nebrasce a jiných státech naší Unie, kde usiluje se pouze a výhradně o užívání anglického jazyka ve veřejnosti a v tisku zvláště. Nelekáme se snad všelikých strašáků, ale hotovi jsme čeliti všemu co výminečné doby zavinují a někdy i divné choutky guvernérů a p. A proto, že jsme ho-tovi i přejeme si, aby tisk náš, list náš nikterak ne-trpěl, budeme moci šetřiti co nejvíce na papíře a pře-ce jen pokračovati tak, aby dostalo se látce povšechné, vzdělavatelné, pokrokové a technické zejména dosti místa, tím miníme ovšem pouze a jedině práce původní. My neotiskujeme. Rozdělilo by se jedno-duše, čili jedno číslo věnováno bylo by dnes na pří-klad z větší části své látce technické, odborné, časové i praktické a moderní, kdežto číslo druhé, tedy číslo příští obsahovalo by již mimo obvyklé části techni-cké, jakž pravidelně by se do listu zařad'ovala a k vůli rozmanitosti i celku udržovala, řekneme na ur-čitém počtu stránek, hlavně část' vzdělavatelnou. To jest způsobem tím věnovalo by se vždy každému číslu pro sebe více stránek toho a podruhé onoho odboru. Není ovšem nikterak nové, neboť' způsobem tím po-mahají si v této době těžké i jiné odborné časopisy a magazíny, vydávající od čísla k číslu: "Educational Number", "Health Number", "Womens' Edition" etc. My mohli bychom míti číslo věnované práci technické, v němž sneslo by se co nejvíce původní látky evičební, rozvrhů vlastní naší tvorby a jakýko-iv časový překlad, otisk nutný, aneb pouhé všelijak upravené sestavy ponechaly by se jednoduše do čísel jiných. Takové číslo by jistě každý evičitel náš rád uvítal, i evičitelka, zejména, když dbalo by se i po-žadavků obého pohlaví a všech možných poznatků fysiologických i hygienických, jakž předpisuje je dnes věda výchovy opravdové a sokolské zvláště. Co by tu mohlo býti v jednom čísle materiálu z dívčí-ho tělocviku, co pro žactvo a dorost obého pohlaví, nemluvě ani o družstvech starších i doma zůstavších mužů a žen. Vedle takto rozšířené látky technické druhá látka povšechná v takém čísle byla by upra-vena rovněž příležitostně a čísla ta jistě by uscho-vával si každý evičitel, každá svědomitá evičitelka, zejména pak hlavně i tehdy, když byla by jim dána příležitost k publikaci i jejich prací vlastních a po-kusů odborných pořadatelem dotyčné části listu na-šeho upravených, přehlednutých, aneb technickým odborem schválených a pro různá vystoupení naše doporučených, jako vlastní naše ukázky výchovy so-kolské. Přidáme-li k tomu vhodné ilustrace takové-ho zvláštního čísla technického co by tu bylo pouče-ní, co materiálu a co pomůcek snesených, jež boha-tostí svou mohlo by předěti lecos v literatuře cizé, zejména když by se zat'ukalo ob čas i tam, kde na-še brky sokolských odborníků se již dávno uplat-ňují v předních kruzích výchovných.

A což takové číslo vzdělavatelné, čili pravá po-můcka, jak a co konati, abychom v příštím období přednáškovém mohli s dobrým svědomím konečně předstoupiti před šiky své a lid náš i vykonati to co

až dosud se více méně skvělo jen u nás na papíře. Tu by se mohlo poukázat, že náš svět český, sokolský a svobodomyšlný potřebuje zejména nyní zvláště, aby svorně opřel se o balvín bezpráví, jenž stále ještě tíží svou autokracií a militarismu hrud' všech volných národů a tu i našeho národa československého nenáviděného Němcem jen proto, že chce dýchat, chce žít. Co tu námětů pro takové zvláštní číslo vzdělavatelné, co tu brků sokolských, jež mohou pomoci ze zkušeností svých i poskytnouti látky ku čtení, přemýšlení i probrání slovem živým. Co cenné informace a co příležitosti k zasáhnutí i do jiných kruhů, kdyby i po případě mnohé z látky podobné, ano i technické zahalilo se i v roucho anglické. A věru nemuselo by být vše jen o válce co by do takového čísla zvláště se zařadilo. Jest tu tak mnohá krásná látka hygienická, zdravotní, tak mnohá látka pro Besídky mládeže a dorostu, pro požadavky a práva i výchovu žen našich a co hlavního jest, že byla by tu nejlepší příležitost k výchově mysle volné, pokrokové a svobodě i vlastního uvažování a rozumování ve hledání pravdy, jakž škola sokolská toho požaduje vedle dobrovolně na se vzaté kázně.

Ano, dobrovolně na se vzaté kázně! Co již jménem té se natropilo v řadách našich, co vše dovede se omluviti a na kolik přechmatů vyskytlo se v tom našem žití národním a sokolském, když to či ono pláštíkem tak zvané "snášenlivosti" se krylo, jestli zrovna nepracovalo se živlům zpátečnickým do ruky. Nuže, chceme-li přispěti silou svojí všichni k mohutné výslednici spojených sil sokolských, pak třeba, abychom dovedli se podřídití zájmům celku, abychom se naučili zásadnímu jednání, jež nezná kompromisů v záležitostech vlastního rozumování a v tom ohledu, abychom se naučili jíti stezkou pravdy poznání! V tom ohledu musíme poslouchati, nechávající toho svého já stranou všude tam kde mluví se za celek. Zní snad nepříjemně, ale práva přesvědčení, zásad sokolských nemůže nám nikdo vzíti a upírati jako my upírati nehodláme nikomu jinému "plazení se dobrovolně po břiše před modlou jakoukoli." Učme dorost svůj v takovém čísle, že jen ten, kdo poslouchati se naučil a zásad svých obhajovati, dovede jednou věsti a bratrsky poroučeti. A tu věru není vyloučeno, že bude záhy, kdy ti mladší budou muži, v jejich rukou bude spočívati osud Sokolstva našeho. **To není otroctvím poslouchati učitele svého, bratra, nežádát' on zajisté ničeho, co by bylo na újmu prospěchu celku, tvého zdaru a cti tvé a tak ta kázeň naopak ku pravé svobodě vede. Není trvalé svobody bez kázně a řádů. To, co za našich dnů velká většina svobodou zove a sobě žádá, to není svoboda, nýbrž nevázanost, za kterou jen číhá poroba, jež přikvácí dříve, nežli neukázněný dav se naděje.** Vizte jen stav věcí na Rusi, popatřte na bolševiky a jejich snahy, vizte jejich řádění proti lidu svému a ochotu vůči všemu Němčika a porovnejtež s tím co vykonala armáda Čechoslováků, z většiny bratří našich. O tom o všem a jiném dalo by se psáti v takovém čísle "Sokola" zvláštním, ba pověditi by se mohlo, že vedle takové kázně celkové s vrchní autoritou veliké naší Obce a jejího ústředí, autoritou župní i činovníků

vůbec, jež společně vše divy tvoří ve společnosti i její výchově zdárné, jest ještě jeden druh kázně, jenž jest pravým dobrodružím jednotlivci a tou jest sebekázeň. Zní to tak divně, nieméně jest pravdou, dávno dosvědčenou: Největším nepřítelem jest člověk — sobě sám. Proč? Protože si pouští úzdu, jakmile vypadla z rukou rodičů, učitelů a vedoucích. To vše by se i po stránce zdravotní mohlo probrati na zvýšeném počtu stránek, vedle druhého obsahu co možná vhodně vybraného a tak ten list náš od čísla k číslu byl by každému z nás nejen rádcem nejlepším, upřímným, poctivým a bratrským, ale i vodítkem v každém našem počínu sokolském. . . .

Tolik o tomto předmětu. A povážíte-li, že část' dopisů a hlavně zvěsti o bezvýznamných zábavách, trdlovačkách, výletech a "velkolepém sokolském vystoupení" hodně dala by se k vůli získání místa pro látku cennější přistříhnouti, zejména když by podávaly se listu zprávy župních dozorců, aneb za účelem tím zvolených dopisovatelů těch kterých obvodů, místo dosavadních někdy až "hrozných cvičení písemných některých jedinců." Tím není řečeno, že by věcné a cenné poznatky a zvěsti opravdu zajímavé neměly naléztí místa v naší části dopisovatelské, naopak, ale mělo by se dbáti stručnosti, uvarovati rozvlácnosti a k tomu přihlížeti, by vše, co se píše nemělo pouze a jediné místní ráz a význam i sloužilo k poučení celku, čili celé sokolské rodiny, kde pravda a svědomitý i nepokrytý úsudek s volností tisku našeho i svobody osobní byly by každému z nás bez rozdílu zaručeny. Bod tento jest zvláště nyní důležitý, kdy veliké Obci naší přibude na jednotách D.A.S. a zásadám této organisace i opravám společnosti lidské i výchově lidu dělného zvýšená bude se museti věnovat pozornost i vyhověti každé snaze pokrokové dobré a prospěšné sesílenému tělesu našemu.

A nyní k otázce nejchoulostivější a v celku přece jen nejnepatrnější. Br. Čermák promlouvá o kroji a my jen chceme přičiníti tolik, že tento bod rozhodně není a nemůže býti nejchoulostivějším a sporným. Jako br. Čermák držíme se ovšem základního usnesení spojovacího a podotýkáme jen, že nyní budou kroje tři. Divíte se? Nám nikterak nevádí, jako nevádí žádné jiné armádě a revoluční zvláště. Dnes kabát nerozhoduje, jako spíše dobrá puška a dobré dělo, vedle té osobní statečnosti, nadšení a ideálu, jemuž Sokolstvo zasvětilo všechny služby své. My nikdy militarismu nepřáli, my nechtěli velikému vraždění lidu na vzájem, ale za každou ránu nutno dnes dáti ránu, ve jméne těch trpěvších našich předků, jako těch, již doma vzory statečnosti jsou. Jak tyto vzory doma po válce si vše uspořádají nelze říci, jen vytušiti lze a "český revoluční kroj sokolský" nebyl by jím v té chvíli, kdybychom nějak my měniti chtěli v době přítomné. V tom ohledu dlužno vyčkati jak se věci utváří a pokud naše vůdčí kruhy v Čechách pak rozhodnou. A pro nás zde, tak jako podpora úmrtní a p. v těch kterých jednotách zůstává jím a na jejich rozhodnutí místním, tak i zůstati musí kroje, jež dojista nebudou a nemohou býti na překážku vlastního vývoje naší veliké a spojené or-

ganisace, naší Obce, která po urovnání vlastních zájmů a vlastních potřeb přikročiti bude moci k rozšíření působnosti své pak i na druhé bratrské větve slovanské, pokrokového rázu. To jest dříve důkladně zameteme sobě před vlastními prahy a pak půjdeme s čistým štítem svým i k druhým bratrům slovanským, již do jista v této zkoušce válečné dosti měli příležitosti poznati ty bratry československé...

STARÝM ČEST A PAMĚŤ NA DLOUHÁ LETÁ!

Pohled teč na ten průvod Sokolstva, jenž vynořuje se v paměti naší. Mnoho jich odešlo v pokročilém věku, po činnosti mnohaleté a mnoho bylo i těch, kdož již mladí opustili šiky naše a z těch i celá řada dokonavších dílo své, obětující život, krev a statky své "na poli slávy", na těch kterých frontách těžké doby válečné! A ti všichni věřili ve šťastnější budoucno našich tam doma i zde v nové vlasti, která rovněž utkala se v boji s nenáviděným nepřítelem naším společným.

K těm, kdož v době právě minulé připojil se k průvodu těch hlav starých, bratří nadšených a pracovníků pilných odešedších v neznámo, klidu poslednímu, byl i br. Václav Roubal, zakladatel Sokola Chicago, člen Výkonného Výboru Sokolské Obce a horlivý pracovník mnohých národních spolků českých a hlavně svobodomyšlné školy Vojta Náprstek, již rovněž pomahal zakládati a po celou dobu jejího trvání střežil pilně její rozmach i působení a jako svobodář čistého zrna přičiňoval se o vše co pojilo se s pokrokem a jednotným postupem lidí volných. A v první řadě byl vždy Sokolem, jakž najdete v záznamu jednoty Sokol Chicago, téměř na každé stránce činnosti zvýšené, počínaje od 4. března 1892, kdy spojily se dva stávající sbory a sice T. J. S. Kalifornie a T. J. S. Fugner a 20. dubna najdete již jméno Václava Roubala na charteru jednoty, vedle všech druhých činovníků té doby a pak již můžete sledovati činnost jeho i pili v každém kroku jednoty, zejména i tehdy, kdy jedná se o vyhledání stavebního místa na nynější budovu, stavbu téže, divadlo ochotnické, výzdobu síně i opatření tělocvičných pomůcek, náradí, sil cvičitelských, cvičitelského sboru založení a pomoc jakoukoli všude tam, kde jednalo se o věc českou, národní a výlučně svobodomyšlnou i vyniknutí zejména i v kruzích jiných. Často jsme se s ním setkávali a hlavně, dne 11. června 1911, kdy základní kladl se kámen k nové budově seznali, kam vždy se nesly tužby tohoto harcovníka sokolského, jenž dovedl vždy pronést přímo slovo varovné, jako prostínky náhledu svůj, byt' jinak v rozporu byl s náhledy stávajícími a podobně. V tom ohledu byl br. Roubal svérázný, přímý a upřímný, dal se snadno přesvědčiti o lepším a máje vždy zájem celku na zřeteli pečoval o to hnízdo sokolské, těše se z každého úspěchu zejména školy tělocvičné, vítězství boreů jednoty v zápolu a oblíben jaké těšilo se zvláště jeviště Sokola Chicago v dobách ochotnických i pěveckých sborů, jež podávaly tu ob čas ukázky práce a umění svého.

Když hmotné nesnáze stihly jednotu stál Roubal vždy jako pevný kmen za příklad kolisajícím, a když návalem ochablosti a to zejména v době poslední, kdy tolik boreů jednoty nalezá se ve službách Strýce Sama pod hvězdnatým praporem, již již mizela naděje vše živící, tu vzpomínal klidně sobě i druhým o kolik horší byly doby mladí čili v těch začátcích. A opět nové "ku předu!" volal k šikům jednoty, třeba ztenčeným a "ku předu!" stohlasná zněla o zvěna členstva, jež znalo toho svého Roubala. Objímal vše láskou nezištnou, nečekající odměny hmotné. Neptal se, jako leckde to pokolení nové, jehož srdce zhrublo sobectvím, při každé příležitosti: "Co z toho mám?" Jen lásky bratrské hledal a té důkazů mnohých se mu dostalo, zejména i te-

hdy, kdy po pětadvaceti letech jednota jubileum slavie poslala mu v upomínku odznak sokolský, když již stížen byl zlou chorobou a poután na lože, nemohl býti svědkem významné slavnosti.

Roubal měl víru v tu naši dobrou věc sokolskou, víru v pravdy poznání, důvěru v moc práce nadšené, soustavné a organizované, ku společnému čili povznesení národa československého směřující. Proto také kde mohl věci české pomahal i těšil se každému postupu spojeně našich a hlavně těch hochů našich, již první z prvních šli dobrovolně, jako junáci sokolští tam, kam na největší slet volala povinnost občanská, česká a bratrského úsilí šiků utužených v těle i volně mysli...

Roubal byl nejen dobrý společník, ale i dobrý manžel a otec. Za časté říkával nám, že s tím a oním nesouhlasí, třeba bylo i v listě našem, ale v zásadě byl pevným, jako pev-

Václav Roubal.

ným v ryzém charakteru svém a měl-li výtky dovedl nám pověditi přímo a nepokrytě. Tak bylo i ve Výkonném Výboru bývalé Národní Jednoty Sokolské a tak třeba jen na krátko uplatňoval se i ve V. V. Obce, znaje dobře ty mnohé překážky, jež tu a tam se novému celku kladly v cestu.

A tak vzpomínajíc činnosti jeho, té hlavy staré, musíme jen činiti tak s díky nejvřelejšími za vše, co pro Sokolstvo, co pro národ a svobodomyšlnost byl vykonal. Památujeme se, jak na sjezdu svobodomyšlných br. Roubal bral živý zájem ve všem tom co týkalo se školství svobodomyšlného, jak dovedl pojiti s výchovou sokolskou a jak se přičiňoval v tom ohledu, nejen v užším kruhu rodinném, ale i přátel svých, jen aby byli s námi, aby dočkali se nového rozmachu omlazené české síly i v té české Americe, v jejíž pomoci staré vlasti viděl tolik povinnosti, dobra a práce nejkrasší. Roubal narodil se v Bílé Břizě na Plzeňsku před 61 lety a když byli jsme spolu na sletu posledním v Praze, jak hrdě dmula se ta jeho prsa, vida ten pokrok svého kraje a vítězství veliké myšlenky sokolské, již byl i on sám zasvětil služby své. Jak těšila jej pozornost nám Američanům prokazovaná, jak těšily jej i ty průkazy práce na té naší výstavce v oddělení našem americkém, kde mnohé dokazovalo činnost i jednoty jeho a činovníků téže, k jejichž předním i sám náležel...

Stál po leta v stejném šiku s námi, jako bratr pilný, mladším za vzor, jako muž celý a přičinlivý, přátelům ku povzbuzení, protivníkům na vzdor! Památce jeho čest! na dlouhá leta a upřímná soustrast naše pozůstalým . . .

GENERÁLNÍ ROZKAZ:

Válečný Odbor.

číslo 70.

Washington, 31. července 1918.

Na podnět presidenta následující pravidla vchází v platnost, pokud se týče získání mužstva pro Slovanskou Legii, jež sestává z Jihoslovánů, Čechoslováků a Rusínů-Ukrajinců, jakž stanoveno jest předlohou povolující vydání na podporu a výzbroj naší armády pro tento rok, končící v červnu 30. 1919 a přijato bylo 9. července 1918:

1. Organizace: Jako pluky pěchoty národní armády Spojených Států, organizované, vyzbrojené a vybavené podle pravidel stávajících, nikoliv však organizované tak, aby tvořily jednotky větší pluků.

Rozdělení a určení těchto pluků bude následovní:

..... Pluk pěchoty (Slovanské Legie) národní armády. Setmání, bude-li praktické, utvoří se z členů téhož plemene to jest: Jihoslovánů, Čechoslováků aneb Rusínů. Pokud bude lze i bataliony a pluky na témže základě se tvořiti mají.

Když pluky byly utvořeny a přiděleny k divizím, dostatečný počet důstojníků a dobrovolníků zůstane zpět v táborech evičebních i leženích, aby se vycvičiti mohli nováčci, aneb jednotlivé oddíly, jakž vymezeny jsou tímto ustanovením ve svých částech.

2. Důstojníci polní a vedoucí tyto pluky, pokud ukáže se býti praktickým, budou opatřeni podle pravidel nyní stávajících v určení polních důstojníků a vedoucích pluků pěchoty národní armády.

Důstojníci pravidelní majíci ustanovení čili commissions v armádě naší, kteří by si přáli přeložení (transfer) k oddílům Slovanské Legie, mohou, s dorozuměním tajemníka války, takto přeložení býti, to jest, když jsouc nižšího stupně, nežli důstojníci polní, ovládají jazyk oddílů, ku kterým si přejí býti přeloženi a jsou i jináče uschopnění, aby sloužiti mohli jako důstojníci takových oddílů vojenských.

Všichni důstojníci musí býti schopni jazyka anglického a všichni důstojníci, vyjmaje polní důstojníky, vedoucí, musí vedle toho znáti jazyk dobrovolníků svých oddílů.

Všichni důstojníci, vyjma polních důstojníků, vedoucích, těchto pluků, pokud se praktickým jevíti bude, mají býti téhož plémě a národnosti, z nichž dotyčné oddíly utvořeny jsou a budou ustanoveny po zvláštním evičebním běhu zavedeném ústřednou důstojnické školy v táboře Lee, ve Virginii.

Pravidla přijetí do evičební školy důstojnické mají vyhovovati co nejvíce a pokud lze stávajícím pravidlům a ustanovením nynějším i dlužno zdůrazniti, že civilisté, buď občané Spojených Států, aneb příslušníci států jiných, tedy i "aliens", s dostatečnými schopnostmi pro materiál důstojnický a kteří ovládají jazyk anglický i znají jazyk mužstva dobrovolníků, mohou být přijati.

Náležitě kvalifikovaní dobrovolníci těchto národností a plemena v armádě, mají dostati příležitost, aby vstoupiti mohli do důstojnické školy, a přeložení dobrovolníků těchto národností jest splnomocněno z jednotlivých oddílů vojenských naší armády vůbec k oddílům Slovanské Legie.

Muži náležitého uschopnění, tedy kvalifikovaní, kteří dobrovolně se přihlásí ku Slovanské Legii, mají příležitost k doplnění uprázdněných míst v požadovaném počtu čekatelů důstojnické školy evičební; to jest, taková místa uprázdněná, která nebyla obsazena způsobem naznačeným v předcházejících dvou odstavcích.

Vlastní uschopnění a kvalifikace stanoví se dle určených vzorů a zkoušky, jakž předepsány jsou v nynějších pravid-

lech o přijetí dobrovolníků do důstojnických škol evičebních, a to za takových doplňků a modifikací, jakž se na- skytnouti mohou podle úsudku za tím účelem sestavené rady k vybírání takých čekatelů a dle její nálezu.

Běh evičební musí vyhovovati co nejvíce normálnímu běhu evičebnímu, jakž toho zvláštní charakter mužstva studujícího vyžaduje po stránce praktické. Všechny nutné odchylky řídí se doporučením velitele důstojnické školy se schválením velitele štábu.

Příslušníci států jiných (tedy aliens) ustanovení důstojníky Slovanské Legie musí podati nezvratný důkaz loyality ku Spojeným Státům i projev přání, že chtějí bojovati proti císařské vládě Německa, Rakousko-Uherska a jejich spojenců s nimi bojujícími, i musí složiti následující přísahu:

"Já, byv ustanoven pěchoty Slovanské Legie vo vojenské službě Spojených Států, tímto slavně přísahám (pro svobodomyšlné: skládám čestný slib — affirm), že věrně a oddaně sloužiti budu věci Spojených Států proti císařské vládě Německa a Rakousko-Uherska a jejich spojenců s nimi bojujícím; že přijímám tento úkol a závazek svobodně a bez jakéhokoli omezení mysle aneb účelu vyhnouti a že budu dobře i věrně konati povinnosti svého úřadu a hodnosti, v kteréž právě vstupuji, ..."

3. Mužstvo sem zařaděné získáváti se má cestou dobrovolnou. Hlásivší se přijímá se budou a zapisovati na odvodních stanicích pravidelné armády, vyjma že nebude žádného odvádění toho druhu pro Slovanskou Legii v kterémkoli obvodu, kde nalézají se doly uhelné.

Dosavadní odvodní pravidla budou používána v tomto zápisu a odvodu, vyjma toho, že hlásivší se nemusí mluviti anglicky a přijatí dobrovolníci nemusí být občany Spojených Států, aniž takovými, již podlehlají odvodu vůbec.

Odvodní úředníci budou požadovati uspokojující důkaz oddanosti a loyality ku Spojeným Státům, jakož i projev, že hlásivší se dobrovolník přeje si bojovati proti císařské vládě Německa, Rakousko-Uherska a jejich spojenců s nimi bojujícími, i mohou dovolávati se takové pomoci a přispění místních odvodních úřadů, jež bylo by třeba to jest: tlumočnicků, záznamů obyvatel v dotčeném okrsku a podobně.

Odvodní úředníci zajistí si náležité prostředky k ohlašování této příležitosti k dobrovolné službě ve Slovanské Legii i pojistí si jakékoli přispění a pomoc, jež získati se dají od slovanských spolků, sdružení, osob a organizací o utvoření se takovéhoto družin a oddílů vojenských se zajišťující.

Zvláštní zprávy o postupu věci podávati se budou úředníky odvodními adjutantu generála naší armády, s udáním počtu dobrovolníků přijatých a kolik jich náleží k té které národnosti aneb plemeni jak se rozlušují a na kolik přihlašují.

Mužstvo takto získané na odvodních stanicích posláno bude do rekrutních ležení způsobem, jakž obyčejně se děje a odtud pak ku vlastní mobilizaci v táboře Wadsworth, Jižní Karolina. Předběžná organizace a výevik těchto nováčků, dobrovolníků, se opatří velícím důstojníkem, tábora Wadsworth, Jižní Karolina, jenž k cíli tomu využitkuje, pokud se ukáže býti praktickým, členy svého velení. Podá si žádost k válečnému odboru za ustanovení dalších sil k vedení a výeviku potřebných, jakož i v důsledku věci, podávati bude rozvrhy a pořady vlastního výeviku ku schválení vrchního velitele štábu.

—320, A. G. O.—

Z rozkazu tajemníka války:

Pečet' úřední a podpis:

H. P. McCain,

Adjutant Generál.

Hq. C. D. 6. srpna 1918—320.

Peyton C. March,
General, Chéf štábu.

VZDĚLÁVACÍ ODBOR.

SOKOLSTVO, ZPĚV A HUDBA.

Dokázalo se o našich sletech, o každém téměř vystoupení veřejném a při každé ukázce naší práce výchovné, že zpěv a hudba s tělocvikem vždy souvisely. Již Komenský byl ve výchově mládeže hru a zpěv, hudbu a návštěvu přírody doporučoval, kdežto náš Tyrš nástup boreů se zpěvem, jako projev nadšení a pevné vůle zdůraznil, upozorňuje zejména na návrat do šaten za zpěvů sokolských, vlasteneckých písní národních a o výletech, táborech a v pochodu zvláště. Jako bylo mu všeliké pěstění umění posvátným, tak i pěstění umění hudebního vyzvedl všude, kde s uměním tělocvičným spojití se dalo, protože v tělocvičně junáků sokolských, mládeže i žen hlásila se zpravidla zpěvu a hudbě nakloněná mysl volná sama o práva svá hlasem, jehož nelze umlčeti. Mysl ta, jakž Hoffmeister poukázal, "často hledá cesty svého rozvoje, třeba byla v nejistotě z počátku, v temnotách, kdy bloudí a tapá jen a probíjí se těžce ku světlu ba ubíjí se... A proto uvědomiti si třeba především, co že hudby a smyslu pro zpěv zvláště dříme v každém z nás, zvláště mládeže naší, ano snad i v tom, který nejméně hudebním se cítí, dle dědičným vlastnostem naší české krve," jež nezapře se ani v cizině a mnohé dokazuje zejména nyní i v šiku vojenském bratří našich, jak na té, tak i oné frontě, u středu našich dobrovolníků, našich armád Českoslovoňáků ve Francii, Itálii a ovšem hlavně i v Sibíři. Zpěv a hudba k činům nadechává, písně sokolské k dílu bratrskému, k statečnosti vedou a k obětem za vlast i v dobách nejtěžších, jimiž se projevuje vše, co v nás dobrého a šlechtěného v tužbách za svobodu našeho národa a všech národů světa vůbec! Co jen v tom ohledu máme písní, co hudby naše česká vlast, náš český národ dal světu. A všude kde český a slovenský voják, Sokol, kde Čech, tam se zpívá, tam jsou i ti naši bodří čeští muzikanti umělci i ochotníci at' již v šiku americkém aneb pod prapory českými, slovenskými a slovan skými...

Pamatujeme si dobře, když na počátku války v Niši sešli jsme se s našimi čili celým 36. plukem i s kapelou, již "přešli" najednou, co tu bylo nadšení, co zpěvu, hudby a radosti bratří Srbů, že ti naši dovedli si uvědomiti povinnosti své a tak můžeme si představit na kolik působí ta naše hudba v československých plucích naší armády v těch kterých táborech a leženích. Známé celou tu řadu našich hudebníků, známe i ty mnohé kapelníky nadšence, bratry a vlastence i připomínáme si rádi díla jejich, kdy vedli ty své hochy do bojů a pak v boji samém pomahající, zejména v sanitním odboru Červeného Kříže vykonali mnoho dobra i jménem humanity v polních nemocnicích i základně. A co jejich hudební přednesy, zpěv a koncerty vykonaly dobra i tam, kde již jen o invalidy, rekonvalescenty a jiné choré a raněné se jednalo. Proto zatím zmíníme se hlavně o hudbě.

Doba husitská byla dobou největší slávy válečné; byla zároveň dobou květu české písně, třeba tehdy více méně duchovní. Nebyl to jen bojovný zpěv husitský "Kdož jste boží bojovníci" — řadu zpěvů duchovních i melodií chorálních z té doby máme, a velká jména těch dob k nim se pojí, tak že dnes jen vhodné, když si připomeneme. Sám mistr Jan z Husi některé skládal, a Jakoubek ze Stříbra i Jan Rokycana. Reformace česká pak do konce nevyčerpatelné zdroje duchovních zpěvů skytá. Jak mazlili se předkové naši s karmínem, ultramarínem i zlatem svých iniciál, aby projevíli úctu a lásku svoji ku zpěvům, jež ovšem Římu se nelíbily. Rukopisné památky mnohých měst jsou toho dokladem zejména ony Jana Blahoslava a Amose Komenského a z

těch i mnohé německá reformace si vypůjčila pro církve Lutherovu.

Když pak Rudolf II. přivodil krátký, ale skvělý rozkvět umění při svém dvoře pražském, nezůstala hudba za uměním ostatním a zejména ne za ostatními cizinci, hosty dvoru tehdejšího. Zvláště skladby sborové kontrapunktické Jana Sixty vynikaly. Po příkladu dvoru sám Křištof Harant z Polžic na svém hradě Pcece měl kapelu a sám kusy pro ní skládal. Řím si uvědomil cenu hudby, zpěvu a jejich sílu a proto se v protireformačním hnutí mnohé i naše české upravuje ve smyslu katolickém a bratrské kancionály nahrazuji i mnohé nové povstává, zejména přičiněním Adama Michna z Otradovic, kdežto v druhé polovici sedmáctého století vyniká V. Karel Holan Rovenský. Tak jsou tu dvě jména z té národostně neutěšené doby čili nebyla zrovna hudba v době všeobecného kulturního úpadku, jež by byla upadla nehloub, třeba život mysle české i celý národ byl protireformací drcen na dlouhý čas a láska k umění v lidu usnula. Hudba byla jen u šlechty a cizáků. Ale záhy se hudebnost české krve opět hlásí k slovu, neboť co sídlo šlechtické, vladařský dvůr, to již ve století osmnáctém sídlem kapely. Vedoucím je buď Vlach a spíše ještě Čech. Co tu jmen hlavních. Na jedné straně vyvrcholuje umění polyfonní a již dílo Bachovo se vyskytuje a tu Češi pracují pilně, jako Dismas drážďanský, Zelenka i pražský minorita Bohuslav Černohorský. K nim druží se mistři kontrapunktické Zach, Tůma i pařížský profesor konservatoře Rejcha. Pak přichází již hudba instrumentální, komorní a symfonická, jež stoupá pozvolna ku svému klassickému bodu. Umělci mannheimští jsou průkopníci symfonie. Tu již jsou Češi Richter, Stamitzové a Filz, kdežto Bendové pracují o rozvoji hudby houslové a symfonické, co zatím Jiří o nový melodramat scénický usiluje a Dušek vede nás uměním svým klavírním do století devatenáctého. Národu nová doba nastává a v probouzení lidu pomáhá důstojně i hudba, jež doma ocenění nalezá v Tomáškově, Vitáskově a Koželuhovi. Snahy probuzenské hlásí se čím dále tím důrazněji a 1826 tvoří Škroup první českou operu "Dráteníka" na slova Chmelenského. A jeho píseň "Kde domov můj" stává se národní hymnou. Pak hudba naše již předstihuje ostatní kulturní rozvoj, Smetana tvoří hudební řeč českou, vlastní náš sloh, v útvarech nejrůznějších a city národa písní i hudbou se projevují v operách "Prodané nevěstě, Hudičce, Tajemství a Daliboru i Libuši", tu již jest květ samorostlý veský a hrdinský mythos, kdežto v cyklu symfonických básní "Má vlast" zpívá se o krásách domoviny a veliké minulosti národa. České tance rytmem svým pronikají a v klavírním triu "Z mého života" kreslí se obraz mysle Smetanovy čili nejčestějšího umělce. Hned tu nový mistr doplňuje Smetanovu práci dílem svým a tu každá nota opět českého je rázu, českého mistra Ant. Dvořáka, jenž vyslovuje se nejryzeji, klassicky českou formou. Jeho "Dimitrij" dokazuje a "Čert a Káča" spolu s "Rusalkou" obdivu i ciziny získávají, jako byl i Smetana pronikl dále za hranice. Mistr Dvořák zanechal nám i školu svou, z které žáci jeho Suk i Novák vychází a píší pro klavír, skladby komorní i symfonické i zvedají dílo "Z nového světa", jehož motivy nasbíral Dvořák v Americe, k většinu uplatnění. Suk po stránce lyrické a Novák dle povahy citlivé a pohyblivé poskytují nám ukázky vyspělého umění tvůrčího, jež jde vedle rozvoje umění výkonného. Stačí poukázati v tom ohledu na spis konservatoře pražské, kam i mnoho našich sil z české Ameriky se ubírá až do doby poslední, kdežto písně sokolské se od sletu ku sletu množí, výletní i vážné a zejména hudba složená k prostným, jak Pospíšilem, tak i jinými doznává ocenění, vedle všelikých těch doprovodů vážných ku skupinám, cvičení žen, krokům a tancům a zejména i ku velkolepému

Marathonu sletu posledního. A nemůže ani býti jinak, nežli že vedle všech těch set umělců, jež dal český národ náš světu za posledních sto let, že k Sokolstvu a jeho junáctvu přilnuli zejména i Fr. Ondříček, pak Kubelík i Kocián. Ti stojí v čele legie českých virtuosů na housle, o jiných zde a v jiných zemích, jakž bylo před válkou ani nemluvě. Sokolské písně pojily se začasté s oněmi junáků slovanských, ano i do ciziny zanešeny jsou a české kvartetto tvorbu komorní uplatnilo téměř ve všech zemích i stalo se světovým, k němu záhy přidružilo se kvartetto Ševčíkovo, dle jména mistra školy houslové a Oskar Nedbal proslul jako dirigent spolu s Kováčovicem. Emmy Destinové váží si celý umělecký svět v Evropě i zde v Americe, jako síly nedostižných operních umělců... A co všude znamenitých českých je kapelníků, členů orchestrů, učitelů atd.

Nelze v kratičké této stati vyznačiti vše, co vyrostlo z české půdy na poli hudebním. A vedle toho tvoření umělců tvořil náš lid sám. Vytvořil si poklad národní písně, v níž vyslovuje se duše jeho zcela bezprostředně. Český cit a český humor projevují se v ní zcela svérázným způsobem, nalezájí by vyslovily se, hudební útvary melodické a rytmické, které jsou hned podivuhodné a zvláštní výrazné ohebnosti, hned strhující jadrností a životností. A zpěvy ještě svéráznější, od vlivů hudby umělé ještě méně odvislé, vytvořil si český lid na Moravě a na Slovači. Všechny nálady v nich naleznete, od nejhlubšího, beznadějného smutku do výskavého, bujného veselí. A hudebně krásné myšlenky jsou mnohé, rozvinuté, jemné, přímo kouzelné a vybroušené, tak jako rázné jsou na druhé straně ty původní naše pochody sokolské, písně a popěvky junácké, boreů našich a práce sokolských písmáků i sil hudebních. Tak mnohostranně se projevoval silně i projevuje dnes na bojištích hudební duch našeho národa a hochů jeho, již s písní na rtech "na poli slávy" jdou smrti vstříc za svobodu otčiny své, jako praví vojáci "národní armády". A ti všichni co se vrátí z boje ověněni vavřínem vítězství, at' již domu do volné Čechie, aneb ku krbům domácím nové vlasti naší budou výminečně osudem povoláni, že stanou se přímými spolučiniteli v dalším rozvoji české výchovy občanské, českého umění i české písně volného lidu, vlastního rozumování schopného i budou jistě šiky naše sokolské, které ve výchově své i v tom ohledu získají. Sokolstva jest povinností k sobě, ke svému národu i k rozvoji jeho kultury, kde trochu možno, aby dary hudby i zpěvu vypěstilo v květ co možno plodný a spojí se snahu tu se snahou výchovy těla i mysle volné i k osvěžení této, aby co nejvíce přispívalo, protože hudba a zpěv šikům junáckým vždy sloužely a na mládež nemohou zůstat bez vlivů nejvyšších, třeba jednalo se pouze o síly ochotnické, v pochodu, před šikem atd., odbory pěvecké a hudební kroužky. Řekli jsme si, že povinností jest Sokolstva k sobě, jako celku i jedinců. K sobě? Ano, neboť tak zajistíme si neklamavající prostředek útěchy pro doby osamělosti třeba nejtěžší a hoře nejhlubšího, kdežto celé společnosti naši poskytnouti můžeme povzbuzení i vyvolání nadšení k lepšímu postupu práce jednotné. Jest povinností k národu a k rozvoji jeho kultury, třeba byli jsme i mimo vlasti v zahraničí a v této zemi, kde právě i mezi námi se osvědčilo a Sokolstvem dokázalo, vedle všech těch pěveckých sborů samostatných i odborů obého pohlaví, neboť "národ, lid žije právě kulturou svojí a přední její složkou, svojí kulturou uměleckou, která před jinými i národy se dokumentuje, když síly jsou co nejlepší a vystoupení mohutnějšího schopné. Zájem Sokolstva vždy byl těsně spojen s požitky uměleckými, písně a hudby zvláště a nesl se ku podnikům uměleckým v každém směru. Mimo to jest posluchačem člověk dobrý a český umělec výkoného zrovna tak jako rád podívá se na výkony junáků sokolských. Je kupcem a hráčem skladeb umělec tvůrčího, jako podporovatelem každé věci výchovné

lidu svého spíše, čím více struny mysle jeho přístupny jsou krásnu, oku jeho lahodí sestavy prostných, společných, skupin a významných poloh utuženého těla lepého a jarého, jež dle rytmu mnohé z tělocvičného krásna podniká na obdiv i zušlechťení diváka. Pak již s rostoucím jeho vkusem a jeho požadavky roste úroveň jedinců i celku čili národního umění, které jeví se do značné míry od něho odvislým. Dobrým ochotničením miníme ono hudební vzdělání, které činí spůsobilým k chápání dobré hudby i ku případnému provádění skladeb, nečinících přílišných technických nároků. Cesta k dobrému výsledku přirozeně vede častým evičením, soustavným a pravidelným čili praxeí. A jako u nás dobrý evičitel, zde dobrý učitel mnoho prospěje a odborům našim jen doporučiti nutno, aby v tom ohledu nešetřily, ba ani dosti zkoušek stálých nesmí se zapomínati, aniž bychom se obmezovali na pouhé mechanické aneb theoretické výkony, snažíce se dosáhnouti umělců z povolání a podobně. Jest i naprosto solidní technika, či možno-li, jakýsi stupeň virtuosity — i ten jest ochotníku, diletantu dosažitelný — bude-li učitel i vám prostředkem chápání a podávání umění. Cílem však nebudiž! Tedy soustavná, rozmyslná práce a v Sokolně v mládeži evičitel dle toho se řídí, jako řídí se v práci tělocvičné, poje zábavné s užitečným, zpěv, hudbu s prací naší sokolskou. Píseň, kterou sami sobě ke své spokojenosti zazpíváte, aneb s žactvem svým navičíte v hodině evičební, na výletě a s členstvem svým i odborem, sonata, kvartett, který si zahrajete, sbor, v němž jste byli účastni, aneb píseň, kterou při nástupu k prostným zapěli jste rozliji vám nitrem uspokojení, které jest stejně cenné a stejně a více blaží, nežli zevní sláva potlesků a vavřínů umělcových.

KONKURS.

Sjezd Sokolské Obce, který bude konán 14. října t. r. zadá tisk Sokola Amerického od 1. ledna 1918 do příštího sjezdu ve formátě čtvrtkovém o 32 stránkách, velikosti 9 při 12 palcích v obálee na níž tištěny jsou různé oznámky. Papír na obálku i dovnitř té váhy a jakosti, jako je nyní. Písmo budiž 10 bodové (long primer a 8 bodové). Z většího než 10-bodového písma nesmí být sázeno víc než průměrem 12 stránek do čísla čili 144 stran do roka, ostatní budiž sázeno z 8 bodového, brevier. Korrektura vyžaduje se dobrá, dvoji, druhá čtena dle rukopisu. V ceně nabídnuté budiž zahrnuta i výprava, t. j. každý měsíc psaní adres a provedení oznámených změn, balení, jakož i doprava na poštu. Výlohy s dopravou poštovní spojené, to jest poplatek dle váhy, poštovní známky na výtisky pro odběratele místní a evropské hraří V. V. Kdo se o tisk bude ucházet, necht' počítá dle minulého ročníku, by nebylo žádných dodatečných účtů za sázení tabulek neb jinak. Do 1. každého měsíce obdrží tiskař třetinu rukopisu, do 4. druhou třetinu, do 6. pátou šestinu a do 8. poslední část. Celá expedice musí být odyta nejdéle do 15. každého měsíce a tiskař je povinnen na požádání předložit V. V. expediční stvrzenku a ke každému účtu musí připojit stvrzenku za vydání s dodávkou spojené. Musí dodržení smlouvy zaručiti peněžní zárukou složenou na banku smlouveném a v pádu nedodržení smlouvy bude z obnosu toho hrazeno veškeré vydání, které by Sokolská Obec měla zadáním tisku jinému závodu. Hlásiti se mohou jen tiskárny uniové. Nabídky bud' tež podány na 7000 výtisků a na každé další sto. Nabídky bud' tež podány do 14. října 1918 na

T. Vonásek,

care of Leo Všečeka, 2119 E. 90. St., Cleveland, O.

Na obálee budiž označeno, že obsahuje nabídku na tisk a sjezd si vyhrazuje právo zamítnouti neb přijmouti kteroukoliv nabídku.

DOPISY.

Vladivostok, Sibiř, 15. června 1918.

Psal jsem před měsícem a píšu dnes opět, protože nevím, jestli dopis můj došel. Chtěl jsem ukázat na to jak se ty ideály o vzájemnosti slovanské na Rusi pomalu rozprchávají a my čím dále tím více "bolševiky" poznáváme, bili jsme se s nimi brzy u nitru země, pak již podél dráhy sibiřské a stanice obsazována jedna za druhou. Sedm verst před Irkutskem velením kap. Hoblíka naši, nejen rudým natfeli, ale i mnohé zajatce se zbraní v rukou dopadené, postříleli. Zmocnili jsme se skladu zbraní na mnoha místech i na sta kulometů padlo nám do rukou a po konečném vyjednávání jeden oddíl našich za druhým konečně dostal se na místo určení. Některé oddíly na důkaz loyality a po vyjednávání i se zástupci spojenců, zejména Američanů, odevzdaly zbraně místním reprezentantům vlády sovětské a jely dále sem k nám, kde vojsko naše zavedlo již úplný pořádek. Raněných máme poměrně málo a mrtvých v těch mnoha utkáních neméně. Na vzdor tomu však jeví se potřeba pomoci, jež poskytnuta byla sestrami a Americkým Červeným Křížem i jeho družinami vyslanými z Tokio. To však nikterak nestačí, jakmile dojde k tužšímu náporu všech spojenců, z nichž Američany uvítali jsme s radostí velikou, neboť v té zemi vaši vidíme i spásu svou, důkazy pravé demokracie a nezištných snah republiky. Na intervenci spojenců čekáme, od té chvíle co ze západní fronty dochází zvěsti příznivější a také naši se uplatňují, pod příznivým vlivem nastoupení statečných hochů amerických. Podle všeho tedy zde asi zůstaneme a tu bude mnoho třeba, nejen po stránce ekonomické, ale i sanitetní a jestli dojde na uznání naší Národní Rady, jako představitel le prozatímní vlády svobodné Českoslovakie, očekáváme přímo Vaši pomoc. Koho tím míníme? Sokolstvo v prvé řadě, protože i my zde jsme téměř samý Sokol i můžete se jen zeptati plukovníka Vlad. S. Hurbana, vyslaného tam k Vám na porady s vrchním velitelem naší armády prof. Masarykem, ve Washingtoně. Tento dobrý syn velikého básníka slovenského Vajanského, sotva jsme se ve Vladivostoku ohřáli, již vydával nám "Věstník", sázený Japoněky a tak dozvídali jsme se z radiotelegramů co ta Amerika již podnikla a co nás čeká, vojsko československé na cestě světem. Ulebedili jsme se jakž tak, hráli divadla, hudby naše koncertují a co hlavního bratři cvičení 5. pluku nelenili a dali se i do práce sokolské, jakoby chtěli ukázati žasnoucí cizincům, v čem myšlenka Tyršova vyvreholila a jakž splnily se tužby jeho. Přičiněním Američanů máme i kinematografy, čítárny a vozy, kde nalezají se čajovny. Kvarteta jsou u každého pluku i hudba a tak ten život vojenský byl by veselý, kdyby — však na ně stěžovati. Namalovaný sletový plakát sokolský vystihnuvší naše tužby po samostatnosti oznámil na neděli, 2. června sokolskou slavnost v "Hnilom uhlu". Tak jsme se měli na ně těšit, třeba i dojezy mezi tím vlaky s raněnými a přišly zprávy o Čechách, již s bolševiky a Maďary napadali naše. Rozumí se, že byli jako zrádci zastřeleni. To nemohlo zkazit radost naši z projevu sokolské myšlenky, tím méně čím nadšenější bylo uvítání práce sokolské na cvičišti právě br. Hurbanem. Cvičil jsem prostná jako druží bratři za Hypodromem v krásném zákoutí přírodním, jež vyzdobeno jsou hesly a zelení, jakož i prapory spojenců činilo dojem skutečného sletišť. Lidu bylo všude dost a úřadních hostů neméně, zejména konsulů spojenců, neutrálních a všech tou dobou zde prodávajících Američanů, velitelů vojsk i lodí a také členové místního československého spolku "Palacký" byli na místě. Y. M. C. A. zastoupena byla výdatně přítelem naší armády Thorntonem Healdem a jeho druhů. Athleti čínští i japonští rovněž se dostavili. Podle souhlasného úsud-

ku tisku drželi jsme se znamenitě, prostná slavila triumfy a my po tom namahavém tahu z Ukrajiny necítili ani únavy, také cvičení kladivem, prostná v devítkách se povedla i pěkné sestavené skupiny, kdežto výkony na hrazdě a v kružích vzbudily zvláštní pozornost odborníků, cvičitelů japonských a přátel našich amerických. Šerm bodákem šel hbitě i proveden dobře. V prostných byl celkem 800 cvičenců. Nástup děl se za zpěvu písně sokolské v dvanácti stupech, následoval rej a vytočení v šestistupech, pak rozdělení v trojstupy, jež braly se do hloubky. Potlesk neměl konce, povedlo se nám a my s hrdostí odcházeli z cvičiště a hrdí byli na nás i ti všichni naši. U večer byl kabaret, kde opět bylo mnoho hostů a opět dosti důkazů o tom, co Sokol zmůže! Dostalo se nám uznání spojenců a jejich zástupců za tuto práci sokolskou, z níž vyšla vůle národa a za tou vůlí jdeme. Denně našich přibývá, ba i některé oddíly polských dobrovolců se přidávají. Vřelý pozdrav. Pošli list na francouzský konsulat, tak jako i časopisy jiné. Adresuj pouze, žeť pro československou armádu i udej na koho. Potřebujeme po stránce technické pomůcky sokolské, jako list sokolský, knihy atd. Prosím snažně pošli. Vím, že všichni vidíte v myšlence sokolské veliký ideál našeho osvobození. Štít naší pravdy nesmí býti potřísněn a kde kdo hotov se do šiků našich. Nedopust'te, aby nepřítel staletý národa našeho, zasel konkol mezi pšenici, aby sokolské bratrství jevílo se jinak, nežli dnes všech nás povinností. I zde bylo as sto českých lidí — ba co českých, takových co přešli k bolševikům proti nám. S těmi se my již vyrovnáme, vy tam pak vyrovnejte s těmi, kdož srovnají se svědomím a třeba mladí zůstávají za plotem, aneb na něm. Na zdar!

Sláva Pokojný.

Ve Vladivostoku, na Sibiři, koncem června.

Když z jednoho pluku může k prostným nastoupiti osm set borec, když v pluku Masarykově najdete celou řadu bratří, ano i v atletice vyniknuvších, jakž nedávno se ukázalo v zápolu s Angličany i Američany, kdy bratři Praga a Klubal objevili zdatnost svou, když záznamy z bývalých zajateckých táborů vykazují přihlášky "prvých" vesměs Sokolů a rovněž i důstojnictvo naše hlásí se hrdě k šikům bratrským, pak všelké to povídání tam u Vás, jakž vyčetli jsme z jednoho českoamerického časopisu, "Kde zůstalo Sokolstvo", jest čirým nesmyslem. Ostatně naše voje dokazují i statečností svou, práci v poli i v tom tahu podél dráhy sibiřské. Považte bratři, že nám trvalo přes 60 dnů, zde museli jsme puškou, tam pěstí uvolňovati si cestu, jen aby se proradě bolševické čelilo. Že jsme se s nimi vypořádali namnoze tot' se ví a dosti důkladně. Velitelem našich šiků jest gen. Diterich a po poradách v Omsku již se hlásili dobrovolci, ruští hoši, kdežto kadeti, kozáci ano i vojáci gen. Horvata měli nás rádi, dobře vědouce, že se Rusům do jejich vnitřních záležitostí ani nyní nehodláme plést, třeba čekali jsme toužebně na pomoc spojenců a intervenci důkladnou. Myslel jsem, že se sejdeme v té Americe, ale nyní se ukázalo, že toho taďy bude třeba ještě mnoho napravit. Bude Tě hlavně zajímat, že střídavá hořečka a jiné choroby vlivem změny podnebí se i nás zmocnila, co zatím na sta uprehlíků zejména v Harbinu trpí i tyfem skvrnitým. Rozumí se, že měli jsme raněné a ti dostali ošetření hned na lodi americké, kdežto Dr. Tuessler na rozkaz a podnět Washingtonu přispěchal na pomoc s celou svou družinou Americkou Červeného Kříže i zásob a material z Tokio dovezli. U Nolska bylo dosti zle a v celém i bližším okolí, neboť "rudým se odtud nechtělo." Vynikající obchodník, Američan K. L. Preston mnoho pro nás vykonal, sotva se dozvěděl kdo jsme a jací spojenci všech, za svobodu národů světa a svobodu té matičky drahé vlasti české! Také ze Shanghai přijeli členové Amer. Červeného Kříže a americký konsul K. Moser

se postaral o finanční podporu. Zima brzy nastane a proč si toho zapírat, té dlužno se nejvíce strachovati, neboť zavřeli se přístav zdejší a jiné severněji bude stav náš málo záviděníhodný. Sám obě. Cutler od pomocného odboru amerického i Y. M. C. A. uznávají a vládě své zdělili. V Manchurii jest spousta uprchlíků, o ty Číňané i Japonci se starají, ale na jak dlouho vlastní zřídla vydrží. Za intervence očekávají se tuhé boje a tu pomoci bude třeba velmi mnoho. V ušlechtilé, poučné a vlastenecké zábavě krátíme si chvíle smutné a měli jsme již i celou řadu přednášek. Nejzajímavější, že naši vojáci platí si vedle všech obětí pořádku svou "národní daň" a to z toho co dostávají od Národní Rady na měsíc, čili dostávají kopejky a odevzdávají ruble v celku! Jsem jist, že nevěříte tam u Vás, že bychom byli páchali nějaké bezpráví a násilí na lidu, kudy jsme táhli, nikoliv zaváděli jsme naopak všude pořádek a lid nás měl rád, třeba obrnit museli jsme se někdy přímo nadlidskou trpělivostí nad nevědomostí těch, kteří mluví o té svobodě ruské, ano i sovětské, jakoby již žádných řádů a zákonů pro obec a celek býti nemuselo. Když člověk si vzpomene, že jsme kdys jen v Rusku hledali spásu všeho Slovanstva, v Rusku, ne takovém jaké ono bylo, ale takovém jakým se nám doma zdálo, musí se zamyslet nad tragikou lidu do nedávna velikého a dnes malého, ubohého a zmateného. Nesmíme posuzovati nespravedlivě a přičiněti se, aby došlo k očistě, jež znovu bratra svede s bratrem, jenž ukazuje mu cestu ku prameni opravdové svobody a místu mezi druhými národy spojených bojujících proti nepříteli nejohroženějšímu doma i za hranicemi i hlavně propagandě německé. Odpust', jestli jsem se rozepsal, jako bud' ujištěn, že vážíme si tu Američanů nejvíce. Dostaneš-li tento dopis, jakož i dopis synovce Tvého, jenž u těžce jest roty se mnou, dej o sobě znáti, pošli časopisy, knihy a napiš pár řádků věrnému Tvému

Bohuši Špinarovi.

Zona di guerra, Italie, 6. července.

Milý bratře! Ozbrojení až po zuby sedíme zde v horách a neděláme nic. Čekáme jen a čekáme. Dnes výročí Husova připravovali jsme malou oslavu, ale prší. Tak celá oslava padá. Sedíme ve seanech, posloucháme t'ukání kapek a vzpomínáme. Vzpomínám na naše bratry padlé před rokem u Zborova, vzpomínám na ty, kteří padli před několika dny na Piavě. Tam padl také starosta dobrovolnického sboru Pidulského. Ticho smrti je nad jeho hlavou, ve které bylo tolik odboje proti tyranské Austrii. Už nebude se mstit za křivdy a zrady. Ale tím větší úkol připadá nám, jeho bratřím, kteří jsme zbyli zde a my mu dostojíme, seč síly naše stačí — a více ještě. Na zdar!

Tvůj

Józa Manek.

Na frontě, 6. července.

Drahý bratře doktore!

Píšu v památný den Husův, mistra pravdy . . . Především upřímný pozdrav a zároveň i dík za uveřejnění mých článků v "Sokole". Dnešní můj dopis jistě se Ti bude rovněž dobře hoditi k uveřejnění — jedná o předání prapora prvnímu československému pluku ve Francii prezidentem francouzské republiky obě. Poincaré-em.

Slavnost ta na kterou se již dlouho všechna upřímná srdce česká tolik těšila, odbývala se v neděli, dne 30. června, jak památný to den v historii české, který zanechal v srdci všech účastníků nesmazatelný dojem — po tolika stech letech otroctví, lev český se probudil a zdvihl mohutnou svou hlavu, čistá krev družně spojená s bělí lilie tu zavlála svobodným českým praporem hlásajíc celému světu, že Češi, ten malý národ velkých reků — se sebe shazují otrocké jho rakušácké, hlásí se v těchto památných chvílích ku svému svatému právu, ku právu žiti svobodně a nezávisle. Malé

městečko francouzské Darney kde právě jsme leželi několik neděl před odchodem na frontu, bylo svědkem této nepomenutelné slavnosti, jež měla hodně sokolský ráz slavnostový . . . Již v sobotu večer, den před slavností městečko bylo proměněno v kvetoucí háj! Celý takřka 21. pluk náš byl rozdělen v městečku po různých domech a ty všechny, hlavně vchody do nich byly překrásné, s vkusem vrozeným našim hochům, ozdobeny věnci z chvoje a větvičkami lipovými, vše propleteno květinami a stužkami našich a francouzských barev, všude samý prapor a praporek a různé vlastenecké nápisy ve francouzské a české řeči. Kolik bylo různých ubikací, tolik i různých dekorací a každé oddělení se námáhalo seč bylo, aby jeho dekorace vypadla nejlépe, proto také celek byl nádherný. Krásná byla dekorace jedné rot, kde v pozadí byl obraz Hradčan a kolem vše v chvoji propleteno husitskými praporky s kalichem. Jinde opět vtipně užili k dekoraci malých zákopových děl, jež ze záplavy chvoje a praporů cenily své jieny proti divákům nad nimi pak s chvojí velká brána se znaky země českých. Hudba opět měla nad vchodem znak českého lva, pod ním s chvojí veliká lyra se strunami, jež byly nahrazeny stužkami červenou, bílou a modrou. I levé a pravé strany na bílém a červeném podkladě velký nápis český a francouzský "Hudbou k srdci — srdcem k vlasti." Jiná hesla: "Kdož jste boží bojovníci" (s obrázkem Jana Žižky) neb "Vše pro vlast", "Za svobodu národů" atd. atd. Až pozdě do noci pracovali hoši na dekoracích. — Nastala neděle, den slavnosti. Ráno bylo krásné, tiché, slunéčko na vybrané, blankytné obloze mile hrálo, zalévajíc svým bohatým světlem a září městečko oděné v nádherný a nikdy nevidaný háv. Po sedmé hodině ranní nastal v městečku ruch — rotý jedna za druhou se scházely a pak čeští vojáci, v plné zbroji každý máje na přilbě tři lípové listy ve vzorném pořádku, odcházeli za jásavého zpěvu národních písní na prostrannou louku blízko za městečkem, kde se přehlídka odbývala. Před osmou hodinou již dávno byly oba dva československé pluky připraveny, stojíce v hustých kolonách, prapor vedle praporu — my, hudba, jsme byli na pravém křídle. Na silnici se scházelo civilní obyvatelstvo z městečka i širého okolí, aby si nedalo ujiti vzácné podívané. Před devátou hodinou ranní vstoupilo na místo vyhrazené pro hosty as 20 Francouzů černě oděných mezi nimiž většina byli již vetší stařečkové veteráni z 1870. V devět hodin a několik minut zvony na věži kostela oznamovaly, že prezident s hosty se blíží. Davy obecnstva projíždí jakési chvění a nedočkavost, zavzní několik různých českých povelů a celá ta obrovská masa vojáků stojí jak žulová zeď' nehybně, v pozoru, pušky s nasazenými bodáky lesknoucími se na slunci držíce před sebou. V záhybu cesty objeví se automobil za ním druhý, třetí: hromové: "vive la France" vítá velikého presidenta velké Francie, trubači stojící za hudbou troubí signál pozor a v tom již prezident sestupuje s automobilu a provázen několika jenerály — mezi nimiž hlavně velitel české armády gen. Janin, — četnými důstojníky i úředníky civilními, vojenskými vyslanci všech spojeneckých států a zástupcem československé Národní Rady prof. Benešem — míří k plukovníku 21. pluku nyní veliteli první české brigády, obě. Phillipe-ovi. Hudba hraje francouzskou pak českou hymnu a prezident koná přehlídku obou pluků. Když tato byla skončena, odebral se prezident se všemi hosty na vykázané místo, kde se měl předávati prapor pluku. Opět zavzní několik povelů a oba pluky rychlými a krásnými obrazy utvoří obrovský čtverec, jehož přední stranu tvoří skupina hostů s prezidentem v čele! Předstoupí český důstojník s praporem a na dané znamení na 6 tisíc mladých českých hrdel zapře mohutný chorál "Bývali Čechové" — okamžik nezapomenutelný kdy se prsa dmon našením a v oči se derou slzy radosti. Po zapění chorálu bouřlivě aklamovaném přečetným obecnstvem předstoupil sekre-

tář Národní Rady v Paříži prof. Beneš a pronesl v české a francouzské řeči pozdrav vojákům československého vojska — připomenul, proč jsme vstoupili do řad spojeneckých armád, proč bojujeme a jaká odměna nás čeká v osvobozené vlasti — po té president pronesl řeč ve francouzském jazyku již pak přeložil jeden z českých důstojníků — zakončil krásnou řeč svou tím, že nám připoměl, že slavnost předání praporu našemu pluku se odbývá blízko elsaských hranic, kde též po prvé změříme v krátkém čase své síly s nepřítelem, blízko hranic té země, která rovněž jako naše úpi pod cizáckým járem a čeká toužebně na vysvobození a až slunce svobody zazáří nad osvobozeným Elsasko Lotrinskem, tehdy i naše vlast bude slaviti své znovu vzkříšení. Jděte vojáci v boj, s radostí a nadšením a ukažte světu, že Jste hodni svobody a praporu, který Vám tuto předávám! Po té prof. Beneš předřikal přísahu, již jsme složili na prapor — vznělo „Kde domov můj“ a „Marseillaise“ a český prapor vesele vlál jítřním vzduchem. Přísaha vlastní historicky důležitá z mnohých ohledů i stanoviska volných lidí. Prapor dar to města Paříže, červeno-bílý ozdoben zlatým třepením v každém rohu znak čtyř zemí českých, uprostřed číslo pluku 21. a veliké Č. S. (československá samostatnost) místo hrotu žerď je zakončena 4 zlatými kruhy znázorňujícími nerozdílnost zemí českých: Čech, Moravy, Slezska a Slováků. Tím slavnost vlastně byla skončena, zbývalo jen defilé vojska před presidentem. Vojsko se rychlými pohyby vrátilo na svá dřívější místa a odtud v hustých řadách všechno odešlo v levo za malý pahorek, kde úplně skryto bylo zrakům přihlížejících. Tam oba dva pluky byly seřazeny, hudba napřed, za ní velitel brigády, pak prapor, velitel 21. pluku — celý 21. pluk pak velitel 22. pluku a pluk celý posléz. Zatím dole u hostí zůstal sbor asi 100 vojáků-zpěváků přednášejících písně české a slovácké. Zavzněl povel a obrovská masa vojáků a z těch co byla nás bývalých zajatců ze Srbska a Ruska, vedle našich z Ameriky, se hnula ku předu za zvuků českého pochodu „Spějme dál“. Byla to úchvatná podívaná, snad nejkrásnější okamžik celé slavnosti! Divákům dole se vynořovali na pahorku pevně semknuté šiky vojska — jako obrovský pohyblivý les leskly se dlouhé budáky na ručnicích, četa za četou, rota za rotou, vynořovaly se a sestupovaly dolů a přecházely ve vzorném pořádku okolo presidenta a hostů. Konečně poslední řada přešla — a krátce po tom president i s ostatními vsedl do čekajících automobilů a za jásavého provedení slávy a zvuků franc. i české hymny odjížděl. Po té se roty za zvuků hudby a zpěvu rozešly každá do svého obydlí, když dříve bylo vzato ještě mnoho snímků praporu našeho z blízka, celá slavnost pak byla fotografována kinematografickým aparátem a doufám, že jí jednou též uvidíte. Tím vlastně bych měl dnešní dopis skončiti. I připomínám jen ještě pár slov. Dva dny na to, v úterý a ve středu jsme odejeli po praporech na frontu a tu tedy konečně jsme hotovi a připraveni konati svou povinnost. Nejsme sice přímo ve frontě — ještě několik kilometrů za ní ale ve dvou ve třech dnech jdeme do prvních linií. Nálada je báječná, máme se dobře a vzpomínáme často na všechny naše milé a drahé nám osoby. Občas nás navštíví některý „Boš“ v aeroplánu ale musí se vždy rychle ztratit před šrapnely výborné francouzské a americké artilerie, jež jest velmi bdělá jakož i před spojeneckými aviatiky. Jsme zde pohromadě s Francouzi a Amerikány — vše je dohromady jak jedna veliká rodina. Jest již velmi pozdě a píši Ti drahý bratře za blikavého světla svíčky — mám k tomu dokonce i koncert, to naše „těžká“ pouští do Němčků „pilulky pro spaní“. Pro dnešek Tě opouštím, beztak opět brzy Tobě pošlu dlouhý dopis přímo ze zákopů.

Zdraví Tě srdečně i všechny bratry a milé sestry Sokolice tvůj vděčný

Jarka Baštěra.

Francie, v poli, 16. července.

14. července jest veliký francouzský svátek — celá Francie oslavuje pád Bastilly, starodávného to vězení, jež byla Pařížany srovnána se zemí v revoluci roku 1789. Protože všichni Francouzi silně „oslavují“ večer před tímto dnem, mysleli vysocí hodnostáři vojenští, že Němci podniknou svůj útok v noci z 13. na 14. Z nějaké příčiny tito však tak neučinili a proto jsme byli v nejistotě opět jednu noc — a nejistota ta byla trapná. Den 14. července byl celkem klidný a my očekávali Němce s připraveným dělostřelectvem a pěchotou. Připomínám, že každou noc ukládali jsme se ku spánku s tou domněnkou, že budeme vzbuzeni při začátku útoku. Well, noc ze 14. na 15. si Němci vyvolili k svému náporu. Bylo 20 minut do půlnoci, když mne poručík vzbudil a pravil: „Dnes je ta noc; o půlnoci začnou!“ A skutečně, začali na minutu. Myslím, že každé dělo v Německu se rozeřvalo. Nikdy před tím jsme neslyšeli takovou střelbu a neviděli tolik železa lítati k nám. Vyšli jsme všichni nahoru (z naší skrýše) a pozorovali jsme tu švandu. A švanda to byla, neboť nějak se stalo, že Němci neostřelovali naše bezprostřední okolí a byli jsme tudíž dosti bezpečnými. Celá obloha jakoby hořela záblesky z děl. Chvillemi signálové rakety vylítly k obloze a hvězdové střely pluly přes „zemi bez pána“. Věděli jsme, že dělostřelba tato bude trvati při nejmenším do 3 neb 4 hodin. Náš Intelligence Department (za to se mu musí dát kredit) věděl předem kdy začne dělostřelba a též kdy nepřátelská pěchota vyrazí ze zákopů. Čas ten byl ustanoven na 3. hod. ráno. Asi v jednu hodinu s půlnoci vyhodili jedno naše skladiště střeliva do povětří. Ohňostroj! To bych řekl! Střely, granáty a rakety (všech barev) vylítly do povětří. Znělo to jako šňůra prskavek — jenže hlasitěji. Rakety zaplavily oblohu červenými, modrými a zelenými hvězdami — velmi pěkné na pohled, ale zatrolené nemilé. Nu, my jsme vyhodili několik jejich skladišť a tak jsme se vyrovnali. Němci pálili do všeho — ale naše batterie nevyslídili. Čekali jsme až se pořádně unavili a pak jsme začali my. A věřte mi, že to byla lahodná hudba pro naše uši naslouchati, jak naše dělostřelectvo do nich pálí. Časem dělostřelecký souboj na chvíli ustane, aby se za krátko znovu rozzuřil. — Celé ráno sledovali jsme postup a pak ústup nepřitele jiskrovou telegrafií. (Telefonické dráty pěchoty byly ovšem rozstříleny.) Vždy, když jsme obdrželi důležitou zprávu, spěchali jsme s ní nahoru k majorovi. — Včera dostali Němci jeden náš aeroplán a dnes jeden náhodou vletěl do deště kulí a vzňal se. Jest to hrozná podívaná viděti je klesati v plamenech. Včera i dnes dostali jsme několik jejich a též pár jejich balonů.

Francouzská úřední zpráva zasláná jiskrovou telegrafií z Paříže se vyslovila velice pochvalně o francouzsko-amerických sborech. Well, každopádně jsme dali Němcům něco, co jistě neočekávali. My je předstihneme ve všem. Dnes naši za bílého dne dováželi munici bateriím a nic se jim nestalo. Večer Němci poslali asi 50 výbušných střel na naše muniční vozy, tyto však všechny tryskem unikly. A naše batterie neumrlí, kdyby posílali k nám sebe více šrapnelů a plynových bomb. — S napjetím očekáváme co se bude dít dnes v noci. Dělostřelba hučí, ta však jest všední. Myslím, že ulehnu a budu očekávati věci příštích. Jsem zdrav a silen. — Právě jsem dokončil v čas, bych si připnul plynovou masku, měl jsem ji však pouze 10 minut. Srdečný pozdrav všem. Na zdar! Váš

Sgt. G. R. Mach.

Kdes ve Francii, 19. července.

Drahý bratře! Divíš se asi, že píšu nyní z Francie, ale jako všichni ti Tvoji známí, bývalí zajatci v Srbsku, přidal jsem se k naší československé armádě. Přijeli jsme vedením br. Kryštofa, tedy byli jsme z poslednějších. Tolikrát jsme

vzpomněli té Vaší misije, když byli jste s námi v Srbsku, co dobře jste vykonali pro bratry srbské a hlavně i pro nás. Jak spravedlivě a poctivě bez rozdílu poskytovali jste pomoci trpícím, potřebným a vedle práce v ty vaši "bolnici" a v našich táborech i agitaci, jak pečovali jste o nás ubohé zajatce šatem, prádlem, četbou i hmotným příspěvkem. Tuhle jsme si tak povídali s br. Štěrbou, ten je u hudby 21. pluku, co bylo nadšení, dobré vůle a snahy v tom vašem samaritánském díle, co záchrany životů, povzbuzení i posily mnohých z nás. Že klevetnictví bylo Vám údělem, to bratře drahý dozvěděl jsem se až zde od Vašich, v Srbsku sotva by prošlo, kde na tisíce lidí dlu vašemu blahověči i od poslední zásilky Amerického Červeného Kříže na Tvůj popud i vylíčení stavu uprchlíků v Soluni, jež mělo za následek po psaní bratra našeho kap. Konrada od Bitolje (nyní v Itálii) i povolení z Washingtonu dalších \$50,000 Srbskému Červenému Kříži. My známe komu vděčíme a také bratři Srbové nám vyprávěli, když 14. července táhli jsme s nimi, Portugalci, Poláky, Italy a Řeky i všemi novými spojenci i Američany, Belgičany, Angličany nadšenou Paříží. O tom píše br. jiný a já jsem chtěl jen povědět, že jsme se sešli cestou do Paříže, nedaleko — — — — s mnoha bratry z české Ameriky ve vojště americkém a docela mluvili jsme se Sokoly, kteří znají vás téměř všechny tam za tou vodou i činnost vaši mnohaletou. To Ti asi bratře pořadatel znelo v uších, neboť sešli jsme se i se seržantem br. Kolenou, cvičitelem Vaší jednoty. Popovídali jsme si, vyprávěli jsme mu o našem zajetí v Srbsku, našem utrpení do příjezdu vaší misije, poslání téže a obrovské práce a pak kruté cestě Albanií, jež tolik životů našich hochů si vyžádala i těch, které misije Vaše po tyfu zachránila. Slíbil jsem br. Kolenou, že budu psát. Týž zaměstnán jest v nemocnici, jež jako vše americké budí zde jen zasloužený obdiv. Od června Američané za to, že ženou Němce jsou předmětem uznání lidu francouzského, důstojníci francouzští velebí vaše zřízení, udatnost a individualitu vašich vojáků, kdežto oni sami, ba ani jejich důstojníci mnoho toho nenapovídají, třeba jejich zranění bylo i těžší, aneb ten oddech po nadýchání se plynů "německé kultury" druhu vážného. Také br. Kolenou, rozradostněn, že si s námi může pohovořit po česku mluvil s nadšením jen o staré vlasti, její osvobození a o tom co Američané již vykonali, jak se vyznamenali letci jejich a celé technické vedení, jež prodloužením jednoho roku stvořilo pravý zázrak na vodě i na souši, o tom nehovořil, zmínil se pouze o naprostém zařízení moderním jejich nemocnice a dobrých lékařích, již vedou. Mluvili jsme o veliké Francii, o dobrém jejím lidu a — o těch našich lidech, o tom vzdoru vůdčích sil českých soustředěných v Národním Výboru, jako jednotné národní instituce, o činnosti vaší za mořem i loučili jsme se s pohnutím, odhodláním k vypořádání se s Němcem i Austriákem, abychom hodni byli vyvrazení slavného slibu a vůle národa, jakž ukázalo se v Praze v dubnu a nyní po uznání akece naší Velkou Británií, Francií a Itálií prohlášením Národní Rady. Končím vyslovuje mnohé pozdravy bratří pařížských i všech nás vděčných bratří ze Srbska a členů naší armády. Na ten tabáček nějaký se těšíme. Na zdar!

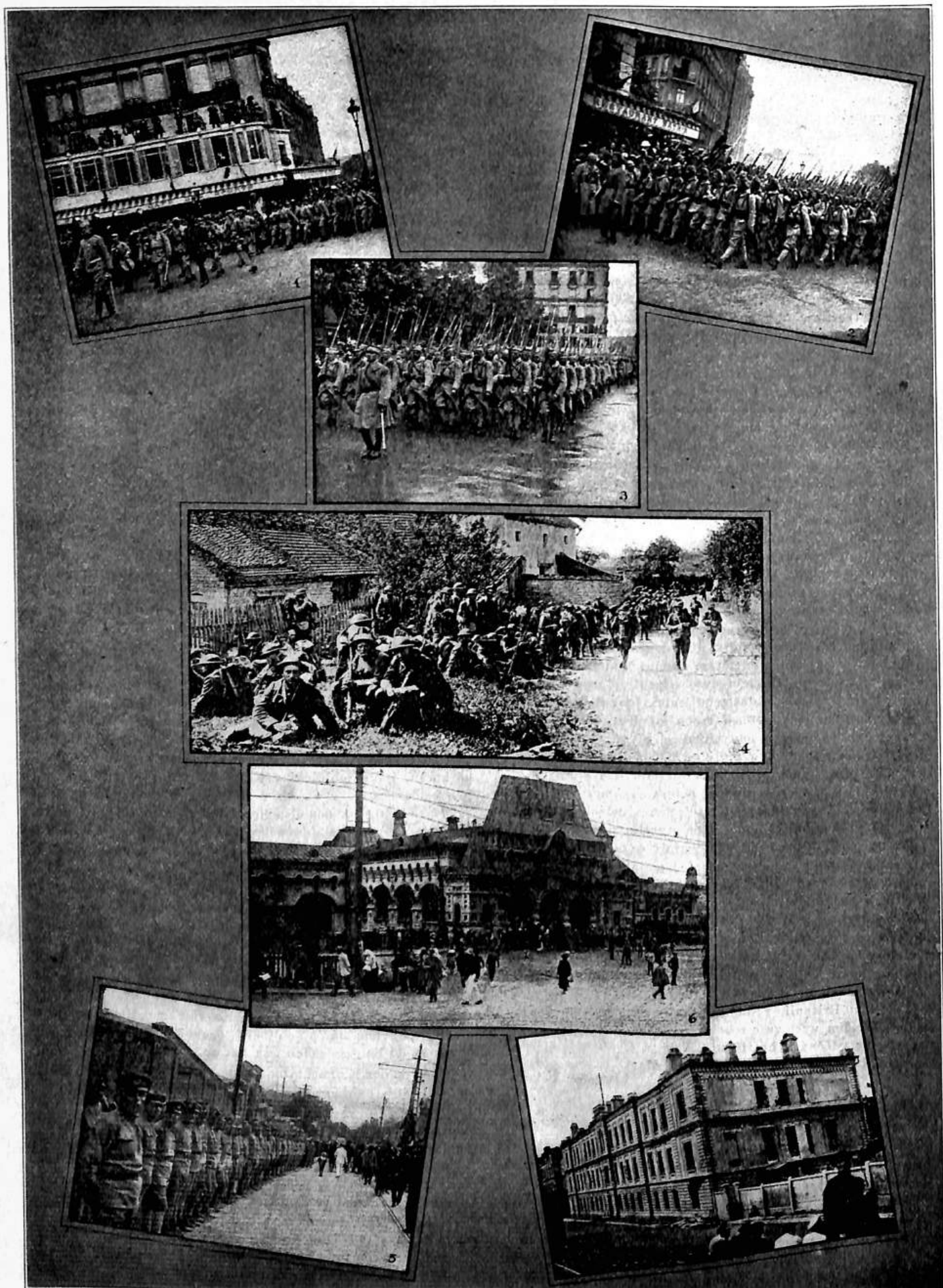
Václav Pelan.

Ve Francii, 19. července 1918.

Popíšu dnes krásné a nezapomenutelné slavnosti 14. července, největšího francouzského svátku, které jsme se účastnili i my vojáci českoslovenští.

11. července večer jsme obdrželi (hudba) náhle rozkaz, připravit se na cestu do Paříže, kterou nastoupíme 12. v 5 hod. ráno. Co tu bylo jásotu a těšení, v dřevěném baráku na frontě kde jest ubytována hudba. Hned se všechno mylo, pralo, čistilo, holilo a připravovalo v rychlosti potřebné věci na zítřejší cestu. Pochybují, že někdo z nás této noci za-

mhouřil oka samou radostí a těšením se na Paříž metropoli nad Seinou! Já alespoň nespál celou noc — to mi však nic nevařilo abych ve 4 hod. ráno vyskočil čile z postele a rychle se připravil k odchodu. Před pátou hodinou již jsme byli připraveni a hned na to jsme vyrazili z ležení a sice hudba a prapor nesený jedním podporučíkem a stráží sestávající z 1 četaře a 4 střečů od 21. pluku (pluk samotný se nachází v předních liniích) as po půl hodině cestě jsme vsedli do elektrické dráhy, jež nás dovezla až do Belfortu — tu jsme vsedli do vlaku a k 9. hodině ranní již jsme uždělali k Paříži se nejrůzovější náladě. Cesta krásně utíkala až do města Cuhnout, kde jsme najednou museli vystoupiti a čekati na 1. prapor 22. pluku, který se měl slavnosti účastniti. Netěšilo nás příliš toto čekání ale nedalo se nic dělat. Šťastnou náhodou jistý franc. kapitán dozvěděl se co jsme a kam jedeme požádal nás abychom uspořádali před nádražím koncert, my ovšem s největší radostí svolili a hrálo se. Záhy okolo nás byl velký zástup obyvatelů, kteří byli hudbou nadšeni a bouřlivě nás aklamovali. Po koncertu kapitán nás pohostil bohatě pivem a tak jsme se pak pomalu dočkali 8. hodiny večerní kdy konečně 22. přijel jen jsme nasedli k nám a jelo se dále, celou noc a příští den, 13. července až k polední počala se objevovati udiveným zrakům našim před městí pařížská — v dále jsme zahlédli Eiffelovu věž a za krátko vlak těžce supě vjel s námi do nádraží. S neuvěřitelnou rychlostí jsme vysedli z vagonů a již byl celý prapor i s hudbou sestaven v kolonu, aby vyslechl přivítací řeč sekrétáře Nár. Rady prof. Beneše. Po té jsme vyšli z nádraží, napřed my hudba, pak prapor a konečně bataillon 22. pluku. Ačkoliv právě začalo poprchávati jásavé zvuky naší hudby lákaly ven nesmírné davy zvědavých Pařížanů, kteří nevěděli, co jsme, ale přes to nás nadšeně vítali. A čím dále jsme šli tím nadšení se stupňovalo a davy rostly. Brzy jsme byli všichni okrášleni růžemi a karafiáty, jež nám Pařížanky nosily i házely na cestu. Nutily nám cigarety, víno, pivo ba i peníze a mnoho jich nás doprovázelo až do kasáren de Reuilly, kde jsme byli ubytováni, která jsou přes dvě hodiny cesty vzdálena od nádraží. Děšť, který se spustil v okamžiku kdy jsme vyšli z nádraží brzy přestal a my zkusili ještě notně horka, jsouce oblečení v pláštích s plnou výzbrojí a hrájíce celou cestu. Proto také hned po příchodu do kasáren každý se svalil na postel a bez jídla usnul následkem nevyspaní se ve vlaku a unavného pochodu. Nebylo čeho litovati, venku přišlo a pak byli jsme alespoň pro příští den čilí a vyspalí. Druhý den ráno, v neděli jsme měli již ve 4 hodiny budíček — probudil jsem se v nejrůzovější náladě a přikročil rychle k oblékání; každý se strojí se zvláštní péčí, aby na Pařížanky udělal dobrý dojem. Kávu samou nedočkavostí jsme ani nemohli vypít a k 6. hodině ranní jsme stáli již připraveni k odchodu na shromáždění všech trup spojeneckých, které měly defilovati ulicemi a boulevardy pařížskými a okolo nás husté zástupy Pařížanů a Pařížanek. K 7. hodině jsme vyrazili, v čelo hudba, jež spustila řízný pochod: "Spějme dál" (oblíbený pochod našich hochů) šlo se tak až do Boulognského lesa kde se shromáždily všechny trupy k defilé. Počalo opět poprchávati ale to nám bylo jen příjemné, nebylo alespoň horko. Před devátou hodinou bylo oznámeno, že se blíží prezident republiky, my hudba jsme stáli na levém křídle, vedle prapor a pak celý bataillon, rozvinutý v dlouhé linii podél široké cesty, již se z dálky blížil malý průvod. Zavznělo několik jadrných povelů: do zbraně, bodáky ven, k počtě zbraň — bylo slyšeti jen jediný klapnutí a již české vojsko na 1000 mužů tváří většinou mladých, jiskrných, výrazových očí a vypjatých prsou stálo tu jak z kamene vytesáno. Blížilo se tryskem na koních několik generálů a vysokých důstojníků francouzských jen se mihli kolem nás na bujných ořích a brzy zanikli v záhybu silnice a již se blížil a nimi otevřený kočár před ním kyrys-

14. července v Paříži: Polská legie, Čechoslováci a Srbové. — Naši na Marně. — Čechoslováci ve Vladivostoku.
Nádraží a budova štábu.

mlký důstojník v nádherné zbroji — zavzněly jásavé zvuky „Marseillaisy“ zahlédl jsem v kočáře tvář presidenta Poincaré i minist. předsedy p. Clemenceau-a, kteří vřídne zdravili a za kočárem oddělení francouzských kopiníků, na koních s praporky francouzských barev. Brzy po té dán povel k začátku defilé. Trupy vystoupily do středu široké aleje Boulonského lesa a as po ¼hodiném čekání nepřehledný řetěz vojska všech národností, spojeneckých před námi se hnul. Před námi šli Portugalci a malé oddělení Srbů. Hudba naše hned spustila řízný český pochod, přicházeli jsme pomalu do části Boulonského lesa kde po obou stranách cesty se již tísnily tisíce hlav diváků civilních i v uniformách. Jakmile jsme přestali hrát, hoši za námi, ručnice s obnaženými bodáky na ramenou, hlavy pyšně zvednuté, zpívali krásné naše písně tu veselé, tu tklivé, rota za rotou neb více rot dohromady a jakmile přestali hned my opět spustili. Z Boulonského lesa jsme kráčeli boulevardem Pereire, Haussman atd. atd. až do zahrady Tuilleries. Není možno vypsat nadšení s jakým právě my Čechoslováci jsme byli všude Pařížany vítáni. Ze všech stran s obou krajů boulevardů, zleva i zprava, ve všech oknech hlava na hlavě, ženské, mužští, civilní, vojsko, mladí, staří, vše v přepestré směsici mávalo nám vstříc, pozdravující nás ohromným jásotem a potleskem, zasypávající nás růžemi a karafiáty a volají: vive les téhéco, vive nouveaux allies. Mladé dívky a ženy pařížské nejpůsobivějším způsobem na světě — jak to snad jen právě Pařížanky dovedou — posílaly nám polibky — nemohly přiběhnouti k nám a vtisknouti skutečný polibek, hustý špalír četníků, policistů i vojska je zdržoval a přece mnoha se podařilo oklamati stráž, pak rychle přiskočila, dala tomu i onomu rúže a jiné kvítí, vtiskla tomu neb onomu polibek a odskočila zpět do zástupu, který tu známku sympathie k nám vítal s nadšením a potleskem. A byl to zejména mlad'oučkový náš praporečník, podporučík Kleinberg, který šel přímo za námi s praporem, který byl předmětem všeobecné pozornosti a nadšení hlavně ze strany něžného pohlaví. Kráčeli jsme dále přes půldruhé hodiny neustále hrajíce a pějíce uprostřed všeobecného nadšení a obdivu pařížského obyvatelstva jehož srdce i lásku jsme si získali prvním se zjevením naším. V zahradách Tuillerieských kde jsme zůstali přes půl hodiny došlo k roztomilým scénám — všechno se tlačilo za námi a za chvíli každý takřka náš hoch měl kolem sebe několik Francouzů a Francouzek, živě se s nimi bavě, kde slova scházela — gesty, vyměňuje s nimi adresy a přijímaje různé maličkosti cigarety, praporky spojeneckých barev, pohlednice atd. atd. Konečně jsme se opět seřadili a nastoupili další cestu — zpáteční. Tentokrát byli již Pařížané a hlavně Pařížanky úplně promísleny s námi mezi hudbou takřka nás nesouce na rukou — nadšení dostoupilo vrcholu — každý z nás cítil v srdci něco tak krásného, tak nevýslovně velkého, něžného a mohutného zároveň jako nikdy v životě — hle ta odplata za naše strádání a za naši lásku k vlasti, první vojsko české se svým vlastním praporem tak přijaté a hýčkané dětmi Paříže, metropole nejen snad Francie ale celé Evropy a každý cítil v duši horoucí přání, kéž by nás naši draží tam v dálně, utiskované vlasti viděli, tu by ještě zpupněji dupli nohou a ještě hrději zdvihli hlavy s odporem v srdci proti odvčným našim nepřátelům! — — —

Na chvíli jsme se zastavili — byl toho příčinou náš milý generál Janin, který kráčel pomalu takřka od jednoho nás ke druhému a tu tam otcovsky se usmívaje prohodil s našimi hochy několik slov. Mysleli jsme, že půjdeme dále, ale tu jsme stanuli právě u stanice podzemní elektrické dráhy a zde jsme měli sestoupiti dolů a jeti až k našim kasárnám. Ale těžko bylo se dostat dolů — rozkošné Pařížanky nás zdržovaly, vyptávajíce se kam jedeme a kdy se s nimi můžeme shledati, že jen s velkou námahou jsme se konečně všichni dostali dolů, vstoupili do vozů a za chvíli jsme vystoupili

v blízkosti kasáren ale tu nás již naše známé čekaly — poažily vřehni elektrické dráhy a byly na místě dříve než my. Opět jsme se seřadili a za chvíli jsme za zvuků hudby vcházel do kasáren, kde se ještě zahrály francouzská a česká hymna při odnášení praporu — načež jsme byli volní. —

Jak jsme své svobody každý užili nemohu zde vyprávěti, musel bych psáti romány a většinu z nich milostných. Zmíním se ještě krátce jen o odchodu našem z Paříže v úterý, třetí den po slavnosti. Vyšli jsme v 10. hodin ráno v úterý z kasáren a opět se hrálo a zpívalo až na nádraží kamž jsme za hrozného vedra dorazili až v poledne — provázení nadšenými podravky kvítím a polibky Pařížanů a Pařížanek, zahrnování nejen lichocením a chválou ale i cigaretami, pivem, vínem a různými dárky. Smutno nám bylo všem, když nám báječná Paříž mizela na obzoru a s ním nejkrásnější náš den v životě. — — —

J. Baštera.

Francie, dne 28. července.

Dnes naskytla se mě příležitost, abych Vám napsal, že dobrý kolega Bohouš Veselý jest zabit. Měl jistě dobré skonání, pouze asi 32—40 kulí ze strojové pušky německé dostal do prsou, jeho skonání bylo brzké. Padl a řekl: „Pozdravujte Bisku a český hoši a ostatní Vás —“ pak na to prý chtěl něco říci, ale pousmál se — vyronila se jemu krev z úst a nosu a okamžitě skonl. —

Toto jsem slyšel, když jsem asi půl hodiny po jeho smrti odpočívali na druhý útok na straně asi 7 km a německá těžké baterie — kanonů, dobyté právě.

Ztratili jsme asi 4 hochy české v Kompanii F a asi 5 neb 6 jich bylo zraněno. — Tedy jsme zbyli jenom pouze dva v naší kompanii. — Kdo přišel nazpět skutečně mohl se počítati za št'astného. — Bylo to hrozné proraziti a já sám jsem byl v prvním tažení a k tomu všemu v první řadě. — Vyšel jsem se 7 hochy a zbyli jsme dva až do konce. Čech Šašek byl zabit, pak Slovák Hofferica. Poraněn z mého bunche Moravan Zábajník a ostatní nevím co se jim stalo, mám za to, že jsou zabití. — To se ví, my Češi jsme odvážní až příliš mnoho. — Právě dnes se připravuje, že odjedeme z tohoto městečka a že odjedeme někam na oddech, kde jsou civilní lidé a kde budeme doplnění. V kompanii bylo nás 250 a dnes jest nás asi 94 mužů, tedy — snad dostaneme nové brance a po výeviku přijdeme zpět znovu. — Němec rapidně ustupuje, jenom jestli v tom nepočítá na něco zlého pro nás a není-li to politika. — Avšak jako mi ztratili asi 160 mužů, kde z nich není ani polovina zabitých a dostali jsme přes 300 Němců živých a počítám asi 200 zabitých, žádné raněné nechťeli jsme, neb mnoho práce s nimi a k tomu naše kompanie odebrala jedno město a těžká děla, bylo jich asi 15. — Končím s upřímným pozdravem. Váš neznámý přítel

Vincent Biska.

Valparaiso, Ind., 18. srpna.

Nechci Tě br. pořadatel dlouhým dopisem nudit, jakož i ostatní členy Sokola, ale jest mou povinností, bych oznámil svou adresu. Jsem ve službách (Strýce Sama) a to od 19. července 1918. Ažkoliv jsem byl přihlášen již 5. května, moje žádost trvala déle, tak že jsem byl povolán až teď.

Jsem v Camp Valparaiso. státu Ind., kdež je nás asi 2000 a to samí takoví, kteří mají nějaké vzdělání neb řemeslo z čehož zde zkouší a pak projde-li zkoušku, dají mu další příležitost k zlepšení se v tom oboru v kterém vyvíká. Ponejvíce zde potřebují řidiče těžkých auto žili truck drivers — ale jsou hrozné podmínky, takže je jich malé procento, kteří tuto zkoušku prodělají. Jsou zde zastoupeny ponejvíce státy: Indiana, Michigan, Illinois a Wisconsin. Ale Čech zde není žádný, aspoň jsem neměl příležitost žádného zde poznat, jsem zde sám, ale smutno mě zde

není, zábavy máme dost, každý večer něco ve Y. M. C. A. nebo v Auditorium.

Každého se ptají, kdo přijede, zda-li je hráč míče, (baseball) nebo zda-li je (boxer) nebo atlet. Sám jsem se přihlásil jako Sokol a hned mě dali příležitost se nacvičovat, ale všechno, co jsem zde našel jsou bradla, a kruhy mi slíbili, že pověsí, ležely v koutě v prachu, kdo ví už jak dlouho, zrovna jako u některých našich sokolských jednot, není-liž pravda bratři? Ale také se koukali, když jsem jim zaevidoval nějaké ty výkony na bradlech, a prostná z posledního sletu, Župy střední v Chicagu, na kterém jsem byl účasten a vystoupil se Sokolice v národních tancích v slovanských krojích na sobotní akademii, jakož víte dojísta. Také jsem byl hnedle požádán o vystoupení na program, dne 8. srpna ve čtvrtek večer v Auditorium a 9. srpna v přírodě v Athletic field parku, kde byly ukázky všech schopných atletů, většinou to má význam, aby se hoši věnovali více vývinu těla. Tohle se odbývá každý pátek odpoledne, po každé jsou vybrána jiná čísla, jako minulý pátek jsem se účastnil závodu ve skoku vysokém bez můstku, nejvyšší skok byl 5.4 ale ze strany což je dovoleno, skočil jsem jen 4.11 a přece jsem byl třetí, ale dostal jsem plné body na provedení, protože jsem lat'ku ani jednou neshodil a skákal jsem skok rovný, což každý obdivoval.

Příští pátek má být závod ve skoku o tyči, trojskok, vrh koule 16. lib., běh na 100 yd. a běh na 1/2 míle. Célkem se mi život vojenský zamlouvá a těším se jenom, až budeme v New Yorku hotovi k odjezdu do Francie. Minule opustilo Camp 100 hochů a rovnou do New Yorku a všichni jsme jim záviděli. Mějtež bratři a sestry jednoty Mladočech to naše Na zdar, i volám k Vám, "**nedopust'te, aby jednota** upadla v nečinnost. Pozdrav všem i red. "**Sokola Amer.**"

Josef Buran, Co. A, Training Dept.
Valparaiso University, Indiana.

Racine, Wis., 21. srpna.

Je tomu dnes ponejprv, kdy přicházím k vám s maličkou žádostí. Bratr můj mi poslal psaní z Francie ve kterém mně žádá, abych požádal redakci našeho "**Sokola Amerického**", aby byla tak laskavá a zaslala mu tento velice dobrý a poučný měsíčník do Francie. Jsem již předem jist, že tak br. učiníte s největší laskavostí a ochotou, začez přijměté můj srdečný dík! Dále bych vás žádal, aby jste uveřejnili mi v příštím čísle "**Sokola Amerického**", že v tělocvičně Jed. Sokol Mladočech opět začalo se cvičit, tak jak se dříve cvičilo. Prázdniny jsou již u konce a tudíž jest záhodno, aby každý byl na svém místě, at' mladý aneb starý. Cvičení malých zákyň vede sestra Eliška Dostálova ve čtvrtek, od 7 do 8 hod. večer. Ostatní cvičenci eviči br. Kučera a to velká děvčata od 8—10. ve čtvrtek večer. Členstvo od 8 do 10 hod. večer v úterý a v pátek. Malí záci od 7. do 8. hod. v pátek večer. Jest jen záhodno, aby každý br. a každá sestra byla vždy v čas na místě, abychom mohli přesně vždy začít, aby pak rodiče neměli žádných obav, kde jejich děti se zdržují. Hled'te, vy starší bratři, nyní vyplnit mezery vzniklé odchodem bratří, kteří byli buď odvedeni, aneb se dali dobrovolně na vojnu. Zanechme všeho vymlouvání, že to aneb ono, já nemám čas a podobně. Každý jeden může tu chvíli obětovat aspoň jednou týdně. Mnohdy promrháme zbytečně čas, který bychom mohli snadno obětovat cvičení. Hled'me chyby naše napravit a jděme svorně dále dle starého hesla: "**At' na nás národ patří!**" Na zdar!

B. Kučera.

Kdes ve Francii, 22. srpna.

Drahý bratře: Právě jsem se vrátil z dovolené, kterou jsem ztrávil ve městě, kde nalezájí se bratři naši československé armády. O jejich praporu a slavnostech pařížských

na paměť Bastilly poslali prý sami zprávy přímo. Jaká to byla radost, když sešel jsem se po delší době s bratry ze všech končin světa, zvláště ale s těmi mnohými přáteli našimi, bývalými zajatci z nešťastné Srbijské. Co ti uboží vše prodělali a jak vděčně vzpomínají naši práce a činnosti. Člověka jen potěšilo, až byl by raději s nimi v jednom šiku. Abych se nesrazil s censorem nediv se, že píšu anglicky a že neudávám jména těch našich hochů. Tolik však řeknu, že jeden z nich byl u nás ve Skoplji v nemocnici, pomáhal na previalisti. Jiní byli z těch, jejich podpisy najdeš na záznamech našich, když tak mnohé se rozdělovalo. Předseda Č. N. S. br. Dr. Fisher z Chicaga přijel sem a jezdil po Francii, ano zajel i do Italie, aby se přesvědčil co naše vojsko potřebuje, pokud se týče lékařské pomoci, ošetření a sanitních požadavků vůbec. Sestra Lamošova z Chicaga vede místní Odbor Amerického Červeného Kříže a záhy vrátí se do Spojených Států na dovolenou a to po dvouleté činné službě ve veliké Francii. Náš přítel a dobrodinec obč. Frothingham z New Yorku jest rovněž v práci u Červeného Kříže a v hodnosti majora koná dílo dobré na srbské frontě, to jest v Soluni, o tom zajisté víš. Br. Polcar pozval mně, abych dovolenou ztrávil s ním v Paříži, však nebylo mi popřáno se tam podívat. Jest stále a hodně zaměstnán — inu, zde každý z našich zdá se, že má práce až až, pomáhaje, seč síly stačí k osvobození naší drahé staré vlasti. Pokud mně se týče, rád bych ještě více pomohl. Když jsem se dal na vojnu, myslel jsem si, že budu honit "boše" ve vzduchu touto dobou — ale sklaplo mi — však co platné byly by stížnosti. Znáš to a znáš také mně co vykonati dovedu, jen když se mi dá příležitost. Zde však dobrá vůle moje nestačuje a snahy vyšší někdy člověka opouští, vida, že se mu vše nedaří.

Minule dostal jsem "**Svornost**" i shledal, že Československý Pomocný Výbor zakoupil těžkou ambulanci, jako dar pro Americký Červený Kříž. Vím dobře, či to je přičinění a proto bych Tě prosil možno-li, abys použil vlivu svého, aby ambulance ta věnována byla přímo sem naší československé armádě, jestli totiž se tak již neuneslo, neboť znám Tě i snahy Tvé. Tím zabyla by se dvě mouchy najednou. Sami Američané v nemocnicích se zde přesvědčují nyní o co lépe se pracuje, jak pomáhati se může výdatněji chorým a raněným i jinak, když známe mateřský jazyk našich vojáků. Zajisté víš, že byly zorganizovány celé pluky našich hochů, že nalezájí se na frontě a že z nich, již jest celá řada, kteří nejen, že již "**byli v tom**", ale jsou i ranění a jiní vyznamenáni vládou francouzskou za neobyčejnou svou statečnost. A jsou v tom i ti Tvoji hoši sokolští, již dojísta sami se i pochlubí, aneb jejich známí dopíší.

Mám o tom zprávy, že sestavil's družiny pomocné, lékařů a ošetřovatelek i sil pomených pro Americký Červený Kříž pro Vladivostok. Cvičíte prý týdně a z různých odborů posluchačky již odbyly si zkoušky, tak mi některé psaly. Což, abys pomohl v sestavení družstva pro naše zde ve Francii, jsem jist, že po návratu Dr. Fishera dalo by se tím snáze a co hlavního tím rychleji vyřídit. Z posledního dopisu Tvého vysvítá, že rád bys uplatnil zkušenosti své nabyté v Srbsku i pro ty naše a můžeš být jist, že našel bys jich tu z Letné ze sletu i z té ubohé a zdeptané Srbijské hodně. To bylo by shledání a na mně nesměl bys' zapomenouti, jako řidiče té ambulance. Piš mi prosím.

Co soudíš o těch našich na Rusi a v Sibíři? Jak velkolepé, jak statečné a jak vlivuplné, není-liž tomu tak. Konečně tedy snad přece jen ten český lev dostane příležitost vypořádati se s tím špinavým, černým orlem. My tu již trochu toho pekla válečného sneseme, jen když ještě více se Hunům naloží. Jindy více, zatím mnoho vřelých pozdravů na Vás na všechny, ty sestry naše i bratry mnohé, posluchačky kursů Tvých a členům výboru Pomocného. Na zdar!
Vlád'a Skřivánek.

Schenectady, 31. srpna.

Abych dostál své dopisovatelské povinnosti chápu se péra a alespoň částečně vyplnil mezeru od doby kdy br. V. Kozák bývalý dopisovatel nám odešel za vojenskou povinností. Bude to již málem rok a v tom času událo se dosti v naší jednotě o čem mělo být psáno v našem sokolském orgánu; že se tak ale nestalo chei tímto uvéstí stručný přehled naší činnosti zde u nás. Po odchodu bratří ze cvičičího odboru celkem sedm náčelníka počítaje, ochabla činnost v naší tělocvičně co se boreů týče; pouze Sokolky, žáčky a žáci udržovali a udržují tuto. Přítomnou dobou též čtyři zde prozatím ponechaní cvičenci se třemi čekateli starají, aby nářadí nesprávnivělo a nezrezavělo. V prosinci 25. minulého roku odbývali jsme důležitou slavnost a to odhalení spolkového praporu. Při příležitosti této bylo vypraveno k vůli důstojnému vyplnění programu veřejné sestavy z prostných žáků a Sokolic a cvičení žaček s vějíři, kteréž bylo dobře provedeno. Pěvecký odbor Sokola zapěl několik sborů, načež následovalo odhalení našeho sokolského praporu. Po prosloveh matky praporu Anny Čermákové, předsedkyně klubu Příznivkyň a Manželek Sokola a kmoter, sester Hermíny Matouškové, starostky a Kat. Koníčkové jednatelky Sokolek, přednesly zdravotce žáčky Svob. Školy místní na cvičené učitelé V. Roušarem a K. Kulhánkem. Program byl bohatý a odpovídal úplně záležitosti k vůli kteréž byl vypraven. Byl to jeden z našich dnů, na které se nezapomíná a úspěch jak morální tak finanční byl více než uspokojivý. Nebylo zapomenuto ani Čes. Nár. Sdružení, kteréž jest přítomnou dobou odstrkováno, žel do pozadí a mnoho bratří a občanů zde zapomíná tak dalece svého původu, že pracují proti; o čemž doufám rozeptati se šířeji příště. Musím též podati zprávu o činnosti dramatického odboru, který vypravil dvě hry na našem jevišti a to frašku Papageno, a obraz ze života "Na statku a v chaloupce". Po roční nečinnosti chopil se úkolu toho starý osvědčený zde vedoucí sbor sestávající z br.: Aloise a Josefa Kňákala, Karla Horníčka a Josefa Chládky a sestavili sbor ochotníků, jenž rozumí se, že též díky důkladné agitaci sehrál dvě výše uvedená představení a to po dvakrát před obecnstvem plněním každý kout místnosti. Doufám, že se opět tuto sezonu ujme práce, a pomůže, alespoň částečně jednotě od nemoci, jež se jí začíná nemilosrdně chytati, totiž finanční tuberkulosa. Co jest toho příčinou? Z odpovídání této otázky ponechám pro příště, neboť se obávám, že dopis můj byl by moc rozsáhlý a br. pořadatel by musel dáti (pokrač. příště) já ale si přeji dopis vytisknutý na jednou, pročez dále s historií. O zábavách tanečních se rozepisovati nebudu, bylo jich dost a při každé, jež dopadly více neb méně dobře pamatováno bylo na nějaký dobrý účel se sbírkou. Zvláště zmíniti se musím o československém dni, ku kterémuž to účeli propůjčila jednotu naše celou budovu i s náčiním zdarma, pořádáno bylo v květnu pod záštitou Čes. Nár. Sdružení a Slovenské Lígy. Program byl pestrý, poučný i zábavný, počítaje přednášku českého a slovenského řečníka, divadelní předs. Slov. Sokola a vystoupení pěveckých sborů českých i slovenských, ale rozumí se, že hlavní částí všeho bylo po ukončení programu, tanec. Ačkoliv účast československého obecnstva nebyla takou, jak se očekávalo, vítězek, jenž byl rozdělen na půl mezi Č. N. Sdružením a Slov. Lígou byl uspokojivý. Dlužno jest podati též malou zprávu o našich vojinech, jichž z našeho středu vybráno bylo hned z počátku 13. Sedm z nich vstoupilo do služby dobrovolně a 6 bylo odvedeno, žel jen mezi těmito našli se dva, již raději se prohlásili nepřátelskými cizinci, nežli sloužili by pod praporem svobody a to Jar. Skolka, jenž po svém příchodu vyrovnal se s jednotou a vystoupil a Frant. Šinkora pro svůj čin co nežádoucí z jednoty vyloučen. Bři.: Jaroslav Weber a Jos. Dražan propuštění dočasně následkem nemoci nohou. Ostatní mimo bři.:

A. Koutného, F. Leckého, W. Kozáka a W. Valenty nacházejí se na druhé straně oceánu. Dne 22. června pořádali jsme zde veřejně o němž již podala sestra Navrátilová malý referát v posledním čísle "Sokola Amer. pouze dodatí musím, že zároveň odbývány byly závody žáků; závodily dvě družstva, vyšší a nižší a to ve skoku vys. skok dal. v běhu a prostných. Soudeci byli bři.: Fr. Černík, Jos. Chládek a Al. Valenta. Ceny dobyli žáci odd. vyšší. 1. cenu zl. odznak. Václ. Koníček, 2. cenu stříbrný odz. Jiří Sokol, 3. cenu diplom Jindřich Kutil a 4. cenu diplom Jindřich Sokol z nižšího odd.: zl. odzn. Ant. Osuský, 2. stř. odzn. Fr. Černík, 3. diplom Štěp. Matoušek a 4. dipl. A. Pavelka. Účast' byla slabá, důkaz to jak členstvo dbá svého úkolu, neboť' nejevili se zájem pro udalosti jakými jsou veřejná v jednotě, nevím, jak budem pokračovati v budoucnosti? Konečně na zakončení svého dopisu uvéstí musím cosi, o čemž jsem přesvědčen, nebude čteno u nás s povděkem, ale musí to být k vůli prospěchu jednoty za jedno a za druhé k obhájení mé vlastní maličkosti. Mezi časem kdy náš prapor byl v práci u br. Ferd. Martynho v New Yorku, pomýšleno bylo též na to, jak jej budem přechovávat i usneseno bylo pořídit skříň na jeho uschování. Výbor za tím účelem zvolený a to bři.: Ig. Horák a Štěpán Matoušek, dosti se navyšetrovali a vyhledávali jak tuto pořídit bez velikých vydání. Za svoji námahu byli odměněni úspěchem neb vynášeli krajana, přítele a bývalého Sokola ve staré vlasti, truhláře br. F. Pechala, který z lásky k Sokolu zhotovil tuto zdarma pouze jsme platili material; tak i ostatní práce, jenž byly vykonány po většině br. Horákem jakož i barvení od bývalého br. A. Převrátila nestáli jednotu ničeho mimo věci, jež se musely koupiti, takže celý účet za skříň jak byla umístěna obnášel něco přes \$20. V témž čase usnesl se klub Příznivkyň a Manželek Sokola by odevzdáno bylo \$50. jednotě s podotknutím, že to jest pro zaplacení oné skříně, a že si přeji, aby to bylo na skříni oné napsáno. Obnos onen přijat a přání jejich slíbeno vyhověti. Bři.: Al. Horníček, Ant. Převrátil a Ad. Šulz zvolení na výbor měli na starosti vyřízení této záležitosti; není mým úmyslem nikomu křivditi, ale zde jest bod, kde dobrý snad úmysl obrátil se ve zlý. Ačkoliv první dva jmenovaní bratři jsou osvědčení malíři štítů ve staré vlasti vyučení, usnesli se zadati práci tuto malíři umělci. Když tento práci zhotovil, účet činil kolem \$15. myslím, dotyčný výbor štít onen beze všeho ohledu umístil nad skříň. Nápis na tomto zněl: Věnováno od Příznivkyň a Manželek Sokolu. V následující schůzi jelikož nápis neuznán za správný usneseno štít sejmouti a opravit tak, aby se vědělo co bylo věnováno. Jelikož stávající výbor odřekl vykonání tohoto vzal si na starost br. Jos. Chládek a byl tak činný v této záležitosti, že po půl roce štít onen nacházel se na tomže místě a každý nezasvěcenec byl nucen věřiti, že skříň i s praporem byly jednotě věnovány. Což ovšem pravdou není neb jednotu prapor stál přes \$200. Před veřejným umístěním jsem kladku pro vytahování kruhů a provazu na šplh a při té příležitosti, an jsem měl žebřík v sále sejmul jsem dotyčný štít a to beze všeho zlého úmyslu a zde přiznávám se, dopustil jsem se jedné z chyb, že jsem neoznámil této výboru aneb odklidil tento na bezpečné místo, ačkoliv na druhé straně byla to též nevšímavost br. na výboru, že as tři měsíce po tomto štít našel a v poškozeném stavu. Ve schůzi jednoty usneseno pak pořídit štít nový na moje útraty. Přijal jsem odsouzení a jak dalece jsem vinen ponechám úsudku čtenářstva, pouze se ohražuji proti tomu, že jsem jednal vůči Klubu Příz. a Manž. Sokola neb jsem na to ani nepomyslel a jednal jsem v zájmu jednoty. Dotyčný Klub může být jist, že každý bude vědět o jejich daru, který ovšem nestojí, tolik co bude státi oznámení věnování onoho a jsem přesvědčen, že mnohá z nich jakož i mnohý z bratří zamyslí se nad štítem oním a

uzná jak mnoho dobrého mohlo býti vykonáno a obnos ten co štít stál v napnuté době dnešní, nebýti přehnané marnivosti. Dále bych žádal členky, aby nehledaly nepřátelství tam kde jej není. Poškozený onen štít vyžádám si od jednoty na památku, jelikož se nechá lehko upravit. Postarám se o opravení k nepoznání a přistě až členky opět něco věnují, mohou jej obdržeti ode mne zdarma a obnos zaň věnovati na účel šlechtnější. Doufaje, že v příštím dopise budu moci podati lepších zpráv a ne stížnosti, končím s upřímným sokolským Na zdar!

Karel Matoušek.

Racine, Wis., 1. září.

Ctění bratia a sestri v Racine, Wis., a okolí:

Známo vám je již, že Slováci na jižní straně hodlají poriadat' Bazzár, v prospech naší oslobodující akcie, ve dnech od 6. do 10. října b. r.

Protož, pro uctivost, spločenských zväzku česko-slovenského národa, dovoluujeme si aj Vás bratia a sestri požiadať, ku napomôženiu tohoto podniku, dľa Vašej rodolásky za utvorení Česko-Slovenskej Federácie. Mnoha leta již uplynula eo jak česky tak slovensky národ ve staré vlasti nemohol projeviti verejne svoje citi, to jest že jsme narod v jedni větve, a tak v jednom celku zasluhujeme si sve dostojnosti. Ktereho roztesnutí a nenavist jeden druhého uvedení bila příčina imperialistická vláda Rakúsko-Uhorska, v nádeji a však nezomilem, že jedine takim spôsobom zabezpečí si sve vladareni, totiž vsadením nenavisti medzi slavianske národy. Nuž ale ted kdiš svitá rannica naší svobod zhod'me ze seba staroblo zviki držosti a svehlavosti, a nastupme novi život, totiž život zjednotenia a laski jedni ku druhim, tak jakto delali naši predkove kym ich zurivi nepřítel nérozdvôjil. V podnikoch za naši osvobodujúci akciu nema nam delat rozdiľu čito pořadajú ti aneb oni, ale na dokaz zjednoteni našeho národa máme pracovať ruka v ruke. S tým drazi bratia a sestri, dúfame, že ku zdaru Bazzaru napomôžete nas dľa Vašej nejlepší možnosti, za čo Vám vopred ďakujeme a uist'ujeme Vás, že každá možná pomoc od nás je vám ista jako to povinnosť v budúcnosti nášeho národa vyžaduje. S uctou, za Agitačný Výbor Bazzaru

V. Šinsky.

Chicago, 2. září.

Loňského roku v dubnu jsem uveřejnil dopis Sokola legionáře v Africe br. Konečného, někteří bratři se dosti často po něm ptají. Br. Konečný byl loňský rok na frontě, dlouho ale nepsal. Dostal jsem dopis psaný 25. prosince začátkem února 1918. "Ain-Leuh — Bílý Pramen, Afrika. Drahý bratře! Přijmi můj srdečný pozdrav a hřímavé "Na zdar!" z té dálné Afriky. Odpusť mi, prosím Tě, že tak dlouhou dobu nechám Tě beze zpráv. Věř upřímně, že není mojí vinou. Jsem tak mnoho poslední dobou zaměstnán, že si ani představití nedovedeš. Dnes musím všechno vypsat, bys mně nezazlíval a po případě mě pomohl. Nejsem více v Taze. Jsem v jednom z největších táborů v Maroku. Z Tazy jsem se dostal docela lehece. Jeden plukovník si mne vzal za šoféra jeho automobilu. Měl jsem se dobře. Jezdili jsme po Africe, byl jsem ve všech městech marockých, poněvač onen plukovník byl inspektor zdravotní služby. Byl jsem u něho asi dva měsíce, a za krátký čas na to byl povolán do Francie, a já musel jej zavést do přístavu. Přístavní město komandoval jistý generál. Plukovník mě doporučil tomuto generálu a tu zůstal jsem šoférem u generála. Ve svátek marockého sultána vzal jsem mého generála a našeho pana presidenta, ten den do hlavního města. Po cestě jsem pozoroval, jak se na mně oba dívali a po tichu něco spolu rozmlouvali. Přijeli jsme na místo a nyní se oba do mě pustili. Ten den jsem si pověsil všechny moje vyznamenání, mám celkem čtyry, (a pan generál se tomu divil, jak já mladík, jsem mohl

ta vyznamenání vybojovat. Všechno jsem mu pověděl a on zase se tomu divil, jak to přijde, že jsem doposud obyčejným vojákem. Týž den jsme jeli domů a po cestě mě pan generál pověděl, že jej mám na druhý den ráno navštívit v kanceláři. Druhý den ráno jsem zašel do kanceláře a při vstoupení mě p. generál řekl. "Jsem spokojen s Vámi a přál aby měl mnoho takových vojáků jako jste Vy Češi!" Zároveň mě řekl, že pan president si přeje, abych vstoupil do důstojnické školy. Věř, že jsem musel říci ano. Bylo to přání našeho pana presidenta, nejvyšší hlavy v Maroku. A tak nevědomky jsem na cestě slávy. Mám to štěstí, že ano. Ale to není všechno. Jsem opravdu rád, vidíš, jak mě štěstí přeje. Takto budu moci vykonati mnoho pro naši drahou vlast. Jako důstojník povedu moji ehladnokrevností oddíl, který mě bude pověřen ku předu, a hrdě si budu klestit cestu v loji za pravdu a naší svobodu. Můžeš býti hrdý na Sokoly. Nyní najdeš ve Francii několik českých aviatiků a mnoho českých důstojníků, bratři našich, Češi jsou zastoupeni všude a na prvních místech. Mnoho a mnoho již padlo našich drahých druhů a bratrů a my žijící na ně nezapomeneme. Nesmíme. Oni rádi padli, zanechavše všechny svoje drahé v pláči a zármutku. Věřu, představití si nedovedeš, jak Češi rádi jdou do boje, a té nejstrašnější smrti hledí klidně vstříci, a proč? Protože chtějí, aby naši potomci žili v klidu sami pro sebe. Svobodně jak žili před bitvou na Bílé hoře. Ještě máme dosti mladíků, kteří se budou prát. Na příští jaro s hrdostí se můžeš dívat na nás, do toho času budu praporečk, anebo podporučík. A nyní se obracím k tobě s prosbou. Dne 1. února vstoupím do důstojnické školy. Prozatím se připravuji a všechno studuji co třeba ve škole. Ale k tomu potřebuju peněz, neboť si musím vše sám pomůcky kupovat. Měl jsem asi 200 dollarů, ale ty jsou všinou pryč. Hlavní věci mám zakoupené. Ted' přijdou vydání menší a častěji. Všichni důstojníci jsou z rodin, jež si mohou dovolit. Jsou podporováni přátely. Já ale nemám žádného na světě, pouze Tebe, jako dobrého přítele, bratra Sokola. A proto se obracím s úpěnlivou prosbou k Tobě, abys mě pomohl. Snad se Ti podaří mezi známými bratry. Jsem chápavý a uvidíš, že ve třech měsících jsem důstojník. Jestli mi štěstí bude přát a já nezahynu, všechno v pořádku oplatím. Do naší kolonie v Paříži nechci psát, poněvač oni, ačkoliv mnoho příjmů nemají, musí živiti spoustu mrzáků a děti padlých českých bratří. Bratře, ještě jednou Tě prosím, udělej pro mne co je Ti možno a já do smrti nezapomenu. Věřím, že jako otec rodiny, nemáš na zbyt. Budete hrdi na to, že jste udělali z obyčejného vojáka Sokola důstojníka!" — Potud dopis. Nevěděl jsem si rady, co bych udělal, tam kde jsem myslel a chtěl jsem rady špatně jsem pochopil. Šel jsem tedy na poradu k našemu pořadateli br. Dr. Jičínskému. Dopis vojína, bratra jsem poslal naší Sokolské Obci a ta dopis odporučila Pomocnému Česko-Slovanskému Výboru. Pomocný Výbor bratru Konečnému poslal \$25.00 a moje maličkost jsem sám hned poslal \$3.00 a tak jsme bratru velice pomohli. Konečný peníze obdržel, upřímně děkuje všem a praví: "Kdybych se snad více nevrátil z příštích velkých bojů, tu můžete býti hrdi na bratra, Sokola. \$25.00 dollarů jsem dostal od Pomocného Výboru. Jsou zde ještě dva bratři, tak jsem se s nimi rozdělil, poněvač jsme všichni stejně bohatí. Jsme všichni tři Sokolové, zapsaní v první řadě do důstojnické školy." Br. Konečný dále poslal dopis a podobu pro uveřejnění v "Sokole", ale dopis dosud nedošel, ačkoli přišel poslední dopis, tohoto znění: "Opouštím tu africkou poušť. Jedu na frontu. Jsem šťasten. Díky Tobě a všem přátelům, co mě dopomohli na toto místo. Až necháš uveřejnit dopis co jsem Ti poslal s předí fotografií, tedy mi zašli číslo to na památku. Jsem přidělen k domorodému vojsku, to jest marockým dobrovolníkům. Budu asi veletí oddělení strojních pu-

ček, nemám mnoho času, proto ještě jednou díky a hřimavě Na zdar! Tvůj Jan Konečný, podporučník."

Jelikož jsem hlavní dopis nedostal, děkuji tímto Česko-Slovanskému Pomočnickému Výboru za pomoci pro Sokola br. Konečného. Na frontu odjel v červenci. Dopis poslední jsem dostal 7. srpna a byl na cestě 54 dní. Sokol Konečný býval eviencem Sokola v Brně, Morava. Václav Nováček.

Dayton, Ohio, 2. září.

Na 4. srpna nás bylo 6 Sokolů v Clevelandě, bylo radost na ty hochy se podívat a co těch řad Sokolie a dorostu, všichni bezvadně evičili, přivezli jsme si krásný dojem z Clevelandu. 24. srpna jsme zase byli v Hamilton, Ohio. Slovinci měli manifestační sjezd, nás Sokolů v stejnokroji tam bylo 11. Všude kudy jsme pochodovali lidi nám dělali ovace. Město propůjčilo budovu Y. M. C. A. k volnému použití bezplatně a mayor města nás přivítal a ve své řeči, co k nám měl, se vyslovil chvalně o Česko-slovenské armádě na Sibíři. Na konec dodal, že si nás celý americký národ upřímně váží a tak nyní jest na nás, abychom si zasloužili. Na zdar! Jan E. Biza.

Chicago, 3. září.

Byl jsem pozván s br. Stýblo a Bohoušem Veselým k závodům Sokolie slovenských prvních to závodů Slovenské Obce, jako soudece, i byl tu náš pořadatel též. K závodům nastoupilo 12 Sokolie a 6 dorostenek ku prostným. Zde mohu říci směle, že držely se statečně, a zvláště u dorostenek bylo viděti, že se snaží udržeti na témž stupni vyspělosti, jako jejich sestry starší. Nastoupily vždy tři k závodu a evičily tři oddíly. Po skončení prostných nastoupeno ku koni na šíř a tu provedeny 2 sestavy a 2 přeskoky odpovídající evičení žen na nářadí. Však zde nebyla již viděti ta proevičenost, jako u prostných — však vzdor tomu celkový výsledek obstojně dopadl. Po doevičení nastoupeno ku skoku do výšky bez můstku a tu bylo na nich viděti s jakou chutí a radostí skoky provádí, tak že u třech docíleno větší výšky než na jakou v závodní tabulce počítáno bylo. Mezi tou dobou, než obstarány byly hodinky ku běhu, provedeny zkoušky s hodbou. Nejprv nastoupily malá i větší děvčata ku evičení s kroužkem v počtu 50 a evičily nepřerušene jednu sestavu delší a možno říci skoro bezvadně. Po odchodu jejich nastoupilo 35 chlapců opět malých i větších dohromady a evičili 3 oddíly prostných — zde však již ta seevičenost nebyla jako u děvčat. Po nich nastoupilo 32 Sokolie krátkým rejsem do čtyřstupu a evičila prostná určená pro doprovodní závod — zde byla souhra nejlepší a evičeno s chutí a ladně. Za nimi nastoupilo 21 členů ku evičení s tyčemi a tu bylo znáti, že nejlepší z nich schází následkem dobrovolného odchodu do armády čechoslovácké i Spoj. Států. Však vzdor tomu snažili se ti borei, kteří ještě v nejbližší době vstoupí do armády čechoslovácké ostatních udržeti v tempu, což se jim po dvojím opakování zdařilo. Po nich nastoupuje 20 Sokolie ku evičení skupinovým, kterážto evičení svojí ladností a jistotou dovršila vrchole celé této zdařilé zkoušky. Po odchodu těchto nastoupilo 8 Sokolie z Hawthorne s tamburinami, což již ten pěkný dojem nečinilo, jako evičení předcházející — však přece zasluhuje pochvaly. Tím zkoušky odbyty a přistoupilo se k pokračování závodu v běhu na 50 yardů — kde se Sokolie též statečně držely a hleděla jedna druhou předčít. Druhý den naši zástupci S. O. v Americe br. Čermák, Kořář, J. Brouk a Vonásek, byvše pozváni dostavili se již před 10. hodinou ranní na evičiště; — však ku jich zklamání ani v 11 hod. 45 min. nebylo evičení započato a proto vázání jsouce na průvod ku československému posvícení, musili opustiti evičiště a odebrati se za jich další povinností.

Průvod stanoven byl na 12 hod. 30 min. — však jako a ucarováním začalo pršet a tím se stalo, že průvod v ustanovenou hodinu nevyšel. — Jakmile bylo seznáno, že přestává, dán povel k nastoupení a ihned se pochodovalo po 24. ulici na Lawndale a pak po 26. ulici do Plzenského Parku, kde nás cestou překvapil vydatný deštěček. Z počátku se myslelo, že bude vše pokaženo, však o 4. hodině se vyjasnilo a tu začalo se vše již radovati a nastal život rušnější i mimo pavilon. Mezi tím přátely posvícení se park začal plnit a kol páté hodiny, bylo již v parku jako v úle a od té chvíle nových a nových přátel přicházelo a ještě o pozdních 11½ hodinách k vůli národní povinnosti se dostavilo dosti přátel.

Tím skončeno — vlastně neskončeno posvícení, poněvác budou, dne 8. září ještě dozvuky, aby to, co nám ten rarách deštěk pokazil, dozvuky ještě vynahradily. Na zdar!

Jan Holan.

New York City, 3. září.

Na den 1. září měly být pořádány tělocvičné závody Župy Východní A. O. S., však pro nedostatek přihlášek boreů bylo od závodů upuštěno. Zpráva sice smutná, ale kdyby se týkalo pouze Sokolů, bylo by omluvitelné, neboť výkvět našeho evičického členstva se nachází v armádě a sice: v Česko-Slovenské 9 a jsou to: Achec Al. B., Burian J. W., Grossman Jos., Kubišta Ant., Mička Fr., Rys Fr., Sekyra Ilugo, Václavek Lul. a Vosyka Ant. V americké armádě: Adamovský Al., Černý Mir., Črkal Jos., Doležal Václ., Eliáš Jos., Fiala Boh., Fiala Rud., Hájek Vojt., Hron Ant., Haue Jos., Hermes Al., Charvát Otto, Chobot Chas., Jakoubek Leop., Jahoda Mir., Jedlička Jos. II., Janček Fr., Kostelák Rud., Kozlík Rud., Kubička Al., Krobošt Jan II., Malý Stan., Mašín Kar., Mejstřík Kar., Mířejovský Ed., Mikuláš Vác., Mikuláš Jiří, Novák Karel, Novák Jar., Pilnáček Fr., Pokorný Em., Pokorný Old., Pospíšil Ferd., Pospíšil Stan., Rada Václ., Rokos Old., Szama Jos., Sedláček Václ. II., Slepíčka J. J., Škudera Jar., Štolba Jos., Treuman Fr., Veselý V. III., Vožeh Jind., Vejnaska Květ. II., Výborný Fer., Vyšehrad Otto, Weber Jar., Wokál Louis, Woytišek Ferd., Zajíc Jos. K., Zajíc E., Samec Ant., činí 53 dohromady, tedy 62 členů, většinou evičenů se nachází v obou armádách, aby nám krví svou vydobyli staré vlasti a naši svobodu. Za všechny tyto Sokoly platíme povinné příspěvky k jednotě naší z fondu, který si členové uschránili k oslavě 50letého jubilea T. J. S. N. Y. ale následkem vstoupení S. S. do války od okázalé slavnosti upuštěno i rozhodlo se hlasováním, aby celý tento fond použit byl ve prospěch našich bratří vojáků, tak aby zůstali nadále členy jednoty naší, pokud se z války nevrátí. Však méně omluvitelnou jest ta skutečnost, že ani žactvo naše nebylo možno v dostatečném množství k veřejnému vystoupení sehnati. Jest snad i naše žactvo na vojenském Zajisté není, ale kde je? Již o veřejném žactvu T. J. Sokol letošního jara, byl počet tohoto tak ztenčen, že to až do očí lilo. Ani technický zpravodaj tentokrát zprávu o evičení do "Sokola" nepodal, snad, aby zakryl onu citelnou ztrátu na počtu žactva, aneb z jiných ohledů. Myslím, že by bylo na čase, aby se ve schůzích jednoty otázkám takovým věnovalo trochu času a úvahy, neboť žactvo naše jest jedinou nadějí naší do budoucnosti, jen ze žactva budeme budoucně doplňovat řidnoucí řady sokolské, jakož i jiných národních spolků českých vůbec. Potěšitelnou zprávu pro příští zimní období mám přece a sice, že náš dramatický sbor se sloučil s odborem pěveckým a oba tyto odbory nám slibují sebrat několik pěkných představení dramatických i pěveckých v této sezoně. Sloučení toto bylo spíše nutné následkem ztráty několika dobrých pracovníků v obou těchto odborech, kteří se dnes nachází na bojišti. A poněvác řady naše značně prořídly a ještě prořídnou, nemáme se na koho spolehat, nežli sami na sebe, aby se udrželo, co se ještě udržet

dá a proto musíme všichni napnout síly a pracovat kde víme, že můžeme svoje uplatnit. Ti pak, kteří vůbec nic nepracují aneb pracovat nemohou, necht' aspoň to na paměti mají, že když jednota naše něco uspořádá, jako: divadlo, zpěvohru, ples aneb přednášku, aby aspoň tyto navštěvovali a tím činovníkům sokolským chuti dodávali k další jich práci.

Na zdar!

Antonín Mysliveček.

Baltimore, Md., dne 3. září.

Velmi radostnou zprávu, píše že na pozvání Sok. Jedn. Blesk zavítal mezi nás čestný člen S. O. v Americe, k přátelskému večírku, v průvodu plukovníka W. Hurban, br. Perglera, p. Císaře, a dr. Aleš Hrdlička. Ačkoliv byla krátká doba na přípravy, pořádací výbor připravil krásný program. Náš stánek byl nádherně dekorován, 5 řady byly stoly, a vyhrazený stůl pro našeho milého hosta. Br. V. Klečka přivezl nám vzácného hosta z Washingtonu. O 6 hod. večer vešel prof. Masaryk v průvodu br. starosty Jos. Zavadila, do našeho sálu za zvuku hudby americké hymny "Hvězdnatý prapor", uveden na vyhrazené místo, a br. starosta přivítal krátkou řečí všechny hosty, k tak vzácné příležitosti. Br. Jar. Franc nejstarší člen Sokola, a vysloužilý pracovník přivítal upřímnými slovy prof. T. G. Masaryka a řeč ukončil slovy "Tatičku ty starý náš, sedivou hlavu máš, dobře jest tu ještě s námi, pokavať tys mezi námi, "Tatičku", ty starý vůdče náš!" Na to zahrála výtečná hudba, a přikročeno k jídlu, všem znamenitě chutnaly jídla dobře upravená — všechna čest naším kuchařkám. Obsluhu obstaraly sestry a mladí Sokolové. Na to začal program. Směs národních písní sehrán orchestrem. Koncertní pěvkyně pí. Marie Ryšánková-Loulová, zapěla nádherně naši hymnu "Kde domov můj", začež odměněna bouřlivým potleskem. Pěvecký odbor Sok. Jed. Blesk, řízený br. sbormistrem Hanserem, zapěl sbor "Země česká" i ten byl odměněn potleskem neutuchajícím. Náš tenorista br. Voj. Martínek zapěl nádherné solo, a byl vyvolán potleskem, tak že musel přibrat ještě jedno číslo. Sokol Jar. Cihlár zastával výtečné místo ceremonáře. Nejdříve požádal prof. T. G. Masaryka, který za ohromujícího potlesku ujal se slova, předně děkoval za pozvání, pak se zmínil o Sokolstvu, a jeho práci, ukazuje na armádu v Rusku, kde vlastně to bylo Sokolové, kteří dali armádě ducha. — Sokolové často se mě tak zdálo, že jste to vy vlastně ty Blaničtí rytíři, a jsem skutečně rád, že takové rytíře máme, naše hochy v Rusku. Nuže vytrvejte při nich, a pevně věřím, že zvítězíme. Na to vyzval br. Cihlár, br. K. Matouška co Sok. zástupce, aby promluvil. Bratr ujal se slova, a dobře odpověděl na řeč prof. Masaryka, děkoval mu za jeho snahy a práci co pro nás vykonal, a přál mu aby došel odplaty v naší české zemi co první prezident republiky. Dále vyzván plukovník W. Hurban, v řeči své vyřídil pozdrav od našich hochů z Ruska, vyprávěl o jejich útrapách a chabrosti, jak hrdě jdou položit životy svoje pro dobro naší vlasti, a zde když některý br. dá ten dolar, že to čítá za velikou obět', a to abychom se zde odnaučili a vyškrtli to slovo obět' z našeho slovníka, neb co konáme pro vlast jest naše povinnost. Jeho slova přijata byla a odměněna potleskem. Po něm ujal se slova rev. Šott, kněz-vlastenec, který promluvil za katolíky, pravil, že jest šťastným, že může strávit večírek v takové společnosti. Dále řekl, že ačkoliv odjel z Čech co malinký chlapec, že nikdy nepřestane milovat svoji vlast, a pracovat chce pro svobodu do poslední chvíle. Pak promluvil br. Pergler, který nabádal nás, abychom utvořili mohutnou organizaci, a podporovali Č. N. S., neb jsme ještě mnoho neudělali pro věc naši. Pravil, že stojí proti nám smrtelně raněná šelma Německo s Rakouskem, a ty jsou ještě nebezpečnými. Plukovník Hurban zvolal: Měha přestane být nebezpečná, už když jest zakopána. Br. Pergler dále vybízel, abychom

pracovali co nejvíce můžeme, a to v Národním Sdružení. Za velikého potlesku řeč skončil. Dále mluvil p. Císař, který mluvil o studentstvu vůči tak slavnému učenci jako jest prof. T. G. Masaryk; řeč jeho vyslechnuta s velkým zájmem. Pěvecký Odbor Sok. Jed. Blesk společně se zpěváky Hlaho řízením br. Fr. Růžičky zapěli rázně sbor "V boj, a Marseillaisu" a opět dostalo se jim bouřlivého potlesku. Na to promluvil Dr. Aleš Hrdlička, který pobízel k práci proti našim odpůrcům, a vysvětlovati Američanům o naší vlasti a národě, poněvadž posavade o nás mnoho nevědí. Dále pravil, že se nemají dělati rozbroje, neb tím se jen ztrácí dobří pracovníci. Na to Sok. Cihlár promluvil k obecnstvu ohledně sbírky dobrovolné ve prospěch československé armády v Rusku, bylo přijato potleskem a Sokolky provedly sbírku, která vynesla \$125.80. Po té se s námi náš milý host rozloučil, zanechav všem drahou upomínku pro věčnou památku. Jedno musím psáti dosti nerad, kde zůstali ti naši Sokolové, at' se pořádá cokoli, vidíme jedny a tytéž bratry. Nyní máme po prázdninách, a jak jest viděti, že bratři cvičenci, žáci i Sokolky počínají cvičiti. Nuže, s chutí do práce, bratři i sestry a pomozte pracovatí těm našim neochabujícím činovníkům a br. náčelníku. Což ta veteránská četa, ta by se měla též chopiti práce, zda-li naše mladá síla odejde na frontu, a pak přijdou zpět — ukažme jim, že povinnosti naši jsme dostáli, a stáli na stráž! Br. zpěváci i vám začíná nová doba cvičení, nuž s chutí k dílu a přiveďte se sebou nové síly at' sbor náš zmohutní, a br. sbormistra bude těšiti, když nás hodně bude cvičení navštěvovati. Dramatický odbor též chce pilně pracovatí tuto zimu, proto bratři přijďte, když se pořádá něco ve prospěch dobré věci, at' není slyšeti, že jste Sokolové jen pro jméno, ale že dokážete co se na Sokola patří, přijďte a pracujte!

Na zdar!

E. Lopota.

LISTÁRNA REDAKCE.

Vídi: Dostali jsme onen výstřížek z bratrského "Věstníku", vše vyšetřili, pokud T. J. S. Bruno se týče a dle výsledků tohoto šetření, čili vyslechnutí i druhé strany seznali jsme, že tu jest něco jiného a osobního rázu o čemž lépe pomlučeti prozatím.

L. S. Pittsburg: Přečti si o "Slovanské Legii" a dle toho se zaříd'.

Chicago: Nám jest zcela lhostejné co soudí takové individuum o listu našem, věci naší a posudku. Známe pohnutky a to stačí.

J. L. Cicero: Každý řádný bratr dodrží slovo dané. V případě, kde jedná se o falešnou předstírku, za které se obnos ten na dotyčné sestře získal, může se žádati za vyšetření a konečně vyloučení z řad našich.

J. J. H.: Příště.

Vacek N. Y.: Souhlasíme, neboť jest jen správné, že všech nás povinností stejnou jest táhnouti společně za jeden provaz, jehož konec neměl by se třepiti na tři proužky, třech složek v práci nad jiné důležité. A v tom tahu věra, že zásada nikomu z nás neměla by překážeti.

V. B.: Nízkost a surovost není přece energie a statečnost. Tot' převrácené byly by pojmy. Odkládáme proto, druhé však poslali jsme na udanou adresu.

Sestra Anna Panková, předsedka Sboru Pomněnka odevzdala nám ve prospěch našich na vojně \$1.50 ze svého služného, kdežto z Clevelandu obdrželi jsme \$5. k uctění památky pí. R. Dalyové od obč. H. L. Rudiše, místo květin na rakev i odevzdali Československému Pomocnému Výboru.

Fr. Kryštof: Těšíme se na slíbený příspěvek pro list. Jen vyhraujeme si, aby bylo psáno pouze pro "Sokol", když potom poskytně se i jinde, vypadá jako otisk, však rozumíš dojista.

ZÁPISY A RÚZNÉ ZPRÁVY

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI VÝBORU "SOKOLSKÉ OBCE"

konané, dne 29. července, roku 1918.

Starosta br. Čermák před zahájením schůze uvítal a představil přítomné bratry z jiných měst, kteří právě na sjezdu Česko-Slovanských Podporujících Spolků zasedají. Byli to bři.: Karel Bernreiter, Josef Frčka, V. J. Štibr, V. K. Triska.

Na to schůze br. starostou zahájena a tajemník hlásí přítomnost 13 zástupců. Nepřítomní bři: Paskovský, Šimeček a Roubal. Nepřítomnost jejich omluvena. Br. starosta oznamuje smutnou zprávu, že poměrně v krátkém čase byl z kruhu rodiny sokolské neúprosnou smrtí vyrván zase jeden z dobrých činovníků a to br. Václav Roubal, žádá, by jemu přítomnými zástupci byla povstáním vzdána poslední pocta, což se stalo.

Br. tajemník předčítá zápis o pravidelné schůzi ze dne 29. července a obsah jeho uznán za správně sepsaný.

Br. Hrbek, tajemník T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia., žádá o cestovní listiny české i anglické a usneseno vyhověti legitimačními.

Vládní odbor vnitra žádá, aby naši schopní členové přilhláslí se u místních odvodních komisařů za evičitelé krajanů, anglicky nemluvících, by je připravili ku povinnosti a usnadnili jim tak pochopení toho, co od nich požadováno. Pořadatel požádán, aby učinil výzvu v Sokole Americkém podobným členům, aby odboru odpovězeno bylo, že žádosti bylo vyhověno dle možnosti.

Ústřední Vzdělávací Odbor S. O. dopisem oznamuje, že zvolil do sjezdu zástupce br. B. Dibelku a žádá by Výk. Výbor hradil vydání s tím spojené. O dopisu rozptředěn rozhovor a na konec žádost ta uznána za oprávněnou.

Br. Grabenštejn zdlčuje, že s br. Kolmanem za Ústř. Výbor Župy Východní navštívil T. J. S. Newark v záležitosti sporu s panem Hažmukou a po vyšetření shledal, že jednota ona byla v právu. Podává zároveň účet za cestovné na \$2.33. Účet povolen k vyplacení. Hned na to čten dopis pana F. Hažmuky v němž si stěžuje, že dosud nebyl vyslechnut výborem župním, jak mu bylo oznámeno a žádá o vracení listin, stesku jeho se týkajících. Usneseno vyhověti.

Br. Josef Tuháček z Hellertown, Pa., děkuje za brožury mu zasláné a táže se zda as 6 členům nově založené jednoty již jsou členy jiných jednot, jest možno býti členy zakládací organizace. Usneseno odpovědět, že stanovy toho nedovolují.

Sokolky Portland, Ore., zasílají oznámení ohledně sjezdu. Vzato na vědomí.

Sokolky Libuše Dallas, Tex., oznamují, že pošlou ku sjezdu zástupkyni, aby nabyla zkušenosti v jednání. Usneseno upozorniti na to, že Sokolská Obec chce ušetřiti na cestovném co nejvíce a že by vydání s cestou sestry zástupkyně nevyvážilo poučení, kterého by získala. Budou-li však státi na vyslání zástupkyně, že jim v tom Výkonný Výbor bránit nemůže a nebude.

Nově založená jednota ve Foley, Minn., žádá o členství Sokolské Obce a poslání řečníka na 8. září k uvedení. Přiložen i seznam členů, vzhledem k tomu, že vydání s cestovným by obnášelo as \$30.00, usneseno, požádati br. Drassala, aby při uvádění Výkonný Výbor zastával.

Sokolky Omaha, Neb., zdlčují, že některé členkyně mají zaplacené příspěvky, ale zdráhají se platiti příspěvek na České Národní Sdružení a táži se jak s takovými mají naložiti. Usneseno odpovědět ve smyslu dřívějších usnesení, že kaž-

dý člen Sokolské Obce jest povinen příspěvek onen platiti a když ne, má býti s ním jednáno dle stanov.

Župa Střední oznamuje, že Sokol Oak Park změnil krok z modrého na český a že bude pořádati Akademii, dne 28. září při kteréž přeborníkům o závozech budou ceny odevzdány. Také projevuje úmysl u příležitosti té neb později uspořádati výstavku sokolskou a žádá o půjčení kočovné knihovny a jiných památek. Bude vyhověno. Táž Župa zasílá dopis, který jí byl zaslán T. J. S. Milwaukee a po přečtení téhož schváleno jednání župního výboru, který předem oznámil jmenované jednotě, že cestovné soudeů k závodům vyslaným musí hraditi sama a že soudecové ti dostanou náhradu \$5.00 každý.

Jednatel předkládá dopis od českých dobrovolníků ve Francii a obsah téhož vzat na vědomí pro výstrahu všem když sokolsky by nejednali.

T. J. S. Ennis, Tex., zasílá opožděné oznámení, že trvá na usnesení aby sjezd byl odložen.

Br. K. Hrbek pokladní T. J. S. New York, posílá stvrzenku krajského výboru Č. N. Sdruž. za daň zaplacenou jmenovanou jednotou a doprovází dopisem, že jednota usnesla se odváděti příspěvky za své členstvo jmenovanému výboru a žádá o kreditování téhož u Sokolské Obce. Nad dopisem tím projevem údiv, neb jednota tato schválila usnesení Výk. Výb. aby veškeré příspěvky odváděny byly Č. N. Sdružení prostřednictvím Výkonného Výboru a již jednou před tím příspěvky ony k rukou V. V. zaslala. Usneseno, by Výk. Výbor trval na tomto skoro jednohlasně schváleném usnesení a požadoval posílání příspěvku přímo Výk. Výb. a která jednota nebude tak činit, by neměla nároku na zastoupení na sjezdu.

Ústřední Výbor Jednoty Dělnicko Amerických Sokolů, dopisem, ze dne 21. srpna, žádá o zdělení, zda úředně schváleno bylo usnesení posledního sjezdu jednoty té, týkající se spojení se Sokolskou Obcí. V dopisu, ze dne 23. srpna, oznamuje, že některé sbory jejich zvolily si zástupce do sjezdu z jiného sboru. O obou dopisech jednáno a usneseno, že Výkonnému Výboru Sokolské Obce nebyl oznámen dosud výsledek hlasování sborů jednot Děln. Amer. Sokolů, aniž poslán byl seznam členstva, čímž dosud stojí Jed. Děln. Amer. Sokolů mimo Sokolskou Obec a jako takové, Výk. Výb. S. O. nemá práva předpisovati jak volbu zástupců provéstí má. Že jednání sjezdu v záležitosti spojení dle zprávy zástupců Sokolskou Obcí schváleno bylo, o tom svědčí nejen záznamy Výk. Výb. ale i dopis zasláný Ústř. Výb. Jed. Děln. Amer. Sokolů ze dne 7. června roku 1918.

Čten dopis br. J. Tomše člena Ústř. Tech. Odboru a náčelníka Sokola Slávského, kterým se loučí neb odjíždí do československé armády. Dopis s vděkem přijat, a měl by sloužiti ostatním za příklad.

T. J. S. Schenectady, žádá radu v příčině přijmutí několika členů a usneseno by jednatel poradil.

T. J. S. Blesk, Baltimore, delším dopisem přimlouvá se za to, aby redaktor Sok. Am. br. Dr. Rudiš-Jičínský povolán byl Výk. Výb. na sjezd. Usneseno žádosti té vyhověti.

Výbor na pořádání výstavy válečné v Chicagu žádá členy zpěváky, by se účastnili zkoušky ku nastudování zpěvu národních písní. Jelikož pozvání tomu nemožno nám vyhověti, má výboru v tom smyslu odpověděno býti.

Br. Beníšek z Antiga, Wis. posílá seznam náčinní, které obdrželi s Traverse City. Vzato na vědomí. Zástupci vysláni k uvádění Sokola v Antigo, podávají zprávu spolu s účtem po \$25.00 a týž poukázán ku vyplacení.

Přítomný br. Čámský od Sokola Berwyn žádá, by br. Dr. Mueller zastupoval jmenovaný sbor na sjezdu. Bylo vyhověno.

Usneseno na místo zemřelého br. Václava Roubala povolati br. Langa a dále usneseno, aby, kdyby v budoucnu ze-

měl člen Výk. Výb. činovníci doprovodili jej na hřbitov a na tělocvičnách má býti vlajka vztažena do půl stěžně.

Jednáno o vypsání konkursu na tisk Sokola Amerického a uloženo starostovi a jednateři, aby sestavili.

Jednatel oznamuje, že každé jednotě poslal oznámení o výsledku hlasování o sjezdu spolu s upomínkou, že musí býti vyrovnána, chtějí-li míti zastoupení na sjezdu. Schváleno.

Jednatel zděluje, že dopsal čtyřem členům bývalé jednoty LaCrosse, Wis., by poslali nářadí, kterého již delší dobu nepoužívají, na které jim bylo půjčeno, do Antiga a stěhuje si, že se mu nedostalo ani odpovědi. Odporučuje, by br. Drassal nářadí ono vyzvedl a aby půjčeno bylo jednotě ve Foley.

Každý z hostů, přítomných vyhověl přání starosty a zmínil se o poměrech u jednot z míst z nichž přišli. Zdělení jejich s pozorností vyslechnuta.

Na to br. jednatel předložil zprávu finanční za měsíc srpen:

Příjem v srpnu 1918.

Paul Fr., Chicago, za Skupiny	\$ 3.75
Jebavý Č., Chicago, za knihu Skupiny	1.50
Za oznámku	64.00
Ž. O. S. Mladoch, za přísp. 1.80, pro Č.N.S. 5.40	7.20
T. J. S. New York, za přísp. 145.65, do f. sjezd. 48.30	193.95
T. J. S. Scio, Ore., za přísp.	3.00
Sokolky San Francisco, za přísp. 1.65, pro Č.N.S. 8.40	10.05
Vinický V., předpl.	1.00
Gregor A. T., předpl.	1.00
T. J. S. Moravan, Toledo, O., za přísp. 5.40, pro Č.N.S. 5.50	10.90
Sokol Slávký, pro Č.N.S.	106.80
Sokolky Blesk, Baltimore, Md., přísp. \$3.25, pro Č. N. S. 15.00	18.25
T.J.S. Philadelphia, přísp. 20.85, do f. sjezd. 3.50, pro Č. N. S. 20.70	45.05
T. J. S. Clarkson, přísp.	8.10
T. J. S. K. Havlíček Borovský, za přísp. 12.45, pro Č. N. S. 11.10	23.55
T. J. S. Praha, Prague, Neb., za přísp. 17.40, pro Č. N. S. 17.40	34.80
T. J. S. Komenský Chicago, za přísp. 24.00, pro Č. N. S. 24.00	48.00
Úrok z dluhopisu	60.00
Úrok z dluhopisu Půjčky Svobody	20.00
Úrok z banky za duben	8.27
Úrok za květen (špatně vypočítaný, bude doplacen)	1.70
Úrok za červenec (za červen bude vypočítán)	6.96
T. J. S. Newark, za přísp.	16.18
Ž. O. Sokola Havlíček, Cleveland O., za přísp. 12.70 pro Č. N. S. 62.90	75.60
Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill.	144.90
T. J. S. Fugner-Tyrš, So. Omaha, za přísp. 39.25, do f. sjezd. 78.60	117.85
Sokolky Libuše, So. Omaha, pro Č. N. S.	5.40
T. J. S. St. Louis, Mo.	115.95
Ž. O. S. Komenský, Chicago, za přísp. 3.15, pro Č. N. S. 13.30	16.45
Timken, Kans., za přísp. 3.60, pro Č.N.S. 3.60	7.20
Renata Tyrš, C. R. Iowa, přísp.	5.45
Renata Tyrš, C. R. Ia., přísp.	9.20
Sokolky Chicago, pro Č. N. S.	71.10
Sokolky Chicago, přísp.	75
T. J. S. Foley, Minn., zápisné	5.00
Sokolky T. J. S. Čechie, zápisné	2.50
T.J.S. Mladoch, Racine, Wis., přísp. 24.05, pro Č. N. S. 23.80	47.85
T. J. S. Dayton, O., přísp. 21.60, pro Č.N.S. 27.60	49.20

T. J. S. Newark, N. J. pro Č. N. S.	33.00
T. J. S. Dodge, Neb., do f. sjezd	4.50
T. J. S. Ríp N S. Pittsburgh, Pa., přísp.	27.55
Celkem	\$1433.46

Vydání v srpnu 1918.

189 Vonáček T., provise z ozn.	\$ 16.00
190 Dr. J. R. Jičínský, za red. srpnového S. A.	45.00
191 Jarka Košar, za red. techn. hlídky v srpnu S. A.	15.00
192 Národní Tiskárna, za tisk 8700 S. A. 275.00, 4 str. víc 31.00, doprava 60.00, 3 str. tabulek 7.50	373.50
193 The Franklin Co., za štočky	2.92
194 Košar Jarka, za vypracování diplomů závodních	60.00
195 Kubeč F. J., cestovné do Antiga k uvedení Jed.	25.00
196 Paskovský Jos., cestovné do Antiga	25.00
Grabenstein M., New York, cestovné	2.33
Celkem	\$564.75

Tisk Sokola Amer.	\$313.50
Doprava	60.00
Redakee	60.00
Štočky	2.92
Procenta	16.00
Organisátor	50.00
Závody	60.00
Různé	2.33

Celkem \$564.75

Příjem v červenci:

Za příspěvky	\$900.60
Zápisné	5.00
Fond sjezdový	69.25
Oznámky	46.35
Různé (na výměnu čeků)	20
Č. N. S.	759.50
Ú. T. O.	5.00

Finanční stav na konci července.

Dluhopisy	\$5,000.00
Směnečné pohled.	1,472.15
Hotovost v pokl.	5,698.11
Záloha na nářadí	785.61
	\$12,955.87
Fond sjezdový	3,024.38
F. sjezd., sm. pohl.	109.00
Fond Sok. Obec.	300.00
Fond úrazový	404.00
Fond kursový	104.85
Fond Ú. M. Š.	6.20
Č. N. S.	1,200.43
Ú. T. O.	889.61
Vzd. Odb.	42.12
Různé	15.15

6,095.74

Příjem v srpnu.

Za příspěvky	\$533.18
Zápisné	7.50
Fond sjezdový	56.30
Úroky	96.93
Předpl.	2.00
Oznámky	64.00
Č. N. S.	668.30
Ú. T. O.	5.25

Finanční stav na konec srpna.

Dluhopisy	\$5,000.00
Směnečné pohled.	1,477.15
Hotovost v poklad.	6,566.82
Záloha na nářadí	785.61
	13,824.58
Fond sjezdový	3,080.68
F. sjezd., sm. pohl.	109.00
Sokolské Obec.	300.00
Úrazový	404.00
Kursový	104.85
Ú. M. Š.	6.20
Č. N. S.	1,868.73
Ú. T. O.	816.94
Vzd. Odb.	42.12
Různé	15.15

6,747.67

Cyril. Popelka, tajemník.

ZÁPIS O SCHŮZI Ú. T. O.

konané dne 7. září.

Schůzi přítomni byli: Jos. Pokorný, Fr. Pecivál, J. Čermák, J. Košar, V. Brouk, J. Žitný. Předsedal br. náčelník J. Paskovský, jednatel vedl zápis. Beze změny přijmut zápis o minulé schůzi. Čten návrh T. J. S. Milwaukee, znějící: Jednotám, jimž není možno vyslati posluchače na evičitelské kursy z ohledu finančních, má V. V. na požádání takové jednoty zapůjčiti jistý peněžní obnos bez úroků pro jednoho studenta, který by se věnoval athletickému kursu na zodpovědné koleji, kde by dosáhl takového vzdělání, že by mohl působiti co instruktor na veřejných školách neb vyšších, kde by dostal slušné zaměstnání a při tom by musel slíbiti, že bude učiti místní jednotu vedle svého pravidelného zaměstnání. Návrh tento projednáván plně, ale žádný člen Ú. T. O. neviděl v něm nějaký prospěch pro sokolskou věc. Z pravidla každý takový instruktor má evičení za celý den dosti, tolik že k večernímu nezbývá chuti a síly. Má-li být usnadňována někomu cesta k lepší výživě, tu je na prvním místě povinností naší vychovávateli evičitele pro sokolské jednoty. Usneseno návrh ten sjezdu nedoporučiti. Br. J. Tomáš, člen Ú. T. O., jenž ještě v poslední schůzi na jednání podílil bral, zasílá dopis, který po přečtení usneseno dáti v plném znění do zápisu Chicago, Ill., 14. srpna 1918 Ú. T. O. v Americe. "Milí bratři: V důsledcích svého rozhodnutí oznamuji vám, že vstoupil jsem co dobrovolník do československé armády. Učinil jsem tak po dobrém uvážení a věřím, že i Vy rozhodnutí mé schválíte. Lituji, že nemohu se s vámi rozloučiti osobně neboť 20. t. m. odjíždím, ale činím tak touto cestou a přeji vám i vašemu konání plného zdaru. Jdu za heslem, jež o meziletových závodech v Praze se skvělo a mám pevnou víru, že Sokol mety té doletí, že dobude si toho, co v písni jeho znělo a národ v úctě vzhlížeti bude k tomu Sokolu, jehož mnohdy si tak málo vážil. Na prej a pak na shledanou. Na zdar! J. Tomeš, člen Sokola Slávského Ú. T. O. a náčelník."

Br. J. Paskovský podává zprávu o své návštěvě v Antigu, Wis. kde při uvádění jednoty tamní pomáhal a kde též při veřejném evičení s bratrem Slívou v četě vystoupil. Dle jeho zdělení nová tato jednotka má před sebou dobrou budoucnost, br. Kryka její náčelník býval evičitelem v Poděbradech a br. Svatoň je též dobrým evičencem. Jednatel zděluje, že požádal br. Drassala, by zajel do LaCrosse, kde jednotka již delší dobu je nečinná a aby odtamtud vyzdvihl náčiní o poslal je třeba do Foley, kde nová jednotka je. Schváleno. Slovenská Obce Sokolská pořádá slet a závody ve dnech 1. a 2. září, ale pozvání nebylo posláno. Vzdor tomu br. Košar se přimlouvá aspoň o úřední zastoupení a posláni blahopřejného přípisu. Několik bratří slíbilo účastnit se sletu dne 2. září dop. o 10. hod. a pak účastnit se pivovarského průvodu. Br. J. Čermák oznamuje, že dosud tisk své knihy "Dětský těloevik" nezačal a to z té příčiny, že dílo, ač se obmezil na to nejnútnejší, bude mít 464 neb více stránek a tisk za 500 výtisků bez vazby stál by \$890.00, vázaných \$980.00, dalších 500 výtisků bez vazby by stálo \$150.00. Vzhledem k tomu, že díla takového je největší potřeba a není vyhlídka na sklesnutí cen tisku v blízké době, usneseno jednohlasně, by kniha byla dána do tisku o jednom tisíci výtiscích z nichž 500 by bylo vázáno a 500 by zůstalo nevázáno do té doby než první vázané by byly rozebrány. Br. Čermák požádán, by dále neotálel s dodáním rukopisu tiskárně. Výbor na opravu závodního řádu zděluje, že s prací svou bude hotov do příští schůze. Jelikož Župa Střední bude jednou měsíčně pořádat celodenní evičitelské hodiny v neadekvátním zimním období, odporučuje se náčelníkům evičitelům a čekancům evičitelů, by se hodin těch účastnili. Br. jednatel má v Sokole Americkém upozornit, že br. Matějka, člen evič. sboru Sokol Chicago, přijmul by místo evičitele u některé

menší jednoty chicažské. Také dáno členům Č. T. O. na starost by seznámili schopné členy jednot svých s přáním válečného odboru, by se přihlásili u odvodních komisařů místních a tam nabídli své služby k seznamování mužů anglické ho jazyka neovládajících s různými povely a vojenskými požadavky, by tolik nezkoušeli a důstojníkům při výcviku práce byla usnadněna. Tím schůze skončena.

Tom. Vonášek, jednatel.

ZÁPIS O ŘÁDNÉ SCHŮZI

Ústředního Vzdělávacího Odboru Sokolské Obce v Americe, která byla konána v pátek, 16. srpna 1918 v knihovně Sokola Chicago.

Schůzi zahájil předseda br. J. B. Dibelka. Přítomni byli kromě předsedy bři: Raisler, Krásný, Sliva, Kuták a podepsaný jednatel. Omluvena sestra Klausová. Neomluveni bři: Zachotina, Dr. Pecivál, Dr. Vojan, Skalský, Horlivý.

Protokol ze schůze 15. března po přečtení přijat a beze změny schválen. K tomu upozornil jednatel, že z dubnové schůzi zápisu nezhotoval, protože se nesešlo dosti bratří, aby bylo možno jednati úředně. Další schůze pak rovněž nebyly řádně navštíveny, ježto mnoho z bratří dlelo na venku nebo byli jinak zaneprázdněni různými národními podniky a též závody a sletem Župy Střední.

Po té jednatel oznamuje, že práce vzdělávací nyní v létě přirozeně všude vázne neb i docela odpočívá, čehož dokladem jest, že od březnové schůze nedostal žádných zpráv ani od Žup ani od jednot. Za Župu Střední oznamuje ústně, že Vzdělávací Odbor též podílel se na přípravách pro "Sokolskou Besedu", která byla uspořádána v sobotu 6. července u příležitosti prvního sletu a závodů Župy Střední v Chicagu. Program dle úsudku povolaných osob byl pěkný a přilehlý, takže k morálnímu výsledku můžeme V. O. Župy Střední gratulovati.

Br. předseda navazuje na rozhovory z minulých schůzí táže se, zda-li výbor na zpracování nového řádu (stanov) pro Ú. V. O. má již nějaké návrhy, načež jednatel čte svoje návrhy jak by měly býti ustaveny a řízeny vzdělávací odbory v Župách, a jednotách a jakým směrem měla by se nésti vzdělávací činnost naše v nejširších vrstvách československého národa v Americe; pokud jde o stanovy pro Ú. V. O., žádá, aby se na práci podíleli všichni bratři. Návrh řádu pro vzdělávací odbory v Župách a v jednotách schváleny a podepsaný přednese jej stanovnímu výboru Župy Střední, aby jej tato přijmala ve své návrhy. Na zpracování stanov pro Ú. V. O. usneseno svolati zvláštní schůzi na den 6. září.

Podepsaný oznamuje, že sjezd Sokolské Obce v Americe bude konán, a to v polovici měsíce října v Clevelandu. Jestliže příští Ú. V. O. má vyvinouti náležitou a patřičnou činnost hodnou Sokolstva česko-amerického, musí býti nové stanovy. Z té příčiny navrhuje, aby Výkonný Výbor Sokolské Obce byl požádán o svolení k vyslání našeho delegáta na tento sjezd, kdež by tento nejen přednesl naše požadavky, ale v případě potřeby je též náležitě odůvodnil. Vzdělávací stránka v našich řadách jest zajisté stejně důležitá jako stránka technická, a protože Ústřední Technický Odbor bude míti na sjezdu svého zástupce, má i náš Ú. V. O. míti právo na svého zástupce, jehož výlohy měl by hraditi Výkonný Výbor S. O. Nvrh přijat a br. Raisler navrhnul za delegáta předsedu br. Dibelku, který byl též jednohlasně zvolen; zástupcem neboli náhradníkem zvolen jednohlasně br. Jan L. Kuták.

Br. Kuták, který při svém obchodním povolání cestuje neustále po celé Unii, promlouvá, zda-li by nebylo dobré, když přijede do osad, kde jsou sokolské jednoty, aby je navštívil a ve schůzích k nim jako zástupce Ú. V. O. promluvil.

Schváleno a br. Kuták má vždy uvědomiti jednatele kam jede a kde chce promluvit, aby tento dotyčné jednoty předem uvědomil.

Na to schůze skončena.

Ferdinand L. Musil, jednatel.

ZÁPIS Č. 19.

sepsaný o schůzi Župy Střední, konané, dne 19. srpna 1913
za přítomnosti 16 bratrů a 5 sester.

Po zahájení schůze br. starostou, přečten zápis ze schůze předešlé a schválen až na část týkající se dopisu zasláního jednotě v Town of Lake. Usnesení v příčině té stalo se nepřítomnosti bra. jednatele znovu vzato v úvahu a když pak přečten doslovný opis dopisu jednatelem Sokolu v Town of Lake zasláního, uznáno za správné znění onoho dopisu v plné míře schváliti, což se též jednohlasně stalo, další pak zakročení proti jednotě té ponecháno do doby po sjezdu.

Slovenská Obec Sokolská zve k závodům a veřejnému na den 2. září 1918 v Atlas Parku. Vzhledem k tomu, že v týž den jest povinností naší účastníci se **Posvícení** Č. N. S. Sdružením pořádaného, usneseno vyslati na průvod dop. deputaci sestávající z předsednictva a br. náčelníka. Usnesení to oznámí jednatel s přísl. omluvou bratřím Slovákům písemně.

Hrvatski Sokol, pořádá v neděli, dne 15. září oslavu svého 10letého trvání a žádá, bychom se oslavy i veřejného účastnili. Usneseno dle možnosti se účastniti.

Sokol v Oak Park oznamuje, že dle svého v řádné schůzi přijatého usnesení užívati bude na dále k veřejnému vystupování kroje českého, červeného na místo modrého. Vzato k vědomosti a oznámí se V. V. S. O.

Čten dopis Sokola Milwaukee, týkající se odměny soudcům při závodech, usneseno, postoupiti dopis V. V. S. O. k dobrozdání a dle toho se pak zaříditi.

Bři. Dr. A. Mueller a Makyta podávají zprávu o cestě do Antigo, kdež jako zástupcové Župy byli přítomni uvádění jednoty tamní do svazku Sok. Obec. Nová jednotka čile má se k světu. Zpráva vzata k vědomosti.

Br. F. Musil předkládá konečnou zprávu finanční o zájezdu do Milwaukee, táž vykazuje na příjmu\$1041.95 na vydání 982.37

Zbylo čistého\$59.58

Zpráva tato schválena.

Br. náčelník žádá, aby Župa v druhé pol. září uspořádala sokolskou akademii, při níž by přeborníkům odevzdány byly diplomy a 3 bratrům pak z každého oddělení zvláštní ceny, medaile, které lze koupiti hotové. Usneseno sokolskou akademii pořádati při vstupném 25 centů, závodníci vstup volný. Koupi medailí obstarají bři. Košar a Makyta. Techn. část progr. akademie obstará ž. techn. výbor, druhou pak část obstará Vzděl. odbor a zvláštní výbor do něhož zvolení bři. J. Prokš, F. Musil, J. Košar, M. Brichta a sestra Raková.

Dále usneseno u příležitosti této akademie uspořádati sokolskou výstavku, k níž základ by tvořila sokolská koč. knihovna, jež právě se v Chicagu nalezá. Jednoty mají za půjčiti své památky, poříditi si menší služební vlajky, vykazati obnosy sebrané ve prospěch akce osvobozovací, jakož i kolik členů jest v armádě S. S. a kolik v armádě české. Pokud možno buďtež vyhotoveny i příslušné diagramy. O usnesení tom buďtež jednoty ihned vyrozuměny.

Sestra Štěpánková předkládá dohotovenou účetní zprávu ze Sokolského Stánku v Bazaru Č. N. S., čistý výtěžek jest \$1350.29, sběracích knížek 12 dosud nevráceno.

Zpráva tato schválena a vše odvede se Č. N. S.

Br. Košar a dod. br. Musil referují o oslavě Havlíčkově, dne 27. července. Účast byla slabá, Sokolstva nedůstojná. Řád Karel Havlíček B. daroval \$5., Dvůr Karel Havlíček \$10., z obnosů těch zakoupen byl za \$10. věnce o zbytku pak \$5. rozhodne krajský Výb. Č. N. S. Oslavy účastnil se korpor. též spolek "Česká Republika". Česko-Nár. hřbitov položil k pomníku Havlíčkovu pěkný věnec, usneseno proto správě hřbitova písemně poděkovati.

Posvícení Č. N. S., dne 2. září v Dělnický den účastní se Župa korporativně.

Br. Peroutka za Sokol Chicago dává návrh, aby zástupcové do sjezdu i jich náhradníci pozváni byli ku zvláštní poradní schůzi. Schváleno a jednatel dotyčné bratry a sestry v čas o schůzi vyrozumí.

Ježto Vzdělavací Odbor se ke schůzím neschází, usneseno dopsati mu, aby řádnou schůzi co nejdřív svolal.

Schválené účty:

delegaci do Antiga	\$60.00
za vyplnění diplomů	25.00
za rám na inkorporaci	2.50

Tím jednání skončeno a zdělena zpráva účetní ze schůze dnešní.

Sokol Chicago, za přísp. za I. pol. 1918.....	\$19.35
Sokol Milwaukee za přísp. za I. pol. 1918	7.60
Sokol Karel Jonáš přísp. za I. pol. 1918	11.25
Sokol Slavoj přísp. za I. Pol. 1918	2.65
Sokolice Chicago	11.40
Sokolice Slávské	3.55
Výtěžek zájezdu do Milwaukee	59.58

Celkový příjem	\$117.38
Vydání	87.50

Hotovost v pokladně	\$244.68
---------------------------	----------

UPOZORNĚNÍ ZÁSTUPCŮM DO SJEZDU.

Protože je třeba šetřiti v tuto dobu nejen penězi ale i časem, je žádoucí, by zástupci ku sjezdu zvolení byli v Clevelandu v neděli, dne 13. října, aby sjezd mohl být zahájen hned v pondělí ráno a mohl hned zahájit činnost.

Výbor clevelandských jednot rád by posloužil zástupcům ohledně ubytování co nejlépe, ale musí vědět, jak který zástupce chce být ubytován, zda v rodině soukromé neb v hotelu. Dejte mu vědět aspoň 14 dní ku předu. Adresujte:

Leo Všečka, 2119 E. 90. St. CLEVELAND, O.

DALŠÍ OZNÁMENÍ ZÁSTUPCŮ DO SJEZDU.

T. J. S. Omaha, Špalek K.

Sokolky Tábor Slov. Lípy, Šlaufová Marie.

Sokolky New York, Veselá Anna.

Sokolky Rozvoj, Šístková Jennie.

Sokolky Cleveland, Kraweová Alžběta.

T. J. S. Nová Vlast, Kolář K.

Sokolky Nová Vlast, Olšák Leopolda, náhr. Josefa Všečka.

VYZVÁNÍ

Tech. Svaz. Župy Východní vyzývá veškeré náčelníky a náčelnice jednot, v Župě Východní zastoupené, aby měli udané adresy v adresáři své jednoty v "Sokole Americkém" k vůli vyřizování techn. záležitostí mezi Župou a jednotou. Pro neznalost adresy náčelníka té neb oné jednoty se zdržuje veškerá práce společná.

Jednatel.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do sboru Sokolek Cleveland přijaty byly: Zdenka Kovářik, Mildred Kovářik, Josefa Pánko, Anna Houška. Odstoupily: Marie Sedláček, Viktorie Hodina. Zemřela Karolína Nová.

— Z T. J. S. Cleveland vyloučen pro neplacení Fr. Doubrava. K armádě Sp. St. odvedeni Jos. R. Dvořák ml., a Vác. Jaroš.

— Do T. J. S. Tyrš v Clevelandu znovupřijat Osear Nicderle.

— Z Žen. Odb. Sokola Vlast v Clevelandu vystoupily Madalena Tichý a Marie Tichý.

— Z T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu vyloučen pro neplacení Fr. Křížek. Odstoupil Ant. Pavlíček.

— Do T. J. S. Moravan v Toledo, O., přijat byl Fr. Tryska. Znovupřijat Mart. Harňáček. Do československé armády vstoupili Ant. Matula, Jan Bedrava. Suspendován Fr. Drlik, následkem zlomeniny nohy.

— Z T. S. Tyrš, Omaha, Neb., vystoupil Josef Jindra. Pro neplacení vyloučení: Alois Kašpar a Vác. Šusterka. K armádě Sp. St. odvedeni: Vikt. Skořepa, Josef Brodil, Vác. Kugler. K českoslov. armádě odejel Fr. Šnajberk.

— Z T. J. S. Crete, Neb., vyloučení byli pro neplacení: Jan Franta, Ed. Stehlík, Ed. Čekal, Ed. Kostlan, Frank Nesporý, Karel Nesporý, Henry Brt.

— Z Těl. sboru Dívek a Paní v Newark, N. J., odstoupila M. Kučera.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Aug. Hájek, Jindřich Rajský, Albert Lehečka. Odstoupil Jos. J. Soukup. Zemřeli Ant. Khare, Jan Jahoda I. Vyloučen Petr Kara.

— Z T. J. S. Owatona, Minn., vystoupil Fr. Veselý.

— Do T. J. S. Říp, Pittsburgh, Pa. přijati byli: Josef Kuryvial a Václav Teslík. Odstoupili: Josef Jedlička, Josef Chovanec, Karel Šleis. Přestoupil Fr. Dvořák. Vyloučení: Jan Mrázek, Vinc. Hrabek, Štef. Rovnianek, Zemřel N. R. Jedlička.

— Z T. J. S. Karel H. Borovský, Ennis, Tex., povolání k službě vojenské Jiří Toth a Alois Novák.

— Z T. J. S. Fort Worth, Tex. vyloučení byli pro neplacení Lukáš Wrážel a Felix Lewendovský.

— Z T. J. S. Oak Park, Ill., vystoupil Ernest Ondráček.

— Ze sboru Sokolek Tábor vystoupily Lillie Jindřich, Barbora Soukup, Regina Spiral, Anna Bělský, Liddie Holek, Aloisie Holek.

— T. J. S. Berwyn, Ill. Ve červencovém čísle Sok. Am. bylo omylem udáno, že byl pro špatné chování vyloučen br. Majerhofer, mělo státi Karel Tůma.

— Do Žen. Odb. Sokola Slávoj v Chicago přijaty byly Marie Šajner, Růž. Vacherlon, Marie Kaaek. Vystoupila Anna Hynčík.

— Z T. J. S. Slávoj v Chicago vystoupil Jan Kolář.

— Do T. J. S. Havlíček v Chicago přijati byli: Wil. Jakoubek, Fr. Jakoubek, Karel Vlasák, Josef Vašek, Stan. Holát, J. Vesecký. Vystoupil Václav Pliml.

— Do Plzenského Sokola v Chicago přijat byl Václav Hammerle. Vystoupil Frank Ruppert. Přestupní listinu obdržel Josef Červený.

— Od T. J. S. Tábor Slov. Lípy přestoupili: Anton Runge k Sokolu Chicago, Jos. J. Langer k Sok. K. Jonáš. Omylem účetního oznámen Dr. Fr. Patera za vyloučeného, což nemělo být a tímto opravujeme. Vystoupil Jos. Bárta a Otto Zasádl.

— Do T. J. S. Komenský v Chicago přijati byli: Albert Kline, Pavel Věelka, Fr. Němeček, Josef Nosek, Josef Smaus, Josef Bryll, Lad. Překlas, K. Sládek (od D. A. S. New York), Fr. Mrkos (od T. J. S. Oak Park), Ant. Hrachovský (od T. J. Havlíček-Tyrš). Pro neplacení vyloučen Jan Sabath a Fr. Ouška. Další do Sok. J. A. Komenský

přistoupili Leo Šimík, Alois Brtna, Jos. Svěrák, Ludvík Smola, Jos. Nájemník, Štěpán Pokorný, (od Děln. Am. Sokola Brooklyn), Anton Franc (od Sok. Havlíček, Cleveland). Z vojny čestně propuštěn J. Sobotka.

— Do Ž. O. Sokola Komenský v Chicagu přijaty byly Marie Kubík, Marie Jaroš, Anna Krátká, Marie Žárovská.

— Do sboru Sokolek Cleveland uvedena byla Tillie Petrášek. Pro neplacení vyloučeny byly Růžena Fryauf a Ottilie Skulina. Za zást. do sjezdu zvolena Alžběta Krawcowa.

— Do T. J. S. Moravan, Toledo, Ohio, přijat byl Bartoloměj Mika a s přest. listinou Frant. Lorenc.

— Do T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu přijat byl Fr. Ustrnul. Zemřel Leo Pospíchal. K armádě odveden Karel Tomšík.

— Do T. J. S. Tyrš v Clevelandu přijati byli: Václav Hájek, Frant. Háva. Do československé armády vstoupil Ant. Chutek a do armády Sp. St. dobrovolně vstoupil Adolf Kořínek. Dotaz zodpoví br. jednatel.

— Z T. J. S. New York vyloučení Jiří Raab a Frank Říha.

— Do T. J. S. Schneectady, N. Y. přijati byli: Boh. Bouša, Fr. Novák, Fr. Kottbauer, Vác. Němeček, Jos. Gogola šel na vojnu.

— Z Těl. Sb. P. a D. v Newarku, N. J., vyloučeny byly: Emilie Fischer, Marie Kotek, Marie Bayer.

— Do T. J. S. Havlíček Tyrš v Ennis, Tex., přijat byl Ant. Kurz a s přest. listinou z Dallas, Jar. Zázvorka.

— Do T. J. S. K. Jonáš v Cicero, Ill. přijat byl Karel Hrdlička.

— Z T. J. S. Fugner-Tyrš, Dayton, O., odecehoval R. Shell. Přest. listinu si vyzvedl Jan Říha.

— Do sboru Sokolek Blesk, Baltimore, Md., přijaty byly Marie Primus, Eva Haeker, Eliška Šlechta.

— Do Žen. Odb. Sokola Nová Vlast, Cleveland, O., přijata byla Josefa Šebesta.

— Do T. J. S. Slávoj, Chicago, Ill., přijati byli: Adolf Mattas, Alois Poupa. V armádě Sp. St. Ant. Kučera. Zemřel Karel Beránek, Odstoupil Jan Raš.

— Z T. J. S. Tábor Slov. Lípy v Chicagu vystoupil Jos. Blažek. Zemřel Vác. Havel. Pro neplacení vyloučení: Jan Mráz, Frank Kapsa.

— Do sboru Sokolek Chicago přijaty byly Marie Jiruška, Anna Haus, Lillie Zábrobský.

— Z Čes. Am. Sokola v Chicagu vystoupili Jan Bruner a Frant. Dvořák.

— Z T. J. S. Čechie v Chicagu odstoupil Jos. Kropfk. Do námořnictva Sp. St. vstoupil Jos. Ouředníček.

— Do Sokola Slávského v Chicagu přijati byli: Joža Kotrbatý, Jan Vyskočil, F. Kofroň, Jar. Kořáť ml., Lad. Šefl, Ant. Kostka, Jos. Červený. Pro neplacení vyloučení byli: Fr. Brda, Lad. Richter, Fr. Čihák. Do československé armády vstoupili Fr. Zelenka, Jan Tomeš a Rud. Eliáš.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

J. B., Ennis, Tex. — Br. Jos. Hejkalovi, Fr. Pekárkovi a Janu Homolkovi byl "Sokol Amer." zaslán stále na adresy, jaké nám byly původně udány. List nedostávali proto, že nové adresy jejich nikdo výpravčímu neoznámil.

Žádáme br. tajemníky, by při zasílání změn adres členů udávali též adresy staré; rovněž při oznamování členů odstouplých a vyloučených udávejte jejich adresy, neboť mnohdy se stává, že vyloučený člen bydlí v jiném místě a jest ho těžko v adresáři hledati. — Též členové, kteří sami oznamují své nové adresy, jsou žádáni, aby udali též adresy staré a jméno jednoty, ku které patří.

ADRESÁŘ

V. V. Sokolské Obce

v Americe.

Schůze poslední pondělí v měsíci v budově Sokola Chicago, 2345 So. Kedzie Ave.

Jos. Čermák, starosta, 2533 So. Central Park Ave. Tel. Lawndale 1611; Ant. Doležal, místostarosta, 2448 Kedzie Ave. Tel. Rockwell 708; Cyril Popelka, tajemník, 1453 So. Kedzie Ave. Tel. Lawndale 6830; jednatel T. Vonásek, 1647 So. St. Louis Ave. Tel. Rockwell 6456; pokladník Bohuš Hák, 1834 Laflin St. Tel. Canal 3267; Fr. J. Kubec, 5343 W. 25. St., Cicero, Ill. Tel. Cicero 97; Adolf Vlk, 4233 W. 22. St. Tel. Lawndale 3776; Stan. Šimeček, 3011 W. 19th St.; Vác. Brouk, 2506 So. Trumbull Ave.; Jos. Paskovský, 2501 So. Homan Avenue. Telefon Rockwell 3065; Anna Pejřilová, 2548 So. St. Louis Ave. Telefon Rockwell 2654; Anna Pánková, 4725 W. 19. St., Cicero, Ill.; M. Šlaufová, 4132 W. 22. St. Tel. Lawndale 3776; O. Splavcová, 1328 W. 18. St. Canal 1105; Marie Štěpánková, 2232 So. Kedzie Ave. Tel. Rockwell 1385. Dr. A. Mueller, 1854 W. 12. St. Tel. Monroe 3289.

Poštovní peněžní poukázky a čky bud' tež psány na jméno B. Hák a bud' tež posílány na jednatele T. Vonásek, 1647 So. St. Louis Ave. K čku připočítejte 10 centů na výměnu.

Ústřední Technický Odbor Svazu Slov. Sokolstva. Schůze každou první neděli dopoledne v Sokole Chicago, 24. ul. a Kedzie Ave. T. Vonásek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Ústřední Vzdělávací Odbor Sokolské Obce v Americe. Schůze každý 3. pátek v měsíci o 8. hod. večer v budově "Sokola Chicago" na 24. ul. a Kedzie Ave. Předseda: J. B. Dibek, 2331 S. Lawndale Ave.; telefon: Lawndale 4883. Jednatel: Ferd. L. Musil, 3639 W. 26th St., Chicago, Ill.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední Výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel M. Grabenstein, 1037 Forest Ave.; tajemník V. Lipský; pokladník M. Klein; náčelník A. Mysliveček, 324 E. 74. St., New York City; 1. podnáčelník J. Gregor; 2. podnáč. Jindř. Vozáb; účetní výbor: J. Kolman, Jindř. Vozáb a Jindřich Wellebil. Veškeré dopisy a župní poplatky bud' tež zaslány na jednatele M. Grabenstein, 1037 Forest ave., New York, N. Y. — Schůze poslední čtvrtek v měsíci.

Tech. Odbor župy Vých. Č. A. O. S. sídlím v New Yorku odbývá schůze každou 4. neděli v měsíci ráno. Václav Šolc, náčelník, 409 E. 74th St., N. Y.; Gustav Kašpar, jednatel, 572 Central Ave., West Hoboken, N. Y.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Em. Lopata, 816 N. Rose St.

T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y.; schůze 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; tajemník Jos. Svoboda, 22 Purvis St., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J.; schůze 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; tajemník Josef Kašárek, 189—22. St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 497 E. 166th St.; tajem. Jos. Kruta, 410 E. 163. St.

T. J. S. New York; schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 420-424 E. 71st St.; tajemník Ant. Gregor, 420-424 E. 71. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; schůze 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3. hod. odpo.; tajemník Ant. Jaroš, 209 Clarkson Ave., Olney, Philadelphia, Pa.

T. J. S. Westfield, Mass.; schůze 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; tajemník Fr. Třešňák, Box 52.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; schůze 4. pátek v Sokolovně; tajemnice Marie Česká, 613 N. Belnord Ave.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku; schůze poslední čtvrtek v Sokolovně; taj. M. Kamila Wojtišková, 319 E. 68. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 69—2nd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J.; schůze vždy druhou středu; tajemnice Antonie Hvezda, 656 So. 20. St.

T. J. S. Little Ferry, N. J.; schůze 3. čtvrtek; tajemník Fr. Nepil, Redneck Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J.; schůze 3. pátek; tajemnice Ant. Kovalský, box 117, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y.; tajemník Fr. Tůma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y. Schůze 1. a 3. pondělí v Sokolovně, 115—5th Ave. Taj. Fr. Bradáč, 305 Lafayette St.

T. J. S. Dívek a Paní v Schenectady, N. Y. Taj. Kateřina Končíková, 215—4th Ave.

Sokol Cleveland; schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2. hod. odpoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; tajemník Vác. Kuňánek, 2483 E. 86. St.

Těl. Jednota Sokolek Cleveland. Schůze 1. neděli v měsíci ve 4. hod. odpo. Tajemnice Alžběta Krawcaw, 2487 E. 86. St.

Sokol Čech, Cleveland, O.; schůze 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St., S. E.

Sokol Detroit. Schůze 1. sobotu v měsíci v Čes. Nár. Domě, roh Tillman a Butternut ave. Taj. A. Skramský, 49 Tillman ave., úč. Karel Mottl, 82 Colfax ave.; pokl. Jos. Podaný, 1150 W. Hancock ave.

Sokol Lorain, Lorain, O.; schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Tajemník Vác. Mužík, 2350 Lexington Ave.

T. J. S. Ríp, Pittsburgh, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síní, 100 Vinial St.; tajemník Jos. Vořech, 49 Eberhardt St., N. S., Pittsburgh, Pa.

Sokol Havlíček v Cleveland, O., koná své schůze 4. středu v měsíci v Čes. Národní Síní na Broadway. Jednatel J. Jilek, 3529 E. 103. St.

T. J. Sokol Nová Vlast, pořádá schůze každou první neděli v měsíci určitě v 9. hod. ráno. Tajemník Fr. Wagner, 3349 Fulton Rd., Cleveland, O.

Sokol Moravan v Toledo, O., koná schůze poslední neděli v místnosti J. Kačmařika, 2002 Front St. Taj. Pavel Dřík, 256 Milford St.

Sokol Fuegner-Tyrš v Dayton Ohio, 202 Troy St., u Varšavy. Schůze 3. neděli dopoledne. Cvičí se v pátek od 8 do 10. Jednatel J. Novotný, 726 Huston Ave.

Sokol Tyrš, Cleveland, O., koná schůze každou první neděli v 9. hod. ráno v místnosti P. Paula Berty, Buckeye Road, roh 111. ul. Jednatel: Lad. Brantl, 11819 Parkview Ave.

Ženský Odbor Sokola Havlíček v Clevelandu, O., koná schůze 3. středu v měsíci v Národní Síní (Besídky) na Broadway. Marie Kasalova, jednatelka, 5042 Hollister Ave.

Ženský Odbor Sokola Nová Vlast v Clevelandu, O., schůze 3. pondělí v Čes. Síní Sokol na Clark Ave. Tajem. Marie Řehula, 3812 Carlyle ave.

Ženský Odbor Sokola Tyrš koná schůze každou 1. neděli v měsíci v místnosti obě. Berty, Buckeye Rd., roh E. 111. ul. Anna Hodinová, tajemnice, 2991 E. 116. Street, Cleveland, O.

Župa Střední.

Ústř. Výbor: Starosta Dr. A. Mueller; náměstek Dr. Rudis-Jičínský; jednatel M. Brichta, 2538 So. Turner Ave., tel. Lawndale 7651; pokladník Jan Makyta; náčelník Jar. Kořář; 1. podnáč. J. Žitný; 2. podnáč. F. Macák. Schůze každé 3. pondělí v Sokole Chicago.

Technický Odbor župy Střední koná pravidelné schůze každou 2. neděli v měsíci v Sokolovně Havlíček-Tyrš. Členové: Náčelník Jarka Kořář, 1928 So. 63. Ct., Berwyn, Ill.; podnáč. J. Žitný, F. Macák; taj. Jan Holan; přísedící J. Paskovský, J. Brouk, Jan Tomáš a náčelníci všech místních jednot a žen. odborů.

Župní Vzdělávací Odbor. Předseda Dr. J. E. S. Vojan, 2004 S. Albany ave.; jednatel Frant. Škubník, 1159 W. 17. St. — Schůze se konají každý 2. pátek v měsíci v Sokole Chicago.

Plzeňský Sokol, Chicago; schůze 2. a 4. čtvrtek; tajemník Vinc. Holeček, 4234 W. 22. St.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill.; schůze každé 2. úterý v měsíci večer v Plz. Sokole; tajemnice Kateřina Kubičková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v Sokolovně, 2335—2341 S. Kedzie Ave.; tajemník Josef Falta, 2404 W. 26. St.

Sokolky Chicago; schůze 2. pátek v měsíci; tajemnice Růžena Hlaváček, 3009 S. Clifton Park Ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; schůze 4. úterý v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; tajemník Karel Kulischek, 2534 Haddon Av.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. čtvrtek v měsíci v čís. 1300 So. Karlov Ave.; tajemník Jos. Čapek, 1339 So. Tripp Ave.

Sokolky Tábor Slovanské Lípy v Chicago, Ill.; schůze 1. pátek v měsíci v budově Sokola Tábor Slovanské Lípy; tajemnice Josefa Kubů, 4014 W. 20. St.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park); schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. Škole F. B. Zdrůbek, 4624 N. Crawford Ave.; tajemník Fr. Hlavatý, 4728 Kennicott Ave.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago; tajemnice Barbora J. Ringl, 4500 Kasson Ave.

Česko Americký Sokol v Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. Škole, 1128 W. 18. St.; tajemník Ladislav Budinský, 1413 W. 16. St.

Sokol Slávský v Chicago koná schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hegnera, 1805 Blue Island ave. a 4. středu v měsíci schůzi společnou tamže. Tajemník M. Brichta, 2538 So. Turner ave.

Ženský Odbor Sokola Slávského v Chicago koná schůze 3. čtvrtek v měsíci v Palace Inn, u br. Hegnera, 1805 Blue Island ave. Jed. Marie Brichtová, 2538 S. Turner ave.

Sokol Havlíček-Tyrš v Chicago koná své schůze každý 1. a 3. čtvrtek ve své budově na Lawndale ave. Karel Prehal, jednatel, 5305 W. 23. Place, Cicero, Ill.

Ženský Odbor Sokola Havlíček-Tyrš v Chicago koná schůze každou 2. středu v měsíci v Sokolovně na Lawndale Ave. Taj. A. Matušová, 2817 S. Clifton Park Ave.

Sokol Slávský v Chicago koná své schůze 2. a 4. čtvrtek v místnosti 1501 So. Karlov Ave. — K. J. Wittman, jednatel, 1628 So. Karlov Ave.

Ženský Odbor Sokola Slávový v Chicago koná schůze každé 1. úterý v měsíci v místnosti br. Semrádk, 1333-35 So. Komenský av. Taj. Marie Sedláček, 1837 Yeaton ave.

Sokol Fuegner v Chicago koná své schůze každou 4. neděli v měsíci ve vlastní budově 10756 Green Bay Ave. Vác. Vodák, jednatel, 10738 Green Bay Ave., So. Chicago, Ill.

Ženský Odbor Sokola Fuegner v Chicago koná schůze každou 1. neděli v místnosti Sokolské na 108. ul. a Green Bay Ave. Anna Nováková, jednatelka, 10729 Buffalo Ave.

Sokol Komenský v Chicago koná své schůze 4. čtvrtek v měsíci v Čes. Slov. Amer. Síní. Jan Makyta, jednatel, 2329 So. Sawyer Ave.

T. J. S. Oak Park, Ill.; schůze 3. středu v měsíci ve vlastní budově, 6512-14 záp. 12. ul.; tajemník F. Šindelář, 1509 Clarence Ave., Oak Park, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill.; schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně; tajemník Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill.; schůze 2. a 4. čtvrtek v měsíci; tajemník Jan Prokš, 5411 W. 24. St., Cicero, Ill.

Sokol Slovan v Lyons, Ill., koná své schůze každou 2. sobotu ve Village Hall. Frank Černý, jednatel, box 345, Lyons, Ill.

T. J. S. Milwaukee, Wis.; schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Sokol Mladočech v Racine, Wis.; koná své schůze poslední neděli v měsíci ve vlastní budově, 1313 Lincoln St. K. Dvořák, jednatel, 1219 Kewaunee St.

Sokol Mělnický v Maribel, Wis., koná své schůze poslední neděli v měsíci ve vlastní budově. Mir. Dušek, jednatel, R. R. D. No. 2, Maribel, Wis.